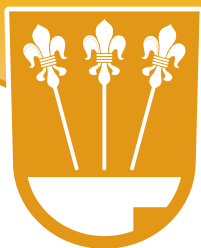

číslo
94

HALENKOVICKÝ ZPRAVODAJ

ČTVRTLETNÍK 2020/2

Nezapomínáme ...

Letos uplynulo 75 let od skončení 2. světové války, nejkrvavější války v dějinách lidstva. Odhadovaný počet obětí, vojenských i civilních, kolísá mezi 50 a 70 miliony. Přímých pamětníků už moc nežije. Těm, kteří bojova-

li se zbraní v ruce, je dnes cca 95 let, těm, kteří v době války byli dětmi, zhruba 85 let. Blíží se doba, kdy nebude na světě ani jediný člověk, který by druhou světovou válku zažil. Pamětníci už sice nebudou, ale zůstanou jejich vyprávění předávané po generace, filmové dokumenty a hlavně miliony hrobů padlých.

Naše generace si vlastně ani neumí představit, co to je válka. Kolik se za tímto krátkým slovem skrývá bolesti, utrpení, slz a zničených životů a zmařených snů. Snad jen ti, kteří mají shlédnuty stovky dokumentů o hrůzách války něco málo přes televizní obrazovku vědí. Musíme být vděční, že nás tato zkušenost nepotkala. Asi jsem nějaký divný, ale je o mně známo, že nemám v lásce válečné filmy. Tvrdím, že život je občas už tak těžký sám o sobě, než abych se díval opakovaně na hrůzy války. Jako malý kluk (i když už ta představa

Pokračování na straně 2.

Zvonice Na Kopci je bez zvonů

V místní části Kopec stojí historická budova zvonice z roku 1755 zasvěcená Panně Marii Sedmibolestné. Jako součást našeho života je brána již po mnoho staletí. Je také výrazným symbolem pro prezentaci naší obce. „Zub času“ se však do budovy nemilosrdně „zahlodává“, a tak nastal opět čas, kdy zvonice potřebuje obnovit.

Na základě návrhu bývalého zastupitele obce pana Miroslava Březíka byl v minulém roce na zasedání zastupitelstva projednán záměr rekonstrukce zvonice. Bylo jednohlasně odsouhlaseno, že se restaurační práce uskuteční v roce 2020. Jenom příprava a vyřízení potřebných dokumentů trvalo rok, než jsme obdrželi příslušné stavební povolení. Následně byla v poptávkovém řízení vybrána firma MK stavební, pana Martina Kašpárka, která provede kompletní stavební práce na dané historické budově. Na doporučení památkářů z Českého památkového ústavu, pobočka Kroměříž, se obnoví vstupní dveře a zvony. Na odborné restaurátorské práce jsou

vybrány specializované firmy.

Než ovšem začaly stavební práce, tak vyvstala otázka, co s nakloněnou lípou, která se nachází v blízkosti zvonice. Na památnou lípu byl odborníky zpracován posudek. K našemu zděšení vyšel negativně s tím, že se přiklání k pokácení celého stromu. S tím jsme zásadně nesouhlasili. Přemýšleli jsme, jak tento problém vyřešit. Na náš nátlak arboristé (odborníci v oboru péče o dřeviny rostoucí mimo les) nakonec navrhli udělat tahové zkoušky. Zkouška proběhla v měsíci dubnu.

Pokračování na straně 3.

**BABKY, PORODNÍ
ASISTENTKY A DULY
HALENKOVICKÉ
POKLADY**

**155 LET RODU
ROTTÁLŮ NA MORAVĚ
KNIHOVNA
MYSLIVCI**

**MŠ A ZŠ
HALENKOVICE
SPORT
a další**

Pokračování ze strany 1.

při mém současném exteriéru může vzbudit úsměv, ale maminka mi říkávala, že byla kárána doktorem za moji podvyživenost) jsme si s kamarády samozřejmě hrávali na vojáky. S dřevěnými puškama jsme se plazili v trávě přes různá křoví. Byla to pro nás dětská zábava. Jak šel čas, tak se můj pohled na tyto hrátky, logicky, měnil. A dnes těžko chápu, kolik firem produkuje válečné hry na PC a ti dnešní mladí sedí v teplém pokoji, s pitím a jídlem po ruce a válka je v jejich očích zábava. My jsme aspoň prolézali kopřivami, probíhali terénem a kopali si bunkry. Prostě jsme měli pohyb.

Snad se někdy ti dnešní mladí potkají s kvalitním dokumentem, který jim otevře oči a uvidí, co opravdová válka znamená. Třeba si taky vezmou do ruky knížku, kde ti, co válku prožili, popisují své příběhy. A třeba si pak připomenou pojmy jako Osvětim, Mauthausen, Coventry, Lidice, Oradour ... My si dnes zoufáme nad každým mladým životem ztraceným při nějakém neštěstí, ale tehdy třeba v Osvětimi byly zmařeny desetitisíce dětských životů a uvědomme si, že ty děti spálené v pecích osvětimského krematoria byly úplně stejné jako ty naše, které pobíhají v našich školách, počínaje mateřskou. Vžijme se do rolí rodičů, hlavně matek, kteří viděli takto umírat své děti. Mám takovou blbou vlastnost, že za každým padlým ve válce, zastřeleným, umučeným, upáleným, vidím někoho blízkého. Proto nemám rád válečné filmy. Rodiče snili o budoucnosti svých dětí, kolik ta jejich výchova stála obětí, strachu z nemocí, vstávání k postýlkám, vodění do školy atd. a tohle všechno zničí jediný výstřel nebo výbuch. A to nemáme jen koncentrační tábory, jsou zde tisíce utonulých v mořských vodách po útoku ponorkou, vybombardovaná města, atomové výbuchy v Hirošimě a Nagasaki, krvavé boje v Tichomoří. A řada padlých přišla o své životy v zemích, o nichž před válkou ani nevěděli, že existují. Myslíte, že ti rumunští vojáci, kteří mají svůj pomník na našem hřbitově, slyšeli v životě slovo Halenkovice? Těžko... Naši turisté jezdí v létě často do Chorvatska. Vzpomeneme si na to, že v letech 1991 až 1995 tam zuřila válka? Opět existují knihy a dokumenty. Nejlepší ale je si poslechnout vyprávění přímých účastníků bojů. Garantuji vám, že i přes tropické teploty vám bude mráz běhat po zádech.

Možná by ten nadpis měl znít trochu jinak: **NEZAPOMEŇME!** Je to jen malinká změna, ale podstatný významový rozdíl! Nezapomeňme na ty, kteří osvobodili naši vlast, naši vesnici, ať už byli z USA, Sovětského svazu nebo v našem případě z Rumunska. Nezapomeňme

na oběti všech na celém světě, kteří bojovali proti fašismu a dalším válečným ideologiím. A udělejme vše pro to, aby se hrůzy válek, nejen té 2. světové, kterou si připomínáme, už neopakovaly, aby jejich oběti nebyly zbytečné. Zaslouží si to. A važme si života v míru! Ačkoliv se nám to zdá jako samozřejmost, ono to zas taková samozřejmost není. Vzpomeňme na tu bývalou Jugoslávii. Ono stačí jen zmáčknout knoflík a ...

Na závěr bych zopakoval citát, který už jsem použil v jednom ze svých dřívějších článků. Poprvé jsem tento citát zaznamenal v úvodu knihy Ernesta Hemingwaye „Komu zvoní hrana“. Dodnes ho nosím v hlavě, protože je hluboce pravdivý. Jeho autorem je John Donne, anglický básník a anglikánský kněz, který zemřel v roce 1631.

„Žádný člověk není ostrov sám pro sebe, každý je kus nějakého kontinentu, část nějaké pevniny; jestliže moře spláchne hroudu, je Evropa menší, jako by to byl nějaký mys, jako by to byl statek tvých přátel nebo tvůj: smrtí každého člověka je mne méně, neboť jsem část lidstva. A proto se nikdy nedávej ptát, komu zvoní hrana. Zvoní tobě.“

jt

Hrob rumunských vojáků na našem hřbitově

75 let od ukončení 2. světové války. I do připomenutí tohoto významného výročí zasáhla současná pandemie, se kterou jsme bojovali. Plánovaný slavnostní program se zúžil na tichou pietní vzpomínku představitelů naší obce ve velmi úzkém kruhu. Věříme, že v současné době náš národ nezapomíná na hrdinství svých předků.

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,
polovina roku 2020 je za námi. Dovolte mi, abych vás „v kostce“ seznámil s tím, co se v blízké budoucnosti chystá. Koronavirová nákaza je snad za námi, aspoň to nejhorší máme za sebou – doufám.

Začal bych pozemkovými úpravami. To, že se pozemkové úpravy (dál jen PÚ) v obci Halenkovice zahájily, a co obsahují, jsem již psal, ale trochu to vzhledem k důležitosti připomenu. PÚ řeší pozemky v nezastavěné části obce. Jejich podstatou jsou návrhy protipovodňových a protierozních opatření, které mají ochránit půdu a majetek nás všech. Hlavně dostat dešťovou vodu v místě spadu do půdy a nenechat ji bez užitku stéct do údolnice – potoka. Další výhodou PÚ je zpřístupnění, případně scelení všech řešených pozemků (vytvořením nových cest, aby byly pozemky dostupné) a v neposlední řadě půjde o přesnou lokalizaci nově vzniklých pozemků v terénu, s největší možnou přesností včetně geometrického vyměření, a to na účet státu.

Další postup v této věci má nastat na srpnovém zastupitelstvu obce, kde se budou předkládat ke schválení Opatření obecné povahy, které mají právě řešit už konkrétní problémy zpracovaných návrhů z oblastí popsanych výše. Tyto opatření, pokud budou schváleny, budou pro nás všechny závazné, tzn. budeme se jimi muset řídit. Na minulém zastupitelstvu byly návrhy opatření v pracovní verzi předloženy k seznámení. Jejich realizace nebude levná ani jednoduchá. Proto bych Vás požádal, abyste v této věci měli velké pochopení, trpělivost a byli vstřícní. Budou se realizovat postupně, podle naléhavosti a finančních možností. V minulosti jsme přírodu a její zákonitosti příliš nerespektovali, a to je nutné změnit, ale nebude to ze dne na den. Intenzivní zemědělská činnost se podepisuje na kvalitě našeho života např. nedostatkem vody a splachem ornice.

Další důležitou informací je návrh novely zákona o odpadech, který je v poslanecké sněmovně připraven do druhého čtení. Změnou tohoto zákona se má zajistit u obcí (občanů) větší třídění odpadů. Samozřejmě je v tomto zákonu navrženo zdražení poplatků, a to až několikanásobně k dnešním cenám. Každý rok budeme muset podávat hlášení o plnění stanovené normy, které bude mít dopad na vybranou částku. Zákon počítá s nepřímou úměrou, čím víc vytrídíme, tím budou poplatky menší. Vše bude záviset na tom, jak a kolik toho roztřídíme. Myslím si, že zdražení má i jiný podtext, ale to se mohu

jenom domnívat. Pro vaši informaci, vybrané peníze za odpad nezůstávají v pokladně obce, ale jsou převáděny v celé výši za uložení a likvidaci odpadu (skládkové společnosti, obci, na jejímž území je skládka apod.). V každém případě, pokud budeme chtít, aby poplatky příliš nenarůstaly, budeme muset všichni třídit ještě lépe.

Rád bych se vrátil k rozpočtu obce, který jsem v minulém čísle rozebral. Kvůli pandemii COVID-19 a doporučení ministerstva financí, které počítá s menšími daňovými příjmy pro obce, budeme muset upravit náš rozpočet o cca 3 mil. Kč dolů (snížit výdaje). Zastupitelstvo bylo s tímto nepříjemným oznámením seznámeno a společně jsme se rozhodli pozměnit část rozpočtu na straně výdajů o položku „Oprava hasičské zbrojnice“, kterou proto nebudeme v letošním roce realizovat. Ještě bych rád opravil překlep v minulém zpravodaji, a to v tabulce rozpočet – výdaje, položka hasičárna 2,1 mil. Kč, mělo zde být slovo rekonstrukce a ne demolice. To se někdy stává, chybička se vloudí. Je to právě ta položka, která se letos nebude realizovat. Jinak zatím rozpočet naplňujeme beze změny.

Dovolte mi, abych vás na závěr informoval, o smutné skutečnosti, že nás na vždy opustila naše spolupracovnice a kamarádka Šárka Hrubanová, která zemřela po těžké nemoci 7. 7. 2020. S její prací jste se mohli setkat i vy. Po dobu téměř tří let, které u nás pracovala, měla na starosti webové stránky obce, kabelovou televizi a poslední dobou i Halenkovický zpravodaj a další činnosti spojené s reklamou a designem. Obětavě pracovala taky pro spolky a jednotlivce. Za tuto poměrně krátkou dobu, si získala velkou oblibu spolupracovníků a troufám si říct, že všech, se kterými se pracovně nebo i soukromě potkala. Cenili jsme si jí také za svůj rovný přístup ke všem, pomoc lidem, sousedům a kamarádům. Bude nám moc chybět. Čest její památce.

Vážení spoluobčané, přeji vám, abyste prožili prázdniny v pohodě, odpočinuli si na dovolené, z bezpečnostních důvodů nejlépe tuzemské a nezažili žádné nepříjemnosti, kterých jsme si v poslední době užili až dost.

Jaromír Blažek

Pokračování ze strany 1.

Po tahové zkoušce byl doporučen razantní ořez koruny stromu, který odlehčí tzv. kořenovému talíři a strom může zůstat na místě bez hrozby jeho vyvrácení. Možná se někteří z vás tomuto razantnímu ořezu podivili, ale opravdu jiná možnost v dané chvíli nebyla možná.

V současné době odborníci provádí restaurování zejména dveří a zvonů. Okolo zvonice je postaveno lešení a pracovníci provádějí jednotlivé práce tak, aby byl dodržen jak časový harmonogram, tak technologický postup. Tyto práce jsou vždy průběžně kontrolovány stavebním dozorem, který provádí Ing. Kolmačka – autor projektu rekonstrukce a ze strany investora, tedy zástupců obce. Stavební firma bude dělat tesařské, pokrývačské, zednické, malířské a klempířské práce.

Celá akce bude dle předběžných cenových nabídek stát okolo 700 000 Kč. Zvonice Na Kopci je zapsána jako historická památka v seznamu kulturních památek ČR pod rejstř. číslem 20987/7-1903. To znamená samozřejmě spoustu výhod, ale i povinností. Na tyto druhy staveb jsou každoročně vypsány dotační programy. Přihlásili jsme se do dotačního programu vypsaneho Ministerstvem kultury a také podali žádost na Krajský úřad Zlínského kraje, který v rámci své působnosti vypsál dotační program. Prozatím je vše hrazeno z rozpočtu obce. I nadále vás budu informovat o průběhu celé akce.

Karel Platoš

Z jednání zastupitelstva a rady obce

únor 2020
až květen 2020

RO projednala

- žádost manželů Palúchových o majetkové narovnání pozemků zasahujících do vlastnictví obce a postupuje ji ZO.
- doručené nabídky na akci „Rekonstrukce MK – Dědinské díly“
 - BLS dopravní stavby – nabídka 1 687 054,41 Kč
 - Repont s.r.o. – nabídka 1 604 319,11 Kč
 - SWIETELSKY stavební – nabídka 1 480 551,23 Kč
- doručené nabídky na akci „Multimediální centrum pro vzdělávání a volný čas“. RO požaduje od vítězné firmy Stavby Vanto doplnění informací – cena výtahu je výrazně nižší od ostatních nabídek, upřesnění doby realizace a prověřit reference dodavatele
 - AB stavby – nabídka 6 741 122 Kč
 - Keramond Dohorák – nabídka 7 198 122 Kč
 - Stavby Vanto – nabídka 6 556 920 Kč
- nabídku Františka a Antonie Hejdových, Otrokovice na odprodej pozemku p. č. 1181/7. RO postupuje nabídku na ZO s návrhem na nepřijetí nabídky, protože se jedná pouze o 1/4 pozemku.
- žádost manž. Bieberlových na odkoupení pozemků p. č. 2608/3 včetně studny a poz. p. č. 2605/2. RO navrhuje pozemky neprodávat, ale nabídnou je k pronájmu.
- žádost p. Manny na pořízení osvětlení na příjezdové komunikaci k RD č. p. 254 a 304. Bude řešeno v rámci rozpočtů na další období.
- a doporučila ředitelce ZŠ a MŠ nechat všechny děti, které se vrátí z Itálie a dalších rizikových zemí po jarních prázdninách doma ve 14denní karanténě.
- a doporučila pracovníci OÚ po návratu ze zahraniční dovolené zůstat ve 14denní karanténě.
- s ředitelkou ZŠ Dr. Kašíkovou možnosti rekonstrukce chodby a šaten ZŠ – nová škola.
- zpracované vyhodnocení poptávkového řízení od p. Fürsta na stavbu „Stavební úpravy a přístavba objektu HZ“ Halenkovice č. p. 673 (hasičská zbrojnice) – bude se dále jednat o zlevnění.
- záměr dotace na studnu a dešťovku pro p. Jana Švanygu, Halenkovice 252 a schválila postoupení na ZO.
- žádost p. Soni Oravové na odkup obecního pozemku p. č. 1739/11 o výměře 500 m² a schválila postoupení na ZO.
- možnosti pronájmu pozemků kolem bytovky č. p. 617 a navrhuje zpracovat návrh pronájmu pozemků.
- žádost p. J. Gabrhelíka, Z. Gabrhelíkové

a M. Abrahámové, Hal. 242 o narovnání vlastnických práv k části užívaného obecního pozemku p. č. 3606/1. RO postupuje žádost k projednání na ZO.

- žádost p. Kolářka o napojení pozemků na Záhumení (ZTV) na síť. Předává žádost k jednání na ZO.
- žádost MAS Severní Chřiby a Pomoraví o prodloužení členství na programové období 2021-2027 a postupuje žádost k vyjádření ZO.
- nabídku VHS Javorník na opravu propustku u RD č. p. 436 a postupuje ji k vyjádření ZO.
- žádost p. B. Chocholatého na řešení opravy plotu (park vedle ZŠ). RO poptá ceny plotu s betonovým základem.
- žádost p. P. Pišla, Halenkovice 716 – dotace „Dešťovka“ a postupuje ji na ZO.
- žádost manž. Zapletalových, Halenkovice 383 o narovnání vlastnických práv na pozemku p. č. 3539/3 a postupuje žádost na ZO.
- smlouvu zaslouhou z ŘSZK ohledně pozemků pod silnicí III/36747 v návaznosti na projekt opravy komunikace a postupuje ji ZO na schválení.
- a postupuje na ZO rozhodnutí o realizaci sběrného místa na Kopci.

RO se seznámila

- s návrhem firmy EUROWALEY na flotilové pojištění aut a techniky.
- s návrhem MX Parku Napajedla (umístění na hranici katastru obce Halenkovice), který přednesl p. Andryšek. Přítomni byli i zastupci myslivců p. Jadrníček a p. Plšek. RO tento návrh postupuje na projednání ZO.
- s žádostí p. Hudečka, Halenkovice 400 na opravu cca 50 m cesty. Projedná se v rámci oprav MK v rozpočtu na rok 2021.
- se zahájením stavby „Rekonstrukce parkoviště a odstavné plochy“ u hasičské zbrojnice na Pláňavách.
- s odstoupením vítězného dodavatele stavby Multimediální centrum – Stavby Vanto. RO tímto zrušila vyhlášené výběrové řízení na dodavatele stavby „Multimediální centrum pro vzdělávání a volný čas“ a zároveň schválila vyhlášení nového výběrového řízení s doplněnými podmínkami – rozpis termínů a rozpis subdodavatelů.
- s oznámením Ministerstva pro místní rozvoj o změně výše dotace na stavbu Multimediální centrum, a to na 3.747.558,92 Kč což je 98,65% požadované dotace a schválila zaslání odpovědi a změnu žádosti na opravenou částku.
- s žádostí p. Martina Kašpárka na pronájem části pozemku p. č. 270/7 s návr-

hem na bezúplatný pronájem na 20 let s roční výpočtovou lhůtou, pozemek bude udržován a po ukončení nájmu uveden do původního stavu. RO osloví majitele sousední bytovky k vyjádření se k žádosti.

- s návrhem f. Satturn Holešov na provoz TKR po přechodu na DVB-T2.
- s průběhem stavby „Zpevněná plocha u hasičárny“.
- se stavem investičních fondů, zprávu podal p. Strašák.
- se zprávou o výsledku hospodaření obce Halenkovice za rok 2019.
- se sdělením Krajského úřadu Zlín o neudělení dotace na opravu komunikace Dědinské díly.
- se závěry auditu společnosti EKO-KOM a s výší odměny za vytríděný odpad za rok 2019 v částce 42 417,74 Kč.
- s nominací pátého člena do kontrolního výboru – p. Martina Bareše.
- s avizovaným snížením příjmů obce na rok 2020 v souvislosti se snížením daňových příjmů státu (pandemie Covid-19).

RO schválila

- dar pro paní Marii Drmelkovou ve výši 7000 Kč na vydání publikace o Jaromíru Drmelkovi, pilotovi RAF, (tatínek pocházel z Halenkovice). Dar bude poskytnut po dodání hotové publikace.
- vítěznou nabídku firmy SWIETELSKY stavební na akci „Rekonstrukce MK – Dědinské díly“ a návrh smlouvy a pověřila starostu podpisem smlouvy.
- opravu komunikace k p. Lapčíkovi, RD č. p. 374 v nebezpečném úseku od odbočky k RD p. Filla směrem nahoru, do max. částky 20000 Kč za materiál, práci si bude hradit p. Lapčík - se souhlasem majitele.
- smlouvu o smlouvě budoucí č. 1030057392/001 s f. E. ON na zřízení přípojky kabel NN, Mihál, Halenkovice a pověřila starostu podpisem smlouvy.
- záměr výpůjčky části obecního pozemku p. č. 3601/1 pro napojení sítě pro p. Jaroslava Žurka, Halenkovice 60.
- účetní uzávěrku ZŠ a MŠ Halenkovice za rok 2019.
- převod uspořené finanční prostředků ZŠ a MŠ Halenkovice na dofinancování přečerpaných účtů.
- zápis do kroniky obce za rok 2017 předložený paní Kašíkovou a plán zápisu za rok 2018.

Pokračování na straně 5.

Z jednání zastupitelstva a rady obce

Pokračování ze strany 4.

- nabídku p. Fürsta na stavební dozor stavby rekonstrukce parkoviště a odstavné plochy u hasičské zbrojnice za cenu 62 000 Kč.
- výpověď smlouvy s firmou Satturn Holešov na provozování kabelové televize.
- žádost p. Pacholského na oplocení prostoru před domem (betonový plot).
- zaslání požadavku na bezplatné dodání kontejnerů na odpad 1100l od fy EKO-KOM.
- smlouvu s útlukem pro psy – umístování odchycených psů (Útlukjinak, z. s. Napa-jedla).
- záměr výpůjčky části obecního pozemku p. č. 3547/11 pro napojení sítí a napojení na MK pro p. Martina Jelšíka pro stavbu RD na pozemku p. č. 2216/13.
- nabídku firmy MK stavební s.r.o. na opravu zvonice Na Kopci za cenu 656 288,14 Kč s DPH a pověřila starostu obce podpisem smlouvy.
- žádost ZŠ a MŠ na přijetí neúčelového finančního daru od SRPŠ ve výši 150 400 Kč.
- žádost ZŠ a MŠ na přijetí finančního daru od společnosti Women for Women na úhradu stravného pro 3 žáky ZŠ a MŠ ve výši 7 489 Kč.
- žádost Moniky Fürstové na bezúplatný pronájem sálu pro bazárek dětského oblečení.
- žádost ZŠ a MŠ Halenkovice na rozdělení hospodářského výsledku za rok 2019 ve výši 73 043 Kč, a to převedením celé částky 73 043 Kč do rezervního fondu.
- záměr výpůjčky části obecního pozemku p. č. 233/2 pro přípojku plynu a parkování pro p. Františka Kedru, Halenkovice 16.
- žádosti na odpuštění stočného případně odpadu pro rok 2020: Michaela Baránková, Halenkovice 260 – student do 26 let s pobytem mimo obec, Markéta Kučerová, Halenkovice 591 – dlouhodobý pobyt mimo obec, Daniel Kvapil, Halenkovice 562 – držení průkazu ZTP/P, Adéla Stuchlíková, Halenkovice 608 – dlouhodobý pobyt mimo obec, Pavel Kaška, Halenkovice 123 – dlouhodobý pobyt mimo obec, Roman Šavara, Halenkovice 524 – držení průkazu ZTP/P, Lucie Vlková, Halenkovice 622 – student do 26 let s pobytem mimo obec, Eliška a Klára Valentíková, Halenkovice 579 – střídavá péče rodičů, Radek Němec, Halenkovice 301 – dlouhodobý pobyt mimo obec, Filip a Martin Stiksovi, Halenkovice 498 – studenti do 26 let s pobytem mimo obec, Sára Holásková, Halenkovice 731 – student do 26 let s pobytem mimo obec, Marie Kalivodová, Halenkovice 617 – dlouhodobý pobyt mimo obec, František Kedra, Halenkovice 750 – dlouhodobý

pobyt mimo obec, Tomáš a Hana Čevorovi, Halenkovice 552 a 366 – dlouhodobý pobyt mimo obec, Petr Holásek, Halenkovice 407 – dlouhodobý pobyt mimo obec, Kateřina Hanáková, Halenkovice 497 – student s pobytem mimo obec, Veronika Janečková, Halenkovice 730 – student s pobytem mimo obec, Jakub Kuchař, Halenkovice 188, střídavá péče rodičů (snížení na ½), Zuzana Mitáčková, Halenkovice 510 – pobyt mimo obec, Roman Krkoška, Halenkovice 659 – pobyt mimo obec

• vítěznou nabídku p. Pavla Fürsta na výkon stavebního dozoru stavby „Multimediální centrum pro vzdělávání a volný čas“ a pověřila starostu obce podpisem smlouvy. Doručené nabídky na SD díla Multimediální centrum:

- Pavel Fürst, Halenkovice – 229.000 Kč
- Pekospol s.r.o., Žlutava – 236.918 Kč
- DORAZIL, s.r.o., Zlín – 242.847 Kč
- S-PLUS A s.r.o., Otrokovice – 11.160 Kč/měs. bez DPH, není BOZP

• v souladu s mimořádnými opatřeními MZČR na základě vyhlášení nouzového stavu uzavření MŠ od 17. 3. do odvolání, a to po projednání s ředitelkou školy Dr. Kašíkovou – v MŠ k 16. 3. stav 7 dětí.

• uzavření školní kuchyně od 18. 3. do odvolání.

• uzavření budovy OÚ pro veškeré akce (oslavy, divadlo, prodeje aj.).

• omezení provozu obecního úřadu na pondělí od 8-11 hod. a středa od 13-16 hod. jen pro vyřízení neodkladných úředních záležitostí, jinak komunikace telefonem nebo e-mailem.

• posunutí termínu jednání ZO (26. 3.) z důvodu šířící se pandemie COVID 19. Nový termín bude oznámen po zmírnění situace.

• smlouvu č. OT-014330051898/001 o zřízení věcného břemene pro E. ON na přípojku NN, Režný, Halenkovice.

• smlouvu č. OT-014330055549/001 o zřízení věcného břemene pro E. ON na přeložku NN, OÚ, Halenkovice.

• smlouvu č. OT-014330055554/001 o zřízení věcného břemene pro E. ON na přípojku kabelu NN, Hasičárna – Obec Halenkovice.

• smlouvu č. OT-014330053167/001 o zřízení věcného břemene pro E. ON na kabelovou smyčku NN, Janík, Halenkovice.

• smlouvu č. OT-014330052725/001 o zřízení věcného břemene pro E. ON na přel. kabel NN, ZŠ, Obec Halenkovice.

• posunutí termínu pro výběr poplatků 2020, a to od 1. 4. 2020 - bezhotovostně a platební kartou.

únor 2020
až květen 2020

- výpůjčku části obecního pozemku p. č. 3601/1 pro napojení sítí pro p. Jaroslava Žúrka, Halenkovice 60.
- výpůjčku části obecního pozemku p. č. 233/2 pro přípojku plynu a parkování pro p. Františka Kedru, Halenkovice 16 za podmínky – v případě realizace budoucí investice na předmětném pozemku, se stane výpůjčka neplatnou.
- poskytnutí neúčelového daru ve výši 1000 Kč pro Diakonii Broumov sociální družstvo.
- smlouvu o dílo č. S21-035-0016 s dodavatelem SWIETELSKY stavební s.r.o. na dodání díla „Rekonstrukce místní komunikace Dědinské díly v obci Halenkovice“ za nabídkovou cenu 1 480 551 Kč včetně DPH.
- odměnu dobrovolníkům za šití roušek pro Obec Halenkovice – Dohoda o provedení práce dle výkazu odpracovaných hodin – 100 Kč/hod.
- navýšení měsíčního odpisového plánu ve výši 1070 Kč od dubna 2020 pro ZŠ a MŠ Halenkovice.
- zrušení pouti 2020 (atrakce i prodej) z důvodu současné situace s pandemií COVID-19.
- smlouvu s f. Regiozona o poskytování služeb (výběrové řízení, dokumentace) při realizaci projektu „Multimediální centrum“.
- na základě žádosti p. Zatloukala, nájemce kavárny, snížení nájmu za březen 2020 na 5000 Kč a odpuštění nájmu na II. čtvrtletí 2020 v návaznosti na nařízení vlády o uzavření restaurací během pandemie COVID-19. Platba doplatku nájmu za březen 2020 bude provedena s platbou za 3. čtvrtletí 2020.
- licenční smlouvu s f. Satturn na užívání SW aplikace IVVS v rámci obecního rozhlasu Halenkovice.
- umístění dopravních značek „Přednost protijedoucích vozidel“ komunikaci do areálu Lipová a seznámila se závěrem statického posouzení mostu.
- nákup 2 ks pump na vodu (obecní studny), výměna nefunkčních.
- ukončení spolupráce s f. AREKOP Zlín. Bude podepsán dodatek ke smlouvě na dohledání PD (projektové dokumentace) chodníky Dolina, která je před dokončením. PD na vodovod Kopec – Dolina bude zadána jinému projektantovi.
- nabídku na PD Vodovod Dolina II od f. AQUA Prokon s.r.o., ke které se souhlasně vyjádřili zastupitelé.

Pokračování na straně 6.

Z jednání zastupitelstva a rady obce

únor 2020
až květen 2020

Pokračování ze strany 5.

- nákup ozónovače MA10K-PRODIGI za cenu 16 490 Kč. Ošetření prostor knihovny a kanceláří.
- dar pro Záchranou stanici volně žijících živočichů Buchlovce ve výši 1000 Kč.
- dodatek smlouvy s f. SWIETELSKÝ stavební s.r.o., na méněpráce a rozšíření díla o komunikaci Zlámanec a komunikaci u p. Čevely, úprava celkové ceny díla na 1 607 410,22 Kč s DPH.
- vyvěšení záměru pronájmu pozemků p. č. 50/2, 50/1, 47/3 a 924/8 v k. ú. Halenkovice.
- žádost p. Kašpárkové o prodloužení termínu na realizaci fasády buněk – prodejna potravin Anička (termín do 30. 9. 2020 s podmínkou). Při nedodržení termínu bude od 3. čtvrtletí 2020 účtováno zvýšené nájemné pozemku dle smlouvy, a to 5000 Kč.
- opravu místních komunikací turbem firmou NVB LINE s nejnižší nabídkou 3400 Kč/t. Další SUS Zlín – 3700 Kč.
- stavební dozor na opravu zvonice na Kopci – p. Kolmačka za cenu 28 709 Kč.
- na základě žádosti p. Košábkové, odpustění nájmu za II. čtvrtletí 2020 – v návaznosti na nařízení vlády, uzavření provozoven během pandemie COVID-19.
- smlouvu s p. Foukalem, f. VEGI na opravu kanalizace v úseku nová škola – RD Mitáčkovi a RD Wozar – Kopec (RD p. Kedra).
- nabídku f. PROS p. Sukup na zpracování studie rekonstrukce komunikace Katernice za cenu 35 000 Kč.
- záměr výpůjčky části pozemku p. č. 3055/10 pro napojení novostavby RD na p. č. 3055/6 pro p. Romana Stuchlíka, Halenkovice 385.
- plánovaný nástup dětí do ZŠ (nástup I. stupeň 25. 5. 2020, max. 15 dětí ve třídě, hygienické potřeby, povinné 2 roušky na den atd.). Informovala ředitelka ZŠ.
- schválila žádost Autoškoly Zdeněk Jančara, Březolupy na pronájem plochy letiště pro účely výcviku řidičů skupiny A a B, za podmínek: poplatek sk. A – 3000 Kč a sk. B – 5000 Kč, na ploše bude mít vždy přednost MěÚ Otrokovice na závěrečné zkoušky řidičů.
- nabídku p. Michala Hanuše, Zlín s cenou 20.000 Kč/rok a pověřila starostu podpisem smlouvy. Na základě doručených nabídek na zabezpečení pouťových atrakcí na období 2021-2025.
- vybrala cenovou nabídku Ing. Kurečky na provedení statického výpočtu zatížitelnosti mostu u č. p. 209 a 764.

- na základě ocenění Českého červeného kříže zlatou plakétou MUDr. J. Jánského odměnu pro p. Petra Suchánka formou finančního daru ve výši 5000 Kč.
- pořádání akce Indiánské odpoledne dne 27. 6. 2020 za podmínek: Dodržovat platná, aktuální nařízení vlády (ministerstva zdravotnictví) v souvislosti s pandemií COVID 19, odpovídající hygienická pravidla, zajistit plynulý průjezd a bezpečnost na místní komunikaci, přilehlé místu konání akce (nesmí dojít k neprůjezdnosti komunikace). Dále doporučuje zajistit odpovídající počet pořadatelů a vhodné sociální zařízení (umyvárna, WC) podle počtu plánovaných osob. Po ukončení akce provést úklid (uvést veřejné prostranství do původního stavu).
- nominovat na ocenění Zlínského kraje p. Veroniku Horkovou (za dlouholetou práci s dětmi).
- otevření MŠ a školní jídelny od 18. 5. 2020 – po projednání s ředitelkou školy.
- dodatek smlouvy s f. Geomorava, s.r.o. na zabezpečení mapového informačního systému Geomorava a pověřila starostu podpisem smlouvy.
- prodloužení termínu výběrového řízení na Multimediální centrum do 29. 5. 2020.
- na základě předložených žádostí poskytnutí dotací pro spolky a organizace na rok 2020 a pověřuje starostu podpisem smluv viz tabulka:

RO pověřila

- komisi ve složení P. Strašák, T. Hofbauer a P. Rozsypalová provedením kontroly hospodaření ZŠ a MŠ Halenkovice za rok 2019 (v průběhu května 2020).

RO neschválila

- žádost Mgr. Jana Váni, na organizaci akce Sportovní den mládeže s TAJV na sportovním hřišti u ZŠ.
- finanční podporu Linky bezpečí, z. s.

ZO bere na vědomí

- zprávu o plnění usnesení z minulých zasedání ZO.
- zprávu o činnosti rady obce.
- zprávu starosty obce o možných změnách v rozpočtu obce pro rok 2020 – dopady COVID-19.

ZO schvaluje

- účetní závěrku obce Halenkovice za rok 2019.
- závěrečný účet obce Halenkovice za rok 2019 včetně Zprávy o výsledku přezkoumání hospodaření za rok 2019 a souhlasí s celoročním hospodařením, a to bez výhrad.
- žádost o dotaci z rozpočtu Obce Halenkovice, projekt „Dešťovka a Studna“ u RD č. p. 716 a č. p. 252.
- vyplacení dotace z projektu „Studna“ pro žadatele p. Vojtáška č. p. 414 formou veřejnoprávní smlouvy.
- záměr prodeje obecního pozemku parcel. č. 1739/11 v k. ú. Halenkovice o výměře 500 m² nejvyšší nabídky – min. částka 100 000 Kč bez DPH.
- záměr prodeje části obecních pozemků parcela č. 384/2, 3604/1 a 285/4 v k. ú. Halenkovice – narovnání vlastnických vztahů u RD č. p. 593.
- záměr prodeje části obecního pozemku parcela č. 3606/1 v k. ú. Halenkovice – narovnání vlastnických vztahů u RD č. p. 242.
- prodej části obecních pozemků a nákup pozemku, popř. směnu pod MK dle návrhu GP č. 1736-033/2020 v k. ú. Halenkovice – narovnání vlastnických vztahů u RD č. p. 681.

Pokračování na straně 7.

SCHVÁLENÁ DOTACE RO	Kč
Organizace, spolky – provoz	
Florbal – p. Jaroslav Jurásek	25 000
SDH Halenkovice – provozní dotace	39 000
Letecko-modelářský klub Halenkovice	18 600
Doležalík Jiří – rybářský kroužek, Halenkovice	10 000
Český svaz včelařů, Žlutava	16 000
Divadelní spolek Haleny	7 800
Hložek František – radioamatér, Halenkovice	1 500
Bruslení s dětmi – p. Libor Skácel	5 000
	122 900
Sociální služby	
SENIOR Otrokovice	33 000
Svaz tělesně postižených v ČR Halenkovice	5 000
Oblastní spolek Českého červeného kříže, Zlín – terénní pracovnice	8 000
Charita Otrokovice	20 000
Centrum pro zdravotně postižené Zlínského kraje, Zlín	3 000
Charita Kroměříž - Zdounky	2 000
Sociální služby pro osoby se zdravotním postižením, Fryšták	10 000
	81 000
Celkem	203 900

Z jednání zastupitelstva a rady obce

Pokračování ze strany 6.

- prodeje části obecního pozemku dle návrhu GP č. 1716-2576/2019 v k. ú. Halenkovice – narovnání vlastnických vztahů u RD č. p. 667.
- záměr prodeje části obecních pozemků a nákupu pozemku, popř. směny pod MK dle návrhu GP č. 1745-031/2020 v k. ú. Halenkovice – narovnání vlastnických vztahů u RD č. p. 151.
- záměr nákupu, popř. směny či přijetí daru pozemku, pod MK dle návrhu GP č. 1737-032/2020 v k. ú. Halenkovice – před domem č. p. 153.
- záměr prodeje části obecních pozemků a nákupu pozemku, popř. směny pod MK dle návrhu GP č. 1751-069/2020 v k. ú. Halenkovice – narovnání vlastnických vztahů u RD č. p. 152.
- záměr na směnu pozemků v části obce

Dolina, podél komunikace III. tř. od Svátých až po křižovatku u č. p. 450 – uložení inženýrských sítí.

- předložené veřejnoprávní smlouvy – dotace pro spolky a zařízení se sociálními službami pro: TJ Halenkovice v částce 106 800 Kč, Klub biatlonu v částce 51 000 Kč, Domov pro seniory Napajedla v částce 70 000 Kč, ČSZ ZO Halenkovice 57 600 Kč, MS Podlesí Halenkovice v částce 600 000 Kč a 13 200 Kč.
- zařazení území obce Halenkovice do územní působnosti Místní akční skupiny Severní Chříby a Pomoraví na programové období 2021 – 2027.
- pana Martina Bareše členem kontrolního výboru Obce Halenkovice.
- předloženou smlouvu o právu provést změnu stavby „Silnice III/36747 Halenkovice“.

únor 2020
až květen 2020

ZO neschvaluje

- záměr zbudovat MX Park Napajedla (motokrosová dráha).
- návrh na směnu pozemků předloženou Mgr. Ing. Ondřejem Rudolfem.
- odkoupení, popř. přijetí daru části pozemku par. č. 1181/7 do majetku Obce Halenkovice.
- povolování nového uložení a vedení inženýrských sítí do pozemku Obce Halenkovice v lokalitě ZTV Záhumení v roce 2020.

ZO pověřuje

- radu obce svoláním jednání s vlastníky pozemků v lokalitě ZTV Záhumení ve věci řešení případného zasíťování lokality určené pro výstavbu rodinných domů.

HALENKOVICKÉ ROUŠKOVÁNÍ

Tak jako každého v České republice (a nejen zde), tak i nás v Halenkovicích zaskočila začátkem měsíce března pro nás zcela nová situace spojená s virem COVID-19.

Původní plán vedení obce, který vycházel z aktuální situace a potřeby zajistit ochranné pomůcky pro naše seniory se „zvrhl“ v obrovskou spolupráci několika dobrovolníků, kteří nabídli svou pomoc při šití roušek. Po pár dnech bylo jasné, že ušité množství roušek zabezpečí všechny naše občany.

Domovy dobrovolníků se na pár týdnů proměnily v šicí dílny a byla radost sledovat tu spolupráci, která v průběhu „akce roušky“ probíhala. Jednalo se o nákup látek a dalšího materiálu, následné stříhání látek, šití, žehlení, balíčkování a svoz ušitých roušek, které zaměstnanci OÚ následně roznášeli do všech domovů.

Vzhledem k tomu, že počet ušitých roušek byl o mnoho vyšší, než byl předpoklad, nabídla obec pomoc domovům pro seniory, kde žijí naši spoluobčané a ostatním potřebným organizacím v regionu.

Shrnutí v číslech:

- Celkem ušito 2 835 ks roušek
 - 300 dětských roušek
 - 4 extra balíčky pro MŠ s rouškami pro děti i paní učitelky
 - 50 roušek předáno do Domova pro seniory (Husova ulice) Napajedla
 - 20 roušek předáno pro Dialýzu Uherský Brod
- Závěrečné velké poděkování patří dámám, které se zapojily

do šití, a také jejich rodinným příslušníkům, kteří se do šití aktivně zapojovali. Poděkování patří i těm, kteří reagovali na výzvu obce a poskytli potřebný materiál, v té době nedostupný. Každý článek v této spolupráci byl důležitý.

Průběžné informace k rouškám byly aktualizovány na webových stránkách obce společně s fotodokumentací.

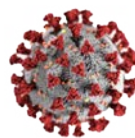
Pozn.: v případě potřeby nové roušky se můžete obrátit na kancelář OÚ a domluvit se na předání.

Blanka Janišová

Velké poděkování všem, kdo se v tomto složitém období zapojili do výroby roušek, ať už pro naše spoluobčany nebo pro lidi, kteří stáli v první linii ve složkách záchranného systému.

Doba koronavirová, ta nám teda dala

Koronavirus. Slovo, které jsme sice sem tam zaslechli, ale nikdo si nedokázal představit, co to přesně znamená a jak nám promění život. Když se objevily první zprávy o výskytu v Číně, nijak nás to moc nevzrušovalo, protože v této zemi vzniká pořád něco. Když se první známky onemocnění CO-VID-19 objevily v severní Itálii, tak to už jsme registrovali. Nikdo z nás ale netušil, že za pár dní tato nemoc začne ovlivňovat i náš život v Česku. Já taky ne. Naštěstí naše vláda začala rychle reagovat. Navzdory kritikům, že plaší lidi a přehání, navzdory kritice EU, že zavíráme lety z Milána a následně hranice. Za pár dní náš scénář opakovala celá řada dalších zemí. Samozřejmě nebylo vše bez zádrhelů, ale toto byla nová situace, kterou nikdo nečekal. Je paradoxem, že co do chybějícího zdravotnického materiálu nás začala zachraňovat právě Čína. Potěšilo mě, že na nějaký čas, byť krátký, ustaly politické půtky. Ti, co se navázeli do vlády, že zbytečně plaší lidi, za čtrnáct dní tutéž vládu obviňovali, že začala jednat pozdě. Jeden politik prohlásil na konto přítomnosti tří ministrů u přiletu prvního letadla s pomocí z Číny, že to zavání vlastizradou. Co na to říct. Podnikatelům, zejména těm, kteří dávají práci dalším lidem, není dnes vůbec co závidět. Ale ani my ostatní to nemáme a nebudeme mít lehké. Snad bude stát při náhradách spravedlivý.

Nicméně přes všechna opatření počet lidí nakažených u nás stále rostl a počet úmrtí rovněž. To neznamená, že by ta opatření byla špatná. Vliv na to mělo jistě několikanásobně zvýšení počtu testovaných. Některé státy situaci těžce podcenily. Stačí se jen zpětně podívat do novin, co říkali a dělali politici ve Španělsku, Itálii, Německu, Británii či v USA. Odložení OH, EURA a dalších sportů se mi může nelíbit (často je sport to jediné, co lze v televizi sledovat), ale respektuji to, protože zdraví sportovců je přednější.

Bylo zajímavé sledovat, jak se v době koronaviru chovala EU a světová zdravotnická organizace WHO. Unie lpěla nesmyslně na otevřených hranicích. Ekonomika především, lidi jsou až na druhém místě! WHO váhala s vyhlášením pandemie, ačkoliv podle pravidel, pokud se nemoc objeví v této míře na minimálně dvou kontinentech, jde o pandemii. Pak se nelichotivě vyjadřovala o českém rouškovém systému. Posléze vyšlo najevo, že šlo o obavy, že lidé vykoupí roušky a ty pak nebudou pro zdravotníky.

V Evropě pandemie začala v Itálii. Kdo zná bezstarostný způsob života Italů s velkou potřebou se sdružovat a určitou nevědomost o viru, tak to vcelku pochopí. Ale Španělsko, které už vidělo, co se v Itálii dělo, pořádalo stotisícové průvody žen a fotbalová utkání s italskými kluby v Itálii, to už nechápu. O laxním přístupu Británie, USA či Švédska ani nemluvě. I u nás se některé celebrity příliš nevyznamaly. Nechci jmenovat, jména určitě znáte. Principál jednoho divadla, trvalá plačka, si stěžoval do novin, že mu vláda svými nařízeními chce kvůli třiceti lidem s lehkou chřipkou zrušit jeho divadlo. Kolega herec ho podpořil s tím, že kdo nesouhlasí s tvrzením pana principála patří do skupiny blbců, kteří místo, aby se ozvali, vezmou útokem obchod s potravinami. Principál se posléze omluvil, herec ne. Světově uznávaný chirurg z IKEMu, který odsuzoval vládu, že svá opatření přehání, se pak kajcně omlouval. Za měsíc „nastoupily“ těžší kalibry. Jeden zpěvák otevřeně nastolil otázku, má-li smysl kvůli snaze prodloužit dědečkům a babičkám o pár let

život si zničit rostoucí ekonomiku? A to pomím hlasy samozvaných „elit“ naší společnosti z náměstí, kteří chtějí odebrat důchodcům volební právo a teprve až absolvují školení, koho volit, by byli připuštěni k volbám. Tohle mi hlava nebere. Uvědomuji si vůbec tyto lidi, že k tomu ekonomickému relativnímu blahobytu jim pomohli právě tyto důchodci? Ne nadarmo se říká, že stát se pozná podle toho, jak se chová ke svým seniorům.

Ty správné tahanice nastaly až po určitém zvládnutí koronaviru a rozvolňování opatření a rozdělování pomoci. Všichni musí dostat náhrady a finanční pomoc jako první: OSVČ, cestovky, sportovci, divadla, aerolinky, hudebníci a další. Sobectnost a závist se vrátily. Proč oni můžou a my ne? Mezi námi, mě vůbec nezajímá, že někteří fotbalisté v I. lize berou jen 10 000 Kč měsíčně. Ať se obracejí na svůj klub, který je platí, proč tři hráči berou miliony a oni jen těch 10 000 Kč. Když k tomu přidáme tu naivní víru některých funkcionářů, že sponzoři budou dál platit horentní sumy a sanovat jim klubové rozpočty, tak si říkám, pánové, z hrušky dolů a uskovnit se. Když zástupci hudebních skupin požadovali ihned 4 miliardy korun nebo budou muset skončit, tak ať klidně skončí. Pokud si někdo za dvacet let vystupování nevydělá na živobytí, tak ať jde dělat něco jiného. Z čeho pak chce žít v důchodě? Chlast a večírky a drahé dovolené něco prostě stojí. Nejvíce mě mrzí, že se ta naše česká chamtivost projevila i v odměňování těch, kteří nesli tu tíhu pandemie nejvíce – zdravotníků. Víím o případech, kdy finance od ministerstva došly do nemocnic, ale nedostali je ti, co stáli v první linii.

Aby toho nebylo málo, tak se vynořují „odborníci“, kteří přesně vědí, jak se mělo postupovat, co měla vláda dělat, a že celý koronavirus je podvodem tisíciletí. Četli si dotyčnou statistiku? Vyčítat vládě, že nakupovala zdravotnické potřeby z Číny? Kde je měla koupit, když jinde nebyly a z Číny je v tu dobu kupoval celý svět? Samozřejmě by mě zajímalo, jestli to nešlo lépe zkoordinovat, aby tam nebyly tak velké cenové rozdíly. Vládě lze vyčítat během roku ledacos, ale její reakci v době koronaviru jí vyčíst i přes mírný chaos nejde. Koneckonců stačí si číst dobový zahraniční tisk, kdy Česká republika co do kroků k omezení pandemie byla dávana za vzor. Teď jdou ze všech stran hlasy, že nastartování ekonomiky musí vláda proinvestovat i za cenu deficitu. Těším se, jak vládě za půl roku nebo ve volbách tento deficit budou vyčítat.

Díky obav z koronaviru se proměnil život každého z nás a samozřejmě i naší obce. Státní orgány vydaly sérii opatření, nařízení a doporučení, které nás svým způsobem stále omezují. Věřme ale, že jsou ku prospěchu věci, že se nám vyhne scénář Itálie nebo Španělska, USA nebo teď Brazílie. Ta opatření nás nemají jen omezovat, ale mají nás i chránit. S rouškami se sice hůř dýchá, jsou nepohodlné, ale snad jsme schopni přijmout tak jednoduchou věc, která nám může pomoci. Co nám koronavirus přinesl? Kromě obav, strachu, nejistoty a zklamání i nějaká pozitiva. Lidé se semkli a začali myslet nejen na sebe ale i na druhé. V některých domácnostech začali šít roušky, firmy změnila výrobu a taky šijí, na 3D tiskárnách se tisknou ochranná plexiskla. Tak trochu to připomíná rok 1989, kdy si lidé byli blízcí. Škoda, že to dlouho

Pokračování na straně 9.

Pokračování ze strany 8.

nevyráželo. Tato „koronavirová“ doba přinesla i nové hrdiny v tom nejlepším slova smyslu: sestřičky, doktory, pečovatelky – všechny ty, kdo jsou v první linii a riskují nejvíc. Pro ně je to už posláním a ne povoláním. Nejde zapomenout na prodáváčky v obchodech a poštačky, které nemají jistotu, že neobsluhují nakaženého člověka a nepřenesou si nemoc domů, hasiče, kteří měli na triku rozvoz zdravotnických potřeb po celé republice, policisty, učitele, kteří rozjížděli možná budoucí systém výuky. Řada lidí známých i neznámých posílá finanční dary. Jsme zemí, kde normálně bují závisť, ale jsme i zemí, která se v některých chvílích dokáže semknout a probudit solidaritu. Uvědomujeme si obrovský význam různých komunikačních technologií, které ukazují své užitečné možnosti. To oceňují nejen křesťané při sledování mší svatých v televizích, ale i učitelé a žáci při výuce. Také nám tato doba pomůže udělat si lepší obrázek o lidech. Já už ty iluze o některých našich politikcích, lidech v církvi nebo celebritách ztratil.

Nejohroženější skupinou v době opatření proti koronaviru byli kupodivu ti „náctiletí“, kteří z ničeho nic přišli takřka o smysl svého života – o zábavu, setkávání, pařby. Najednou se ocitli v situaci, kdy nevěděli, co s volným časem, co vůbec doma dělat a jak vůbec přežít 24 hodin v uzavřeném prostoru domu s tím zvláštním a dost možná už neznámým živočišným druhem, který si říká rodič. A právě rodiče mi říkali, že je to někdy s těmi „náctiletými“ na zabít a uznávají, že na mé průpovědce „Herodes, to byl aspoň král“ něco může někdy být. Já bych na místě těch mladých ležel v knížkách, poslouchal rádio a čuměl na televizi, ale tohle je pro ně činnost pro hynoucí dinosaury. I kvůli nervovému systému jejich rodičů, jsem si přál, abychom už ten koronavirus zvládli a život se nám vrátil do běžných kolejí.

Co bude po koronaviru, nikdo neví. Někteří lidé doufají, že si lidstvo všeobecně uvědomí svou zranitelnost a nutnost vzájemné spolupráce, aby ta naše planeta Země nejen přežila, ale aby tu bylo líp, abychom se víc starali o přírodu živou i neživou, ovzduší, abychom se jen nervali o požitky, moc, slávu a peníze. K tomuto nás život s koronavirem přímo vybízí. Lidé poznávají, že jsou i jiné a důležitější hodnoty, než jsou drahé exotické dovolené a nahromaděný majetek. Jsou to sice příjemné bonusy, ale zároveň i zbytečné. Je to už klišé, ale největší bohatství je ve vztazích a zdraví. Tento sen nebo iluze však trvaly příliš krátce – něco přes měsíc.

Přijde druhá vlna? To nikdo neví, byť v médiích rostou proroci jako houby po dešti. Nenechme se nechat vystrašit. Věřím tomu, že druhou vlnu bychom zvládli určitě líp, že se pojede pouze podle ohnisek.

Nicméně přeji vám všem i sobě, abychom toto nelehké období, pokud možno ve zdraví přečkali a jak zpívali V + W (Voskovec – Werich) „setkali se v lepších časech.“ V červenci sundáme roušky. Sundat, ale zatím nezahazovat! Jistě se budeme setkávat zase se svými přáteli na posezeních, chodit do divadel, kin a na koncerty, vyrážet pěšky nebo na kolech sami nebo s rodinou do přírody a těšit se ze života, který je krátký a nikdo nevíme, jak bude dlouhý. Nakonec dojde i na ty dovolené u moře. Když ne letos, tak za rok určitě. Ta moře se nevypaří a budou tam i za rok. Važme si každého dne, kdy jsme s někým, koho máme rádi a kdo má rád nás.

Jt, 11. 6. 2020

Pošta Partner Halenkovice

Změna provozní doby Pošty Partner Halenkovice od 1. července 2020.

Po - Pá: 7.00 - 11.00 • 14.00 - 16.00
So: 7.00 - 10.00

Nově na pobočce

Od 1. července 2020 zřídila **Zdravotní pojišťovna ministerstva vnitra České republiky** ve spolupráci s Českou poštou nové kontaktní místo na **Poště Partner Halenkovice**, se sídlem na Plánávách. Na kontaktním místě je pro občany zajištěn informační servis a služby v rozsahu podatelny. Mimo jiné zde můžete vyřídit registraci, podat žádost o příspěvky z preventivních programů, provést registraci novorozence nebo podat přehled OSVČ.

Anna Kašpárková

Zlatá medaile opět v Halenkovicích

Český červený kříž uděluje zlatou medaili prof. MUDr. Jana Janského za 40 bezpříspěvkových odběrů krve. V loňském roce tento počet z Halenkovice dovršil **Petr Suchánek**.

Na základě rozhodnutí rady obce, jako poděkování za lidský přístup byla dárci krve předána symbolická finanční odměna.

Jak jsme přežili koronavirus?

Každá generace prožívala dobu Koronavirovou po svém. Většina z nás má představu, jak dny karantény trávila naše mládež. Ale víme, co se jim ve skutečnosti honilo hlavou, z čeho měli radost, čerpali energii, co je naopak trápilo a hlavně, o co přicházeli? Zeptali jsme se těch, kterých se tato neobvyklá situace dotkla nejvíc, našich budoucích studentů, za kterými se 26. června 2020 zaklaply dveře základní školy a jsou vypuštěni do světa.

Měli spoustu povinností, které museli zvládnout. V rámci domácí přípravy, tzv. online výuky, se připravovali na přijímací řízení na školy, po kterých toužili, a které budou formovat jejich budoucí život. Vybrali jsme dva zástupce z deváté třídy Anetu Bohunovou a Kryštofa Trvaj, které jsme požádali o rozhovor.

ANETA BOHUNOVÁ

Jak jsi přežívala dlouhé dny samoty v době karantény? Co tě při pobytu doma posilovalo?

Karanténa pro mne nebyla zas taková změna, co se mimoškolních aktivit týče.

Online výuka mi vcelku vyhovovala. A mé dny v karanténě jsem trávila pravděpodobně jako většina mých vrstevníků, sledováním seriálů a filmů. Sem tam jsem si sama pro sebe kreslila nebo šla na chvíli

na zahradu. Takže opravdu nic zajímavého a upřímně jsem si období karantény i v celku užila, jelikož jsem měla dost času na to shlédnout všechny filmy a seriály, které jsem za normálních okolností shlédnout nestihla.

Vrátíme se kousek v čase. Pro své budoucí studium sis vybrala umělecký směr. Talentové zkoušky a přijímací řízení na Střední uměleckoprůmyslovou školu v Uherském Hradišti proběhly již v lednu, takže jsi je stihla ještě před Koronavirovou pandemií a uzavřením škol. Jak probíhala tvoje nejintenzivnější příprava na ně a v čem spočívala?

Největší část mé přípravy tvořily přípravné kurzy na UMPRUM a soukromé hodiny u paní Mgr. Liškové, učitelky výtvarného oboru ZUŠ Firkušného Napajedla. A ve volných chvílích jsem se připravovala sama doma.

Co tě nejvíc zaujalo nebo překvapilo při talentových zkouškách?

Jelikož jsem se hodně stresovala tak mě překvapilo to, jak jsem to zvládla. Ze začátku jsem byla celkem dost nervózní, ale po první části zkoušek, kdy jsem absolvovala i pohovor, jsem se konečně začala plně soustředit na kreslení a všechnen stres ze mě opadl. Když kreslím, nevnímám nic jiného než to. Kreslení je pro mě prakticky

taková terapie, protože v tu chvíli můžu vše hodit za hlavu, má mysl se soustředí jen na tu jednu věc a tím pádem mě neotravují žádné jiné myšlenky. Upřímně, nakonec jsem si přijímací zkoušky celkem užila.

Po přijímacím řízení a talentových zkouškách jsi skončila mezi prvními pěti – velký úspěch. Gratulujeme. Zvolila sis moderní směr Multimédia. Můžeš nám svoji volbu objasnit? Proč zrovna tento obor a co tě na něm čeká?

Tento obor vznikl na UMPRUM v roce 2010. Vybrala jsem si ho, protože není zaměřen jen na jednu věc. Na multimédiích se věnují všem formám výtvarného umění. A po vystudování tohoto oboru budu mít možnost širokého uplatnění v oblasti grafického designu, vizuální reklamy, obalového designu, 3D grafiky, klasické a digitální animace, audiovizuální tvorby, digitální fotografie a webdesignu.

V této komplikované době můžeš, díky svým nově získaným zkušenostem, něco vzkázat mladším vrstevníkům?

Vzkázala bych jim asi to, aby nepodcenili přípravu na přijímací zkoušky, ale aby se kvůli tomu zbytečně příliš nestresovali.

Mohli bychom pro Halenkovický zpravodaj poprosit o nějaké Tvé dílo, třeba i s komentářem?

KRYŠTOF TRVAJ

Kryštofa známe především z naší hudební scény. Začínal báječně hrou na saxofon a dnes je možné se zaposlouchat do rychlých tónů jeho elektrické kytary na místních vystoupeních s kapelou. Zajímalo nás, jak právě on trávil čas bez možnosti setkávání se s přáteli a oblíbenými zkouškami se skupinou. Největším překvapením pro nás byl výběr jeho budoucího povolání.

Jak jsi přežíval dlouhé dny samoty v době karantény? Je něco, o co tě pobyt doma obohatil?

Dlouhé dny v karanténě se daly přežít, protože jsem si vždy našel něco na práci.

Našel se prostor i na tvořivou práci?

Neřekl bych přímo tvořivou práci, ale v první fázi jsem se věnoval přípravě na přijímací zkoušky a ve volných chvílích hře na kytaru.

Dostal ses na SŠ nábytkářskou a obchodní do Bystřice pod Hostýnem obor nábytkářská a dřevařská výroba. Bude to krásná práce se dřevem. Co tě vedlo k výběru tohoto zaměření? Máš za sebou už nějaký svůj originální kousek vlastnoručně vyrobeného nábytku?

Doma v dílně občas něco vyrobím. K výběru školy mě vedl právě můj dlouhodobý vztah k práci se dřevem.

Oběma budoucím studentům děkujeme za rozhovor.

FOTO: Dušan Chlud

Pokračování na straně 10.

Pokračování ze strany 10.

Spolužáci Anety a Kryštofa jsme při posledním setkání poprosili o odpovědi na čtyři otázky. Odpovídali převážně anonymně. Možná vás některé odpovědi překvapí.

Opouštíte rodné hnízdo v době, která je velice zvláštní. Prosím o vaše hodnocení a odpovědi na 4 otázky.

1. otázka: Co Ti doba koronavirová vzala?

- Asi poslední měsíce v deváté třídě. Přípravu na přijímací zkoušky ve škole, brigádu, kvůli časté práci na PC se mi zhoršil zrak ;-).
- Vendy
- Poslední měsíce devátého ročníku. Scházeli se s přáteli. Vycházel ven, ještě že bydlím u lesa a mohu do lesa bez roušky. – Aneta
- Schopnost se socializovat.
- Všechny plány na víkend.
- Možnost chodit do kavárny a restaurací.
- Dovolenou u moře, poslední zážitky se třídou, tréninky.
- Dovolenou, brigádu, poslední zážitky se třídou.
- Nemohla jsem se setkat s blízkými, výlety, po hodně letech slíbenou dovolenou.
- Socializaci, socializační schopnosti.
- Během koronaviru mi scházeli přátelé a bylo těžší se učit nové učivo, ale myslím, že jsme to my i učitelé zvládli.

2. otázka: Co Ti naopak dala?

- Uvědomit si, co je v životě skutečně důležité. Uklidnila jsem se, 5 kilo navíc ;-), zlepšila jsem se ve vaření. Čas být sama sebou, čas na velký úklid.
- Udělat věci, na které jsem neměla čas. Trávit více času s prarodiči.
- Čas věnovat se svým zájmům.
- Začal jsem si vážit toho, že můžu normálně chodit do školy a nemusím se učit přes internet.
- Klid od školy, víc času na učení (přijímačky).
- Čas věnovat se učení na přijímací zkoušky.
- Trávení času s nejbližšími.
- Sledovat více zahraničních filmů, něco upéct, procvičit jazyky.
- Čas věnovat se smysluplným věcem.
- Uvědomila jsem si, kdo je pro mě v životě důležitý, na kom mi doopravdy záleží a kdo je v mém životě „jen protože jsem si na něj zvykla“.

- Naučila jsem se být více samostatná a naučila jsem se více na počítači.

3. otázka: Co bys doporučil/a budoucím devátákům?

- Ať se opravdu připravují na přijímací zkoušky, ať si váží každé chvíle pospolu.
- Učte se! Víc než si myslíte. Zbytečně se nehádat.
- Aby nepodceňovali přípravu na přijímací zkoušky, ale zároveň se zbytečně nestresovali.
- Aby se dobře připravili pro přijímačky a nepodcenili to.
- Užít si poslední školní rok a učit se pořádně na přijímačky.
- Aby nepodceňovali přípravu na přijímací zkoušky.
- Víc se učit na přijímačky.
- Určitě se tak nestresovat u přijímaček, být v klidu, jít si za svým snem.
- Nic, protože nejsem nijak chytřejší, než oni.
- Aby se více připravovali na přijímací zkoušky a neodbývali přípravu, protože se to nezdá, ale i čas stojí proti všem.

Speciální vzkaz pro dnešní mládež:

- Aby si se svou třídou užili co nejvíc. S lidmi, se kterými se moc nebaví, aby s nimi byli v pohodě a na konci roku je přinejmenším obejmuli. Protože pár týdnů po ukončení základky si budou užívat a budou rádi, že je například neuvidí, ale na základku budou navždy vzpomínat, ať už chtějí nebo ne. Důležité je, aby vzpomínali v dobrém.

4. otázka: Jak budete trávit letošní prázdniny?

- V červenci mám dovolenou a v srpnu mám brigádu.
- Spát v posteli ;-), přespáním u kamarádky.
- Pojedu na tábor, na Slovensko, jízdou na kole a sledováním seriálů.
- Pojedeme na pobyt do Lednice a potom na rafty na Vltavu.
- S kamarády, na brigádě.
- Na brigádě a jízdou na kole.
- Brigáda, trávením času s přáteli. Menší dovolená.
- Trávit čas s kamarády.
- Chozením venku, nakoupit s kamarády a podobně, zkusit si najít brigádu, začnu cvičit.
- Chodit sem a tam a zkoušet se zabavit než přijde nevyhnutelné.
- Budu pracovat na domácím hospodářství a týden na brigádě.

P. Bieberlová

SBÍRKA OŠACENÍ, OBUVI A DALŠÍHO MATERIÁLU

Sbírka se uskuteční: 7. a 8. září 2020 (pondělí a úterý)

čas: od 15.00 hod. do 17.00 hod. místo: budova KD Halenkovice – Klub seniorů

SEZNAM VĚCÍ, KTERÉ MŮŽETE DÁT DO SBÍRKY

- Veškeré letní a zimní oblečení (dámské, pánské, dětské)
- Lůžkoviny, prostěradla, ručníky, utěrky, záclony
- Látky (minimálně 1 m², prosíme, nedávejte nám odřezky a zbytky látek)
- Domácí potřeby (nádoby bílé i černé, skleničky) zabalené v krabici
- Vatované a péřové přikrývky, polštáře a deky, peří
- Obuv – nepoškozená a v párech (svázaných gumičkou)
- Kabelky, batohy, drobné předměty z domácnosti
- Hračky – nepoškozené a kompletní, také plyšové
- Menší elektrospotřebiče
- Dětské potřeby (lahvičky, dudlíky...)
- Hygienické potřeby

VĚCI, KTERÉ VZÍT NEMŮŽEME:

- nábytek, ledničky, televize, počítače
- matrace, koberce, znečištěný a vlhký textil

Více na:

www.diakoniebroumov.cz,
www.facebook.com/broumovdiakonie

Diakonie Broumov, sociální družstvo

Bližší informace Vám rádi sdělíme:
tel.: 491 524 342, 224 316 800

JAKO NA ZAVOLANOU

Náhodný neznámý telefonát

Smutek, stesk, možná i strach – to byly často pocity, které mnoho našich seniorů v době šíření koronaviru prožívalo. Herci a zástupci Slováckého divadla v Uherském Hradišti se rozhodli v těchto těžkých chvílích mnohým osamělým lidem pomoci a přinést jim alespoň trochu světla do jejich života telefonickým rozhovorem. Pro naše babičky a dědečky v době karantény jedna z nemnoha možných alternativ spojení se světem.

Stálou, přes 50 let, upřímnou důvěrníci Slováckého divadla je v Halenkovících paní Božena Chytilová, věrná návštěvnice mnoha divadelních představení.

V jednom krásném dubnovém odpoledni u paní Chytilové zazvonil nečekaný telefon.

Tušila jste, kdo by to mohl být nebo byl pro Vás telefonát úplně překvapení?

Když jsem zjistila neznámé číslo, nechtěla jsem to brát, ale po chvíli jsem se ozvala. Jméno jsem nerozuměla, ale po několika příjemných slovech na uvítanou se mi hlas zdál známý. Navíc podle řeči mne znal a dost toho o mně věděl.

Kdo se ozval na druhém konci? Jaké byly Vaše pocity při zaslechnutí známého hlasu oblíbeného herce?

Když prozradil, že také sedí doma s manželkou a dvěma syny a nemohou ani jeden do práce jsem si byla jistá, s kým mluvím. Byl to jeden z mých oblíbených herců Slováckého divadla v Uherském Hradišti – Jiří Hejzman...

Hovořili jste společně o každodenním životě nebo se hovor stočil k Vaší lásce – Slováckému divadlu?

Trochu jsme probrali nynější situaci. Já jsem se svěřila, že jsem doma uzavřená, protože můj zdravotní stav mě zařadil mezi ohroženější a tak jsem aspoň šila roušky. On zase prozradil jak je to obtížné být se dvěma syny doma na sídlišti. Ale brzy se hovor stočil na naše milované divadlo, jak nám chybí, jak se oba dva velmi těšíme, a kdy už nastane doba, že se tam budeme moci oba vrátit.

Co pro Vás osobně tento rozhovor znamenal?

Tento hovor byl pro mě zvláštní. Velmi mne potěšilo, že jsem byla vybrána a telefon zazvonil právě u mne. Za tu dobu, co jsem téměř po celý svůj život pro divadlo něco dělala, to bylo jako odměna.

Ovlivnil nějakým způsobem Vaše následující dny, které jsme museli stále prožívat v duchu koronavirových opatření?

Slíbil, že ještě zavolá, tím mne velmi potěšil. Ale hlavně se těším, že se zase uvidíme v divadle.

P. Bieberlová

PODĚKOVÁNÍ

Milá Boženko Chytilová,
chtěly bychom Ti i touto cestou mnohokrát poděkovat za to, že jsi nám v době nástupu pandemie velmi pomohla, když jsi nám do obchodu téměř přes noc našla roušky (a to ještě ze svých textilních zásob).

Tady platilo víc než jindy... kdo rychle pomáhá... dvakrát pomáhá...

Prodavačky z Potravin Anička.

Za redakci Halenkovického zpravodaje jsme poprosili o přiblížení atmosféry ze strany herců:

SLOVÁCKÉ DIVADLO – JAKO NA ZAVOLANOU

„Jako na zavolanou!“ Herci těší seniory po telefonu

Ačkoliv pandemie znemožnila hercům Slováckého divadla hraní i přípravu nových inscenací, nesložili ruce do klína a pomáhají, kde mohou. Někteří šijí roušky, jiní obstarávají ohroženým skupinám lidí nákupy a teď přicházejí s novinkou s názvem Jako na zavolanou.

„Uvědomili jsme si, jak někteří senioři potřebují úplně obyčejný rozhovor. Aby se někdo zajímal o to, co dělají, co mají rádi nebo i o to, čeho se třeba obávají,“ vysvětluje ředitel divadla Michal Zetel s tím, že takové rozhovory teď se seniory vedou sami herci. „Mají empatii a mnozí mají také starší rodiče, tak vědí, jak je to důležité.“

Výzvu k zaslání příběhů seniorů zveřejnili divadelníci na svém facebookovém profilu a za pouhý půlden oslovila deset tisíc lidí. Hlásí se diváci z celé republiky. Například Andrea Stará napsala: „Jsem v Praze, moje maminka je na Moravě, jsem zdravotní sestra a nemůžu za ní. Tak by určitě mamce udělalo radost aspoň krátké potěšení a povídání.“

Do akce se zapojuje celý herecký soubor. „Jsem rád, že heslo Jsme Slovácké divadlo! v tomto případě platí bezvýtku,“ těší ochota pomáhat ředitele Michala Zetela.

A co na akci říkají samotní herci? „Neváhala jsem ani na chvíli. Seniorů je v našem hledišti večer co večer spousta a když potřebujeme podržet, tak nám fandí a často po představení tleskají ve stoje. Moc rádi jim tu přízeň teď vrátíme a zkrátíme ten nekoňský čas, kdy všichni čekáme, až bude zase dobře,“ říká herečka

Jitka Hlaváčová, která se nedávno blýskla coby Kostelníčka v Její pastorkyni a teď má rozezkoušenou další hlavní roli, tentokrát v komedii Prokletí nefritového škorpióna.

Akce Jako na zavolanou je časově neomezená, herci Slováckého divadla jsou podle slov ředitele Slováckého divadla Michala Zetela připraveni telefonovat seniorům do té doby, dokud o to bude zájem.

Irena a David Vackovi: Vždycky „propereme“ i divadlo

„Že to je sympatická snaha, jak některým lidem aspoň trochu zpříjemnit čas v současných nepřehledných týdnech, jsme nepochybovali hned od začátku, ale jsme velmi mile překvapení, jak velkou vlnu zájmu o naše telefonáty akce okamžitě vzbudila,“ shodují se herečtí manželé Irena a David Vackovi.

Ti absolvovali několik telefonátů, všechny v srdečném a milém tónu. „Je to velmi různorodé, ale o karanténě se překvapivě bavíme vždy jen chvíli, nebo vůbec. A je to dobře, protože pokaždé

Pokračování na straně 13.

Pokračování ze strany 12.

najdeme mnohem zajímavější témata rozhovoru. Samozřejmě vždy nějakým způsobem propereme divadlo. Jedním z našich přátel na telefonu byl i dlouholetý ochotnický herec, takže divadelní téma bylo ještě o něco živější.“

Pavlaína Hejzmanová: Po prvotním šoku přišla radost

Divadelníci oceňují, že lidé, kteří přes sociální sítě domlouvají telefonáty od herců pro své blízké, jim předem nic neprozradí. O to větší překvapení to pak pro ně bývá.

„Volala jsem jednomu pánovi, který to opravdu nečekal a byl tak překvapený, že v první chvíli vůbec nevěděl, o čem si má se mnou povídat,“ usmívá se s pochopením Pavlaína Hejzmanová. „Pak jsem ale od jeho blízkých dostala zprávy, že jakmile se vzpamatoval z prvotního šoku, byl moc vděčný a ten telefonát ho potěšil. Tak ho třeba ještě za pár dnů zopakujeme,“ těší se herečka.

Poděkování Jindry Hojera

„Právě jsem slyšel v rádiu, že telefonujete seniorům, abyste je potěšili,“ zazvonil minulý týden Jožkovi Kubáníkovi mobil a v něm se ozvala pětadevadesátiletá legenda Jindra Hojer, pamětník začátku Rychlých šípů, podle kterého Jaroslav Foglar jednoho z čestných a spravedlivých hochů pojmenoval. „A tak, aby se to vyvíjelo, teď telefonuju já vám, protože si za to zasloužíte poděkování,“ dodal uznale.

Na otázku, jak se má, odpověděl stručně. „Mám moc práce. Nejsem z těch, kteří by se zavřeli na pokoji a báli se, co přijde. Dopisuju další knížku o Jaroslavu Foglarovi, jedna kapitola bude věnovaná Slováckému divadlu, pořád dávám nějaké rozhovory a těším se na jaro,“ řekl obyvatel Domu pro seniory v Pardubicích. „Snad to brzy pomine a na podzim se potkáme, když budou Rychlé šípy slavit 20. narozeniny,“ těší se Jindra Hojer.

„S Jindrou jsme pořád v kontaktu, často mu volám, je velmi vitální a hlava mu pálí jako málokomu z nás. K narozeninám jsem od něj dostal hlavolam, na jehož řešení jsem dodnes nepřišel,“ usmívá se Jožka Kubáník.–

Jako na zavalanou: Martin Vrtáček přivezl chleba a roušku a dostal pozvání na štamprlu

I Martin Vrtáček, který naposledy zážil jako Larry Diamond v bláznivé komedii V žabím pyžamu, se zapojil do iniciativy Jako na zavalanou, kdy herci telefonují opuštěným seniorům.

„Senioři jsou nejohroženější skupinou a jejich strach z toho, co bude dál, je oprávněný. Je dobré, když je přivedete na jiné myšlenky,“ říká.

Při rozhovorech se seniory se tak snaží mluvit především o příjemnějších tématech. „A když jsme se náhodou dotkli současného problému, snažil jsem se v nich vzbudit naději, že vše bude zase dobré,“ popisuje.

Telefonát, roušky, chleba a štamprla

Jeden z telefonátů vyústil dokonce i v předání roušek. „Ano, jedné paní, která žije sama v Bílovicích, jsem se ptal, zda má roušky. Měla jednu. Tak jsem navrhnul, že jí nějaké přivezu, a ona souhlasila. Zároveň jsem se zeptal, jestli nechce udělat nákup. Skromně odmítla, ale i tak jsem jí zdarma kromě roušek přivezl čerstvý a ještě teplý chléb. Byla šťastná a prý až všechno bude za námi, mám se stavit na štamprlu. Už aby to bylo!“ doufá herec.

Iniciativy slováckých herců přitahují média

Divadelníci a jejich originální aktivity, jakými je akce Jako na zavalanou, nákupy seniorům, koncert pro nemocnici i vysílání záznamů starších inscenací, nezajímají jen publikum, ale i média napříč republikou.

„Vystoupili jsme s kolegy v pořadu České televize 168 hodin, osobně jsme s Jitkou Hlaváčovou navštívili vysílání pořadu Život na třetí, v Českém rozhlase se o akce zajímalo hned několik moderátorů včetně oblíbeného Jana Rosáka, kolegové Jirka Hejman a David Vacke, kteří nakupují seniorům, měli živý vstup na ČT24,“ vyjmenovává mluvčí divadla Josef Kubáník. „Jsem za všechen ten zájem o Slovácké divadlo moc rád, protože nikdo z mých kolegů nesložil ani na chvíli ruce do klína a zaslouží si, aby se o tom, co v této těžké době dělají, vědělo,“ říká mluvčí divadla Josef Kubáník. Zároveň připomíná, že během jednoho natáčení zaujala přítomné i rouška, kterou vyrobila Jitka Hlaváčová s hlavním mottem uherskohradištské scény Jsme Slovácké divadlo! a díky tomu poputovala do muzejní sbírky Moravského zemského muzea.

Za Slovácké divadlo informace poskytla:

Petra Kučerová

Zpracovala: P. Bieberlová

BABKY, PORODNÍ ASISTENTKY A DULY

Místo narození: Halenkovice?

Babička Mařenka Riedlová

V paměti mnohých lidí v Halenkovických zůstává jako porodní babka zejména paní Marie Riedlová, která navázala na praxi Františky Zapletalové, Veroniky Marholtové a dalších. Byla první porodní asistentkou, která absolvovala náročný specializovaný kurz a zároveň byla jednou z těch lidí, kteří zůstávali velmi těsně propojeni s životem obce i jednotlivých rodin. Stejně tak i v náboženské oblasti. Dnes například chodí ke křtu

rodiče, dříve to ale byli kmotři a porodní bába. Matka dítěte šla do kostela takzvaně „na úvod“ až později, patrně kvůli ochraně v šestinedělí.

Kurz ukončila v r. 1947 a podle matrikářky Bohdany Blažkové je v matrice jako porodní asistentka napsaná u prvního porodu Josefy Pešlové již v říjnu téhož roku – a to jistě netušila, že se ve stejném roce narodila další budoucí Marie babka, kterou ještě stihne zaučit do nelehkého, ale krásného povolání. V padesátých a šedesátých letech minulého století se děti rodily převážně v domácím prostředí, ale postupně se porodnictví institucionalizovalo, vznikl samostatný studijní obor, tzv. ženské sestry se měnily na porodní asistentky, dětské sestry, objevily se dětské poradny, poradny pro těhotné, gynekologická oddělení ve zdravotních střediscích atd. Proměna se uskutečnila v 70. a 80. letech minulého století, devadesátá léta přinesla privatizaci zdravotních služeb a vstřícnější přístup k potřebám žen a novorozenců. Lidé se v novém tisíciletí obecně více hlásí ke svým lidským právům a mnozí i ke svým zodpovědnostem, člověk jako součást nadřazeného systému stále více vystupuje také jako aktivní individuální jedinec, který svůj život nechce jen nechat řídit systémem, ale chce svůj život aktivně tvořit. Nároky na služby státního systému přesto neklesají a ani na vlastní komfort. Podobně je tomu v rodinném životě, včetně podmínek, v nichž děti přicházejí na svět. Často chybí i větší podporující rodina, zkušené babičky, tetičky, sousedky, o které se rodičky mohly opřít. Tuto chybějící část rodiny včetně kvalitního sousedství v obci či městské části začínají nahrazovat duly, které v individualizované době plní podobné funkce jako ženy z dřívějšího blízkého společenství.

Definice WHO z r. 1972

„Porodní asistentka uznávána jako plně zodpovědný zdravotnický pracovník, který pracuje jako partner ženy, poskytuje jí potřebnou podporu, péči a radu během těhotenství, porodu a v době poporodní, vede porod na svou vlastní zodpovědnost, poskytuje péči novorozencům a dětem v kojeneckém věku. Tato péče zahrnuje preventivní opatření, podporu normálního porodu, zjišťování komplikací u matky nebo dítěte, zprostředkování přístupu k lékařské péči nebo jiné vhodné pomoci a provedení nezbytných opatření při mimořádné naléhavé situaci.“... „Porodní asistentka může vykonávat svou profesi v jakémkoli prostředí, včetně domácího prostředí, ambulantních zdravotnických zařízení, nemocnic, klinik, nebo zdravotnických středisek.“

Zdroj: Wikipedia

Maruška babka

Marie Gabryšová, za svobodna Trvajová, patří mezi halenkovické silné poválečné ročníky, která se ve své praxi setkala s rovněž silnými ročníky tzv. Husákových dětí, kdy byl přístup k antikoncepci částečně omezený. Patřila mezi první absolventky střední zdravotnické školy ve Zlíně se specializací porodní asistentka. Otcem zakladatelem institucionálně organizované profese porodních asistentek byl primář MUDr. Vladimír Král.

Důkladného vzdělání se dostalo také její předchůdkyni a učitelce, paní Marii Riedlové, která kurz porodní asistentky absolvovala v r. 1947 a u práce porodní asistentky neboli porodní „báby“ či u nás spíše „babky“ zůstala dalších 30 let, než odešla do důchodu. Pečlivě vedený sešit se základními poznatky, který přinesla ukázat její dcera Anna Horková, dokazuje, že znalosti z oblasti medicíny, jaké musela budoucí porodní asistentka mít, byly značně široké: kromě porodnictví a gynekologie to byla i základní orientace v zásadách první pomoci, dětské i všeobecné medicíny, farmaceutických přípravcích, ale také ve vybraných částech sociálních a zdravotních zákonů. Není proto divu, že díky svým zkušenostem byla paní Riedlová uznávanou a ceněnou rádkyní nejen pro maminky, ale i pro mnohé další spoluobčany.

• *Jak ses dostala k povolání „babky“? ptám se Marušky Gabryšové, dnes již babičky a prababičky.*

O možnosti studia specializace porodní asistentka jsem se dověděla při přijímacích na zdravotní školu. Rodiče nebyli nadšení a časem ani přihlášené sestry, protože polovina z nich poté, co se účastnily prvního porodu, chtěla ze specializace odejít.

• *Pokud si pamatuji ze své střední školy, tak povinné praxe studujících měly často daleko k tomu, co se na škole studovalo. Spíš jsme neměli být odtrženi od pracujících třídy. Já jsem například v rámci praxe chodila do autodílny a jako holka jsem byla dobrá tak akorát na omývání součástek benzínem...*

My jsme měly štěstí, protože naše třídní učitelka byla z Vizovic a domluvila nám praxi u Jelínka, takže k umývání také došlo, ale jen sklenic. Také jsme lepily viněty třeba na šumivé víno Portáš. Také z něj se připravoval známý ko-

Pokračování na straně 15.

Pokračování ze strany 14.

ňak Vizovgnac, když se třeba vrátila ze zahraničí celá bedna kvůli jedné poškozené láhvi. Byla to příjemná práce, čistá. K praxi v nemocnici jsme se ale dostaly velmi brzy. Absolvovaly jsme nejdříve exkurze po všech odděleních v nemocnici, a pak důkladnou praxi jako tzv. ženské sestry. Později jsme už měly praxe hodně, týden škola, týden praxe. Na sále nás vedly porodní asistentky, primář Král chtěl, aby se kladl důraz na tuto specializaci, k maturitě jsme musely mít 20 odvedených porodů. Mně se na sále líbilo, protože na rozdíl od jiných oddělení, tady bolest pominula a přicházela velká radost.

• *Jak vypadala tvoje praxe v 70. letech?*

Pro mne to bylo velmi náročné období. Pracovala jsem na tři směny, nejdříve jen na porodnici, brzy se mi narodily dvě děti, do toho jsme stavěli dům. S rodiči jsme se museli vystěhovat z původního domu v části Járky, kde po scelování pozemků došlo k velkým sesuvům půdy. Bylo to r. 1970, po silné zimě, napadla spousta sněhu, ani autobusy nejezdily. Jarní tání narušilo celou Hradskou. Dostat se třeba na noční pro mne znamenalo jet o půl čtvrté z domu a domů jsem se dostala až na druhý den před polednem. Jezdit v sobotu a v neděli vůbec nešlo. Také služba byla náročná. Chyběly uklízečky, takže jsme dopoledne byly zdravotní sestry, a když přišly sestry na odpolední směnu, ještě jsme pracovaly jako uklízečky, vše samozřejmě za jeden plat. Obojí se kolikrát nedalo stihnout, hlavně v neděli. Pamatuji se, že jsem se hned nedostala k vyzvednutí koše, kam se dávaly dárky pro maminky. Jedna z nich se dárku nedočkala, byl to totiž nanukový dort...

Od r. 1974 jsem začala pracovat na obvodním oddělení v Napajedlích, ke kterému patřila návštěvní služba maminek a novorozenců, tehdy se ještě několik dní po porodu ošetřovaly dozrávající pupíky. Kromě Napajedel jsem měla i další vesnice v okolí, nejraději jsem jezdila na Komárov, kde byli velmi vstřícní lidé. Halenkovice a Spytihněv měla na starosti paní Riedlová, od ní jsem se hodně naučila.

• *Říkáš: jezdila, ale asi ne autem?*

Jezdily jsme obě dvě autobusy, hlavně odpoledne a na večer, paní Riedlovou v rámci rodinné kooperace vozíval po práci i její zeť Vlastik na motorce. Když se postavilo sídliště Nábřeží, přibýlo v Napajedlích hodně mladých rodin i porodů, třeba i třicet za měsíc.

• *Jaký byl tvůj první porod? To muselo být ještě ve škole...*

Ano k porodům jsme se dostaly velmi brzy, to mi bylo

tak 15 nebo 16 let. První samostatný porod mám v deníku už ve 3. ročníku, byl to kluk, 4,10 kg. Porodní asistentky, které nás vedly, byly velice přísné a zároveň se nám snažily předat potřebné zkušenosti i odborné znalosti.

• *A porod v domácím prostředí?*

Paní Riedlová ještě hodně chodila k domácím porodům, pomáhala jí třeba paní Zapletalová z Doliny, ale primář Král kromě toho, že založil obor porodní asistentka na zdravotní škole v tehdejší Gottwaldově (specializaci tu studovaly dívky z celé republiky), zasadil se i o vznik poraden pro těhotné. Tzv. babky musely dříve toho hodně zvládnout, hlavně v terénu, často bez přímé podpory lékařů, kterou měly speciálně vzdělané porodní asistentky v nemocnicích. Musely se více spoléhat na vlastní zkušenosti a znalosti, odhadnout třeba polohu dítěte bez potřebného zázemí nemocnic. Patřily mezi respektované osobnosti v rámci obce, stejně jako učitelé a faráři.

• *A ty jsi už k domácím porodům nechodila?*

Jen výjimečně. Poprvé – to mi nebylo ještě ani třicet – pro mne přiběhl v noci s baterkou manžel paní, která rodila už počtvrté. Běžela jsem za ním, sanitka byla na cestě, paní ležela v kuchyni na gauči, jenom jsme ji narychlo podložili, protože hlavička už se ukazovala, takže rychle nůžky do slivovice a pupík jsme podvázali ramínky z kombiné. Ráno mne bolela kolena. Uvědomila jsem si dodatečně, že jsem celou dobu u gauče klečela na něčem ostrém. Bylo to totiž blízko kamen, kde měli nachystány třísky na ranní roztopení.

Druhý domácí porod, u kterého jsem byla, byl překvapivě překotný, i když rodička ještě nebyla ani plnoletá. Vytáhli mne z nějaké domácí sešlosti, byla jsem jen v nazouvákách a lehkých kalhotách, doprovázela jsem rodičku k sanitce a pak až do nemocnice. Sanitka neměla vůbec žádné vybavení, jen trochu zaprášené buničité vaty. Když jsem křičela na řidiče, ať mi vzadu rozsvítí, podal mi baterku. Dítě se narodilo sice v nemocnici, ale prakticky ještě na nosítkách, zato mne pak museli odvézt na vozíku rovnou do sprchy, nemohla jsem kvůli nalepenému blátu vůbec chodit, lehké kalhoty se mi pod tíhou bahna úplně samy vysvlékaly.

• *Podobných zážitků by nám asi povyprávěla paní Riedlová mnohem víc, často ani ta sanitka nemohla přijet, když byly cesty na Kržle nebo na Hradskou zablácené či zasněžené. Aut také v rodinách bylo málo, spíš motorky. Kdy se to všechno změnilo?*

Pokračování na straně 16.

Diplom opravňující vykonávat porodnickou praxi

Pokračování ze strany 15.

Zážitky paní Riedlové byly určitě mnohem pestřejší. Pamatuji se třeba, že vzpomínala, jak jednou byla u porodu i v tzv. cikánské skale a romská skupina si od ní udržovala dost velký odstup. Zřejmě instinktivně chápali to, čemu se dnes říká kolektivní imunita, takže při své druhé návštěvě zjistila, že od rodičky odstranili všechno, čeho se dotkla, včetně plenek.

Změny byly postupné, nejdřív přišel tzv. rooming-in čili společný pobyt novorozenců s rodičkami na pokoji, což také nebylo ideální, protože pokoje rozhodně nebyly jednolůžkové a děti se budily v různou dobu, nikdo se pořádně nevyspal. Dnes chodí rodičky domů mnohem dříve a péči o novorozence přebírají pediatři a sestry. Zpočátku nového systému ještě dobíhaly staré zvyky a porodní asistentky někdy docházely na vyžádání do domácího prostředí, ale to byla spíše nehonoraná služba v rámci přátelské výpomoci.

• *A otcové u porodu?*

Někteří skutečně pomáhají tím, že s rodičkou komunikují a po zavedení přípravných kurzů pro oba rodiče jsou také o porodu mnohem informovanější, takže nepropadají panice a ani neomdlévají. Pro rodičku a její blízké je dnes připraven daleko intimnější prostor, který je mnohem více podobný domácímu prostředí než na začátku přechodu všeho, co s porody souviselo, do nemocničního či obecně zdravotnického systému.

• *A jak se díváš na domácí porody v dnešní situaci?*

Říká se, že porod je fyziologický, přirozený proces, žádná nemoc. Čím jsem starší, tím více oceňuji komfort, který dnešní porodnice poskytují i jejich snahu zajistit rodičkám co největší soukromí. Po všech mých zkušenostech jsem si víc vědoma rizik a zodpovědnosti. Kdyby se u domácího porodu něco stalo, těžko by se mně s tím žilo. A může se stát – přidušení miminka, neoddělená placenta, silné krvácení atd. Pokud se rodička pro domácí porod přesto rozhodne, měla by u ní být co nejzkušenější osoba a lékař nablízku. Lékaři jsou ale spíš proti domácím porodům, mají sice pochopení pro intimitu a soukromí, ne však pro zvyšování rizik.

Paní Riedlová

• *A jak to vidí dcera paní Riedlové?*

Mně se zdá, že se to s těmi obavami z domácích porodů dnes přehání. Co se moje maminka nachodila k rodičkám domů! A dnes by ty nové porodní asistentky pomalu za to zavírali.

• *Vy jste měla čtyři děti. Rodila jste doma?*

Ne, všechny čtyři se narodily v nemocnici. Ale vzpomínám si i na opačný případ paní z Halenkovic, která rodila dvakrát v nemocnici a dítě ani jednou nepřežilo. Paní Libuše se pak domluvila s mojí maminkou, že další porod absolvuje doma. Maminka jí pomohla porodit dvě zdravé děti a rodina paní Libuše ji pak brala jako významnou osobu po celý její další život, byla vždy čestným hostem všech rodinných událostí. Maminka jako „babka“ byla uznávaná a oceňovaná. Často fungovala jako první pomoc při menším zranění, kromě služby v nemocnici, kam chodila i na noční směnu na stálovou propustku až do r. 1977, píchala uši na náušnice, chodila do dětské poradny ještě před tím, než dětské lékaře doprovázela dětská sestra a díky svým zkušenostem si uměla poradit třeba

Mařenka jde z návštěvy koupání miminka z Kržlí

Marie Riedlová – porodní babka v mladším věku

Studijní deník porodní asistentky

Naučila mne mnohému důležitému pro povolání i pro život. To se nezapomíná.

MUDr. Pavel Baran

Dula

Dula je speciálně vyškolená žena, která doprovází ženu (příp. i jejího partnera) v těhotenství, během porodu a v poporodním období a poskytuje jim psychickou i fyzickou podporu. Smyslem její práce je přispívat k tělesné i duševní pohodě matek a novorozenců a celé nové rodiny. Doprovází, informuje, povzbuzuje, pomáhá.

Na rozdíl od porodní asistentky neposkytuje zdravotní služby. Nesupluje ani nedubluje práci zdravotníků, ale spolupracuje s nimi. Stejně jako s otcem a ostatními členy rodiny. Charakterem se práce dula řadí mezi pomáhající nezdravotnické profese. Dula je připravena ženu doprovázet jak při porodu v nemocnici, tak v porodním domě nebo při porodu doma (za asistence porodní asistentky nebo lékaře).

Zdroj: aperio.cz

ba i s menší dětskou kýlou. Dnes to vše řeší obvodní pediatři či nemocnice a praktické dovednosti z domácích porodů a péče v šestinedělí se ztrácejí.

Platy porodních asistentek nebyly velké, ale dětství jsem měla hezké, nestěžuji si. I když jsem nemohla studovat a po škole jsem hned začala pracovat, nejdříve jako uklízečka ve škole a později jsem měla velmi blízko k životu v obci a všem rodinným historiím, podobně jako moje maminka. A dodnes jsem na všechno, co se v obci děje, zvědavá!

Zpracovala: Svatava Navrátilová

Z HALENKOVICKÝCH POKLADŮ

Ke vzpomínce na vynikajícího houslistu Radka Zapletala, mě inspirovalo, že pro čtenáře „Halenkovického zpravodaje“ se otevírají poklady vzpomínek a já bych chtěl drobnou mincí do něj přispět. Klenoty těchto pokladů jsou bez diskuze i významní rodáci.

Napajedla mají významného rodáka klavírního virtuóze Rudolfa Firkušného a jsou na něho patřičně hrdí. Pojmenovali po něm hudební školu.

Halenkováci mají významného hudebního virtuóze dlouholetého primáše Brněnského rozhlasového orchestru lidových nástrojů, Radoslava Zapletala.

Přikládám vzácnou fotografii Radka Zapletala s neméně významnou osobností na Halenkovických známého profesora Lesnické fakulty v Brně Josefa Hromase (viz povídka v knížce Samorosti „Strýc Francek Trvaj“ a účastnil se zakládání Klubu mysliveckých spisovatelů ČMMJ Praha v Halenkovících v roce 2005 a ulovení tří srnců v naší halenkovické honitbě).

Stejně jak muzicíruje už řádku let v muzikantském nebi u svatě Cecílie, patronky muzikantů, Radek Zapletal, tak loví u patrona myslivců svatého Huberta profesor Hromas. Oba dva se navzájem důvěrně znali a znali i Halenkovice.

František Libosvár

RADOSLAV ZAPLETAL – ŽIVOTNÍ CESTA

Narodil se 18. května 1937 ve Zlíně. Na brněnské konzervatoři vystudoval housle, a poté absolvoval Janáčkovu akademii múzických umění. Působil nejen jako aktivní hráč (kromě houslí ovládal i další lidové nástroje, například pastýřské píšťalky), ale též jako hudební skladatel. Upravil mnoho lidových písní pro BROLN a další soubory. Za všechny jmenujme všeobecně známou a působivou úpravu písně Kdybych byla bohatá v podání Vlasty Grycové nebo Magdaleny Múčkové. Do rozhlasového tělesa přišel na místo prvního houslisty v roce 1963 a zažil éru největšího rozmachu tohoto tělesa. Působil v něm do roku 1993. Náhle skončil 30. května 2010 ve věku 73 let.

*Z textu autora Jiřího Plocka
vybrala P. Bieberlová
zdroj: <https://informace.rozhlas.cz>*

RADEK ZAPLETAL

Profesor Lesnické a dřevařské fakulty v Brně Josef Hromas spolu s Radkem Zapletalem

*Ing. Petr Ziegrosser ředitel Lesní správy Lány,
Ing. František Libosvár, Jindřich Hovorka a Radek Zapletal
při našem seznámení v Brně.*

HALENKOVICKÉ POKLADY SE OTEVÍRAJÍ III.

Vážení čtenáři a příznivci Halenkov a Halenkovického zpravodaje. V tomto čísle je další pokračování výpisků z halenkovických kronik i rukopisů. Pro ty, kteří obvykle nečtou texty v nespisovném jazyku, například v nářečí, a to jsme skoro všichni, není tato četba jednoduchá. Stará slova, neobvyklá slovní spojení, občas překlady pisatelů, dnes už neznámé pojmy. To všechno brání plynulému čtení. Přesto vás prosím, zkuste si vyšetřit chvilku a pomalu, někdo raději hlasitě, si „přeříkejte“ co kdysi halenkovjané napsali. A nehleďte při tom na velká a malá písmena, používání tvrdého a měkkého y/i, někdy nepřesného skloňování a časování a jiných gramatických nedostatků. Čtení to není jednoduché, ale jen tak se můžeme aspoň na chvíli přenést do Halenkov dědů a pradědů. Byla to doba úplně jiná než dnes a vžít se do ní žádá vysokou představivost. Ale zažijete to sami a stojí to za to.

Minule jsme si přečetli o tom, jak naši předkové slavili svátky v průběhu roku. Mohlo by se zdát, že to byla doba veselá, plná oslav. Dnes se podíváme na jejich život z trochu jiné stránky. Byla to přece doba, kdy vedle sebe žilo panstvo a poddaní s robotní povinností. Ale nebude to jen vážné a smutné čtení.

Znovu si otevřeme rukopis O Halenkovcích od Františka Dobrovolného z Járků. Tuto část začíná velice citově podanou předmluvou. Připomíná, že píše o době před zrušením roboty (1848). Je to doba opravdu vzdálená, proto v líčení najdeme jen málo jmen konkrétních obyvatel. Vynahradíme si to příště. Takže se přenesme někde do těchto let:

Robota, robota...

Předmluva

Šly zlé časy i dobré, rovněž tak se střídalo i panstvo dobré se zlým. Tradice halenkovských umírá a my kteří píšeme tyto upomínky prodlužujeme – budiž Bohu žalováno jen pohádka o lidech kteří žili a umírali – trpěli i zápasili za své krajany. Před sto lety asi byla vrchnost dobrá, a robota zlá nebyla. Panstvo se bavilo, někdy ovšem na účet – „toho lidu“.

Robotní povinnost byla pevně dána vyhlášenými robotními patenty.

Robotní patent podepsaný vrchním a kancelářským zněl takto:

Nejprve od nového leta (Velikonoce) do sv. Jána (24. červen) sedlák jest povinen páru koními tři dny v týdnu robotovati, jestli by koňmi nemohl bude odbývat robotu pěší 4 dni dotud, dokud by jeté roboty konati nemohl. Od sv. Jána do sv. Václava (28. září) 3 dni s potahem 3 dni pěšky. Podsedníci od nového leta do sv. Jana 3 dni pěšky, a od sv. Jana do sv. Václava 3 dni na jetou a jeden den na pěší robotu vypraviti. V čas žní

a sena vození, každého setí a drév vození dycky na skázání lebo bubnování na jetou robotu ihned se vypraviti mají.

Více jeden každý podsedník i také pěší v čas žatí žita po 2 osobách s kosáky na pole vypraviti má. Item má každá hospodyň 4 rolky nití napřásti a na hon, lovení ryb v řece Moravě a ke svážení vína z vinohradů krom roboty posílati.

Také se dodává že všichni sousedi Halenkovští keří mají rola – díly od milostivé vrchnosti sou povini každý desátý mandel svými koňmi za sucha do Halenkovského dvora odvézt. Item ti kteří pod kněžským devátkem sů rovněž tak svů povinnost v tomto smyslu vyplniti mají.

Dále uvádí konkrétně, jak byly robotní patenty vyvěšovány na veřejných místech. Na to my dnes máme úřední desku. František Dobrovolný nebyl žádný učený kronikář, a tak se část tohoto urbáře vyskytla v jeho spise ještě jednou, trochu jinak.

V Obecním hostinci na kopci visel na dveřích šenku urbář a na dřevěném sloupě v hospodském sále, kdež se tančilo rovněž v něm bylo stanoveno kolik robot mají ročně podsedníci koňmi a domkaři od sv. Jána do sv. Václava pěších – item jak se mají chovati v každý roční čas – kolik vína nebo piva – z panského šenku vypiti – a kolik daně platí ročně z „lumen“.

Patenty robotní, které visely v rychtách i šencích a které kancelářští na popud vrchních pro svoji výhodu opravovali, znamenaly však úlevu proti robotám dřívějším, roznášely se zprávy že císařovna Marie Terezie stará se, aby vrchnosti ulevily svým poddaným – avšak ani z těch úlev nezbylo poddaným skoro nic, o to se již páni vrchní postarali svými praktikami.

Zmiňuje se o vládě Marie Terezie, která vládla do roku 1780. Jedná se tedy o vzpomínky opravdu staré. Tyto odstavce ukazují na složitost tehdejšího života. Poddaní měli život předem určený, od povinnosti roboty, až po to, kolik může vypít vína či piva v panském šenku. Kdo neposlouchal, ten byl na místě potrestán!

Provinění a trest

V sobotu dopoledne bývalo v kanceláři řízení a taková sobota bývala i soudným dnem. Přicházelo se s různými žádostmi, ověřit poslední vůli, jinak by nebývala platná, ten vdával dcerku nebo syna onen zase vdával dcerku na jiné panství (kvasické), ten nebo onen chtěl dat synka do učení na řemeslo, za to brali páni Franci poplatky – mnohdy i vysoké. Pak polesní, hajní, hotaři, baštýři, ohlašovali provinilce přistižené v lese nebo na poli, při škodách nebo krádeži, ty, kteří na robotě odmlouvali, kteří spurní byli – nebo se v šenku ožírali výtržnosti způsobili – leniví čeledínové – brblavé baby nebo které se necudně chovaly – všem se tresty vyměřovaly a mnohdy i vyplácely drábským karabáčem – na místě.

Takže kázeň byla na prvním místě. Ale platila jen pro ty, kteří se narodili do chudobné chatrče, na rozdíl od těch, co pocházeli ze zámku. Taková byla tehdy spravedlnost. Ale ty brblavé baby...

... jak se panstvo bavilo

Udržovat v chodu tak velká hospodářství dalo panstvu, drábům i pánům Francům jistě hodně námahy za kterou si zasloužili i trochu zábavy. Podívejme se, jak se bavili, co nám o tom píše František Dobrovolný.

Pokračování na straně 19.

Pokračování ze strany 18.

Rybník u zvonice

Vrchnost již dávno před tím (vydáním robotních patentů) nařídila, aby všude v každé vesnici byly rybníky – ne však pro ryby nýbrž aby se tam stékala voda dešťová i hnojívka a ostatní nečistota která by sloužila při hašení ohně. Takový rybník je také u zvonice, je tam hasičská zbrojnice – zvonice také, teď se tam prohání husy a drhne se tam domácí nářadí – tenkrát to ovšem být nesmělo. Panstvo přijelo v kočárech a usadilo se na zrobená lešení – pak nastoupili úředníci ovšem jen vyšší – dráb vyvolával jména všech robotníků mužských každý dostal svůj máz piva – který mnohý s chlebem vypil, břehy rybníka se polily, vyměřily se kolíky, loket od vody tyto se spojily od kolíku ke kolíku provázkem (šňůrou). Za tuto hranici pouštěl dráb po čtyřech robotnících, kteří se hlásili – kdo si obtančil za zvuků hudby kolem rybníka břeh ve vytčené hranici, v jedné noze měl na jeden měsíc robotu odbytou. Mnohý tančil zpívaje při tom, provolávaje panstvu vivat, mnohý spadl při tanci na mokřém břehu do rybníka, vlastně louže, vylezl, otřepal se a mokřý zkoušel své štěstí dál – mnohdy do sebe prý i naschvál žuchli, když se potkali, neboť pivo jim stoupalo do hlav, a voda byla teplá tak mnohý pokoušel se o své štěstí a nedosáhl ho, mokřý celý šel domu, kde ho mnohdy domácí bouřka čekala od drahé polovice. Když se vrchnost dobře pobavila, odpouštěvala prý sama roboty – což některý z těch hodně zmáchaných ohlašoval stoje vedle panstva na lešení – mohl se napít i piva ještě mimořádně ale sednout prý si nesměl. Mnohý z robotníků, když se pěkně chová býval tomu lidu pro příklad i jinak významán.

Co k tomuto popisu „panské zábavy“ dodat? Neberte mě doslova, ale z napsaného mám dojem, že se vrchnost bavila tak, že z poddaných, to je našich předků, dělala „blbečky“. Jak jinak si vysvětlit takový způsob zábavy. Nechci nic kritizovat, ale podle tohoto to dokonce poddaným vyhovovalo. Těžko ale dnes soudit tehdejší poměry. Zde opravdu platí to, co autor napsal na začátku: Panstvo se bavilo na úkor „toho lidu“.

Paniháj

Proti hájovně na Kudlovské dolině jest mírný svah dnes jest tam již delší dobu otevřený kamenolom, za tímto jest dnes několik chaloupek těsně vedle háje postavených, políčka i vedlejší svah hájku jest terasovitý, říkají tomu Paniháj – vedle silnice jsou dnes pole, avšak za mých časů byly tam pouze lučiny, které se táhnou podél kudlovského potoka, který šumí pohádku o zašlých časech, o nichž píšu

kdy v něm raků, štik a pstruhů bylo dosti. Na terasách byly zrobeny lávky, pro panstvo dovezeny křesla i stoly, židle což zdá se, že bývalo v Hájovně ukryto po celé léto.

Větší prostor na louce ohrazen koly (kůly) do země vbitymi, a robotníci i robotnice místo roboty vily doma ze smrčů a chvojí věnce. Těmito věnci z chvojí ohrazení kolem dokola výletišť. Robotníci k tomu určení přišli ve stanovený čas, trochu svátečně oblečení, obyčejně v neděli odpoledne, na toto stanovené místo, a byl hajným ustanoven na jednom místě, dávati pozor, aby žádný mimo vyvolené za ohrazené věnce nešel, byla to ovšem paráda v době, kdy demokracii neznali a disciplína subordinace se musela všude dodržovati. Vyvolené robotnice roznášely pivo a z kuchyně připravené pokrmy i nachystané ryby a raky panstvu, které při hudbě se tanci, jídly, hrou v karty a zpěvem v háji zde na fraiplacu a zdravém vzduchu bavilo. Bylo to podle našich pravidel jen pro zvláštní panstvo, a jimi pozvané hosty. Slyšel jsem od stařenky vypravovati, jak měly paničky krinoliny široké a hedvábné kacabajky s honzíkama účese vysoké a páni paruky, dámy některé též – tančily ponejvíce zvláštním tancem který prý se menoval medvěd (menuet) a točily se prý dycky dvakrát třikrát, a pořád se jeden druhému ukloňovali, a potom špacírovali a zas tak furt dokola aj půl hodiny.

Po setmění drželi ti chlapci povolání fakule, a už se nehledělo na urozenost a už aj komtesky si braly chlapce jiné z dědin a nás učili ti páni Franci ten nový pěkný tanec se mu prv pravilo Tajč (Valčík). Pivo dostali všichni, co jim chutnalo, ale mnohý šel sa napít' eště aj vody do potoka a potom večer byl pro nás sprosté udělaný guláš, najedli sme sa a šli sme dom. Kočár, ve kterém urozené panstvo sedělo se poznal večer po tom, že před ním jeli lokaji na koni s rozžatýma fakulama. To také sa čítalo jak deň roboty a my bysme byli chtěli, aby sa hodně často vracalo panstvo, protože dyž panstvo bývalo v zámku nesužovali nás tak a bylo trochu lepší jak dyž poručali drábi a páni Franci.

O valčíku je známo, že vznikl roku 1787, menuet je daleko starší. Dá se tedy usoudit, že zábava v kudlovských Panihájích, jak je tu popsána, bývala koncem 18. století.

Nevím, jestli bychom se chtěli navrátit, třeba jen na chvíli, do této doby. Snad jen pro kudlovský potok, „kdy v něm raků, štik a pstruhů bylo dosti“. A jak na poddané mohl působit třeba ten medvěd (menuet) při kterém se prý „točily dycky dvakrát třikrát, a pořád se jeden druhému ukloňovali, a potom špacírovali a zas tak furt dokola aj půl hodiny“? Když si tento panský tanec srovnáme s tancem Františka Kedry z Podkopčí, jak je popsán v minulém čísle zpravodaje, nezdá se panské tance poddaným divné? A to, že „se nehledělo na urozenost a už aj komtesky si braly chlapce iné z dědin“, nepřipomíná to známý film „Prstýnek“?

Byla to složitá doba s nejednoduchými vztahy mezi všemi. Dnes ji můžeme jen těžko posuzovat.

Konec roboty.

Nic netrvá věčně, ani robota. Vidíme to na malém lístku, s nadpisem:

Z vypravování stařenky Josefy Kedrový z Halenkovíc.

Dne 5/3 1935 ve stáří 92 let (tedy narozená roku 1843).

Pokračování na straně 20.

Pokračování ze strany 19.

Robota:

Dráb přišel večer, když již se spalo, s nařízením jíti příštího dne na robotu a vzít s sebou ještě dva. Po zrušení roboty zpívala se píseň při pasení a při jiných příležitostech. Hlavně chlapi ji zpívali při pastvě:

*„Jak můžeme být rádi,
bratří, kamarádi,
že je robota pryč, nechodíme na ni.
Nastalo nám léto,
můžeme být rádi,
že nám na robotu neporoučí žádný.
Sedláci, jonáci,
ti sů ničko páni,
že nám na robotu neporoučí žádný“.*

Tato píseň musila býti natištěna. Pán z kanceláře přišel k chlapcům na pastvu, kupoval ty písničky a dával víc, než stály a pak je na hromadě zapálil.

Prošli jsme si dobu roboty i její konec. Možná se vám bude zdát, že následující odstavce na to nenavazují. Máte pravdu, ale zápisky, ze kterých čerpám, nejsou románem, kde jedna část navazuje na další. Jsou pestré jako sám život.

Jak se oblékali, halenkovický kroj.

Několikrát se již vyskytla otázka, mají-li současné Halenkovice charakter valašské nebo slovácké vesnice. O tom, že původ obyvatel je převážně valašský, že to jsou potomci valašských rebelů, víme. Další významnou charakteristikou je lidový kroj. Co nám jeho popis řekne? Kroje bohatých vesnic moravského Slovácka a chudých valašských kopanic se přece tak liší. Co o kroji, který se nosil na Halenkovících, říkají „Halenkovické poklady“? Jedna složka je přímo nadepsaná „kroj“ i s uvedením autora. Všimněte si, že nepopisuje jen kroj, ale i oblečení, které se obvykle nosilo. Zlínské boty byly těžko součástí kroje. A krpce? Kdo to dnes ví?

Kroj halenkovský starý autor Jan Vičánek Mikula.

Spodní prádlo košile a spodky bývaly konopné, sami si to lidé udělali. Klobouky byly kulaté, bez parády až později ji začali nosit husenky, paví péra a kosírky. V neděli chodili pacholci v nohavicích se šněrováním buď modrým nebo černým. Nosili na nohou boty „zlínské“ nebo „zlíňáky“. S holínkami a podkovkami. Pak měl vestu s kulatými bombíkama. Ve flanelech se chodilo do kostela nebo ve vyšíváných košilách, jak nyní mají vyšívání ženy. Rukávy byly

baňaté. Když košile byla s forhometkou rukávy u košile byly úzké. V zimě se nosil kožich a když přšelo na kožich se dala halena. Deštníků tehdy nebylo. Kožichy se kupovaly v Hradišti kamž je vozili kožušníci z Bzence a Buchlovic kde nějaký Beneš dělal dobré kožichy i na zakázku. Takový kožich stál 25 nebo 26 zl. V Napajedlích dělal kožichy Silnůšek, který se odstěhoval do Halenkovic a bydlel na Pláňavách, kde nyní bydlí hajný Jašek. Jeho syn Bartoloměj žije na Kržlích.

Nosili se také krpce, které si lidé dělali sami. Bud' kůži koupili, nebo si krpec udělali ze staré holínky. Nohu omotal hůní, navlékl krpec a omotal špagátem, který měl na krpci připevněný. V krpčích se chodilo do hor na louky séct a do pole. I do kostela se chodilo v krpčích.

Muži mnoho šatů neměli. Boty bývaly jedny. To se střídali. To jenom bývalo v některých domech. U Lučanů na Dolním konci měli jedny boty. Když došel některý z besedy, obul je jiný a ten šel na besedu.

Kroj žen.

Ženy vdané i svobodné nosily do kostela lipčák. Vdaná měla vlasy omotané kol hlavy, svobodné měly lelíky spuštěny a v nich pentle. Ve všední dny nosily šátky, starší i lipčáky. Košily měly konopné a dlouhé až do půl lítek. Na košili oblékaly opléčko, pak rukávce a fritku. Ve všední den nosily marínku z konopného plátna. Později nosily šorce a fěrtušky. Ve všední den taky tak chodily ale ve starších a prostších. Na nohou nosily boty kordovánky, boty s dlouhými holénkami vráskované ty byly velice drahé. Šil je v Jalubí Pernička. Nosil je prodávat i k nám na pouť. V Napajedlích na „Kaplí“ šil švec střevíce s přaskama a s přišitou růží z krátkých vláken. To byla paráda jen na neděli. Nosily punčochy na boku vyšíváné. V zimě chodily do kostela v papučích. To byly papuče upletené z okrajů súkenných a uvnitř byla vlna. Když byly bez vlny, tomu se říkalo „Kocúry“.

Úvodnice ženy nosily ke křtu.

Chlapci nosili v zimě na hlavách němčici, černé pletené jak punčochy, a to se natáhlo až na uši. Dospělý za veliké zimy si na němčici dal klobouk. Baranice se také nosily ale málo.

V létě vdané ženy i svobodné chodily do kostela bosky. Když bylo blato v příkopce si opláchly nohy a šly do kostela.

To, jak chodí lidé oblečení, zajímá všechny. Takže i v Halenkovických dějinách od neznámého autora je odstavec, který se zajímá křojem.

Halenkovský kroj jest hradištský, s malými obměnami. Děvčata nosí ve svátek šorec. Jest to drobně vrapovaná černá sukně se širokou, žlutě vyšívánou formou. Zástěry, tak zvané fěrtušky, jsou velmi pestré, květované a rásné. Rukávce jsou hodně naškrobené, široké a pěkně nažehlené. Přez ně se obléká vykrojený živůtek, tak zvaná fricka, která bývá z hedvábných brokátů, stuh, pošíťých stříbrnými cetkami a zdobena vyšíváním.

Rukou je připsáno

Na Karolině říkali: Půjďme na Halenkovice si vypůjčit valašský kroj.

Takže vybrat si může každý – na nohy krpce – typickou obuv valachů i vysoké a drahé kordovány, jako vystřižené ze slováckých krojů Joži Úprky. Charakter halenkovického kroje je na začátku odstavce označen jako hradištský (to je z centra

Pokračování na straně 21.

Pokračování ze strany 20.

Slovácka), konec odstavce mluví o kroji valašském. Asi měli naši předkové vážnější starosti než studovat co si oblékat. Spíš bylo důležité, aby na ně v rodinné truhle, kde se oblečení uchovávalo, pro ně vůbec něco zbylo.

Konec této části Halenkovických pokladů bude tentokrát netradiční. Jistě uznáte, že když se celý rok probírám starými spisky, tak mně přišly na mysl také moje vzpomínky, dnes již také dost staré. O dvě se s vámi podělím. Obě se týkají krojů, lidových, ta druhá dokonce halenkovického.

První vzpomínka – Jsme z jednoho kmene.

Kdysi v mládí, jako student, jsem jel vlakem z Bratislavy do Otrokovic. Hned v Bratislavě si naproti mně sedla starší paní. Velmi „udržovaná“ a řečná. Rychle jsem přišel na to proč. Byla to Čechoameričanka, která navštívila po desítkách let starou vlast. Vracela se z návštěvy z Bratislavy do svého rodiště někde u Hodonína. Oba jsme byli zvědaví, řeč nestála, cesta ubíhala. Podrobně jsem byl seznámen s jejím dětstvím, a protože byla nejen řečná ale i zvědavá, tak se mě zeptala:

„A odkud pocházíte vy?“

„Já ze Zlína, ale rodiče z Kunovic a z Buchlovic.“

Celá se rozzářila.

„To je Moravské Slovácko, jako já! Jsme oba z jednoho kmene!“ Byla šťastím bez sebe.

Její bezprostřední odpověď mě šokovala. Kmen pro mě to byli Mohykáni, Siouxové, Dakoti a další indiánské kmeny mého dětství, ale Moravské Slováky, Valachy nebo Hanáky bych mezi ně nepočítal.

V tom náhlém závanu štěstí, že nejsem cizí, ale jsme oba z jednoho kmene pokračovala plynule ve chvále staré vlasti. Uprostřed ale obrátila: „V jednom jste mě ale zklamali.“

Ztuhl jsem. Mluvit u nás v šedesátých letech ve vlaku s cizinkou, dokonce s Američankou kritizující zdejší poměry nebyl nejlepší způsob, jak se stát populárním.

„Chodíte tu málo v krojích. To, když se v létě sejdem na Floridě, tam je krojů, to byste viděli!“

Vlak se blížil k Hodonínu. Představil jsem si stovky horníků, jak pochodují ráno – v krojích, kloboučky s kosárky, vyšívané košile – na směnu do dolů. Divné? Asi ano, ale přece, když jsme všichni z jednoho kmene? Ještě jsem stačil slíbit, že až budu příště v Americe tak ji na Floridě určitě navštívím. V kroji. Najdu ji snadno. Stačí se dívat po kmeni Moravských Slováků.

Druhá – Tady žijí samí poctiví lidé.

Měl jsem to štěstí, že jsem ještě několik let zažil jako sousedku babičku Vojtkovou, o které mi i dnes pamětníci potvrdili, že byla poslední člověk v Halenkovících, který chodil v kroji. Typická silueta širokých sukní, přes ramena černý vlnák, takovou mám vzpomínku na naši sousedku. Také jsem o ní slyšel, že v mládí bývala velmi činná ve zdejších divadelním souboru.

Hlavně ji mám ve vzpomínkách kvůli jedné příhodě. V té době byla na Halenkovících objevena nepovolená domácí pálenice. Podrobnosti neznám, jistě je dost domácích, co by si vzpomněli. Tehdy zahajovaly činnost soukromé televizní stanice. Aby si získaly oblibu u diváků, hodila se jim do programu každá příležitost jen trochu zavánějící senzací.

Řekněte, není černá pálenice pro Pražáky dostatečnou senzací? Hned vyslali zpravodaje, aby přivezl podrobnosti.

A tak se toho večera ve zpravodajství objevila reportérka s rozhovorem z místa činu. Ten podzimní den byla mlha, a tak z Plánáv toho nebylo na obrazovce moc vidět. Jen odér domácí slivovice z ní přímo sálal. Dobře vidět a slyšet ale byla babička Vojtková ve svém kroji. Možná ji vybrali kvůli autentičnosti, aby si v Praze udělali představu, jak se na Moravě chodí v krojích a pálí načerno slivovice. Na otázku reportérky, co si o tom myslí, udiveně odpověděla:

„To mělo být tady na Halenkovících? To né! Tady žijí enám samí poctiví lidé!“

A bylo po reportáži.

Nevím, jestli si to pamatuje ještě někdo další. Ale budoval-li by se na Halenkovících nějaký pomník, navrhoval bych její sochu, a hlavně bych na něj umístil větu:

„Tady žijí samí poctiví lidé!“

Byl by to památník obyvatel, kroje, poctivých lidí, a také divadelního souboru.

Takže pro toto číslo Halenkovického zpravodaje by to stačilo. A příště? Podíváme se, co se píše o halenkovickém nářečí, o tom, jaké byly a jak vznikaly přezdívký, překvapivě navážeme pěstováním konopí a skončíme vyprávěním ...o modrých očích starenčiných.

Nebo to bude o něčem úplně jiném? Témat je stále dost.

Antonín Slaník

Devadesát let stará fotka promluvila.

V minulém čísle Halenkovického Zpravodaje byla na straně 13 vytištěná fotografie chlapců, odpočívajících v trávě před doškovou chalupou. Prostě idylka ze starých Halenkovíc. Na fotce paní Marcela Blažková z Plánáv poznala svého tatínka pana Josefa Soukupa jako patnáctiletého chlapce (na fotografii ležící uprostřed)... Narodil se v roce 1913, fotka je tedy asi z roku 1928. Jak nám řekla paní Blažková o svém tatínkovi, celý život pracoval ve stavebnictví, jako stavební mistr. Někteří starší si jej ještě pamatují jako vedoucího stavebního oddělení Fatry Napajedla. Paní Blažková uchovává alba fotografií, které připomínají jeho život. Zajímavé jsou například snímky pracovních skupin, které vedl, nebo snímky ze stavby budovy Chludovky v Kvítkovicích – dnes již na tomto místě stojí obchodní středisko Kaufland a další. Poučné jsou i předválečné fotografie ze staveb mostů v Mukačevu, v tehdejší Podkarpatské Rusi. Tak bylo široké působení Halenkovického rodáka z Plánáv č. 260. Máte i vy staré fotky a máte k nim co říct? Doneste a povyprávějte...

– redakce –

155 let rodu Rottálů na Moravě

To, že obec Halenkovice založil Jan Antonín hrabě z Rottálu po své manželce Alině Bruntálské z Vrbna, je všeobecně známo. Ale málo se už ví o původu rodu Rottálů, kteří zde na Moravě vládli 155 let. Sledovaná historie rodu začíná v 15. století, kdy **Thoman Rottaler** se připomíná jako městský soudce ve Štýrském Hradci. Ve Štýrsku pak jeho potomci získali šlechtický stav a od r. 1536 jim náležel čestný post dědičného komořího nad stříbry ve Štýrsku. *Pozn. Štýrsko je spolková země na JV Rakouska. Největší spolkovou zemí Rakouska. Štýrský Hradec je hlavní město Štýrska, 2 největší město Rakouska.*

Je doloženo, že **Thoman Rottaler** měl dva syny:

První syn **Jiří z Rottalu** – svobodný pán z Fallenberka

Druhý syn **Tomáš z Rottalu** – svobodný pán z Fallenberka.

Tomáš z Rottalu byl dvakrát ženatý.

První jeho manželka byla Barbora, šlechtična z Neuhausenu.

Druhá jeho manželka Magdalena (dcera Baltazara z Teufenbachu).

Tomášův syn je **Vilém z Rottalu** (*1520/+1610)

Vilém z Rottalu má dva syny. **Viléma a Jana** (+1587)

Vilém z Rottalu a jeho manželka z Trautmansdorfu

děti: Vilém ml., Kašpar, Marta, Alžběta a **Jiří Kryštof, jeho manželka Marie Magdalena z Teufenbachu**

potomci Jiřího Kryštofa: Jiří Ehrenreich a

Jiří Julius (+1657) manželka jeho, baronka Anna Eleonora z Galleru

potomci Jiřího Juliuse:

Jan Kryštof (*1635/+1699) **Holešovská linie**

Julius Vilém (*1637/+1691) **Napajedelská linie**

Oba budoucí dědicové po Janu Antonínu z Rottalu, majetek ve výši 500.000 zl., včetně rodinného paláce ve Vídni.

Jan z Rottalu (+1587), manželka jeho Kateřina z Maugiss

děti: Jan Josef, Jan Frydrych, Jan Vilém-manželka jeho Marie Anna z Apfalternu a

Jan Jakub (+1624) manželka jeho Marie Felicie Thurzova (+1625)

potomci Jana Jakuba: Zuzana, Kateřina, Ondřej a **Jan Antonín hrabě z Rottalu**

Jan Jakub hrabě z Rottálu (*? /+1624) – otec zakladatele obce Halenkovice.

Manželka jeho **Marie Felicie Thurzová** (+1625) Pochována v kapli, na bývalém ostrově řeky Moravy.

Tento Jan Jakub z Rottalu, císařský vojenský rada v r. 1588 válčil proti Turkům a r. 1601 v Sedmihradsku (Transylvanie)

21. 12. 1611 koupil od Molla z Modřelic napajedelské panství za 118.000 zl. Patřilo sem městečko Napajedla se dvorem, pivovarem, mlýnem, hospodou (šenkhausen), řeka Morava, mýto, a obce: Topolná, Spytihněv se dvorem, Vrbka, Lubná, Kostelany se dvorem.

Jeho syn – zakladatel obce Halenkovice.

Johann Anton Reichsgraf von Rottal (*1605 Štýrský Hradec / +4. 12. 1674 Vídeň)

Jan Antonín z Rottalu zdědil po otci r. 1625 panství Napajedla. Stal se komorníkem, kardinála Františka z Ditrichštejna (byl jeho vzdálený příbuzný) a spravoval statky olomouckého biskupství.

1633–1637 = hejtman Hradištského kraje

1635 = Hofrychtěř manského soudu Olomouckého Biskupství a současně císařský komorní

1637–1642 = nejvyšší sudí

1640–1642 = správce úřadu Moravského zemského hejtmána

1641 = povýšen do stavu říšských hrabat

1642–1648 = nejvyšší komoří

1643–1644 = pověřen potlačením „valašských rebelií“ (Pozn.: předsedal soudu v Brně nad předáky vzpoury a 200 jich nechal popravit.)

1645–1647 = v době švédského vpádu měl na starost zásobování císařské armády

1649 = Vysokorodý a Blahorodý hrabě z Rottalu

1650 = císařský tajný rada

Pokračování na straně 23.

Pokračování ze strany 22.

1648–1655 = Zemský Hejtman na Moravě

1655 = usadil se ve Vídni (Pozn.: zúčastnil se korunovace Leopolda I.)

1661 = vyslán do Uher jako císařský zplnomocněnec, kde měl zamezit vzpouře Uherské šlechty proti Habsburkům

1663 = obdržel Řád zlatého rouna (Pozn. Řád zlatého rouna je rytířský řád udělován za zásluhy. Řádový odznak tvoří na řetězu zavěšená zlatá beránčí kůže. Řád založil burgundský vévoda Filip Dobrý *1396/+1467 při příležitosti svého třetího sňatku s Isabelou Portugalskou dne 10. 1. 1430)

1671–1673 = předáci vzpoury popraveni v Bratislavě

Díky bezohlednému výkonu státních úřadů a utlačování poddaných byl nazýván zlý **Rottál**.

Jan Antonín hrabě z Rottalu se v r. 1626 ženil s **Alinou Bruntálskou z Vrbna**. Alina Bruntálská byla vdovou po Jiřím Bruntálském. Jiří Bruntálský z Vrbna byl moravský evangelík, který koupil panství Kvasice v r. 1641 za 62.000 zl. od Václava Molla z Modřelic. Zúčastnil se na odboji proti císaři Ferdinandovi II. Zemřel při „vyšetřování“ v císařském vězení. Kvasické panství bylo na přimluvu Františka, kardinála z Dietrichštejna ponecháno Alině za 43.584 zl. Zkonfiskovaný majetek (zámek Lipník nad Bečvou a Helfštýn) zůstal Františku, kardinálu z Dietrichštejna. (biskup 1599–1636). (Pozn: Kardinál z Dietrichštejna byl jedním nejvýznamnějším politikem na Moravě v 17. století.), Alina se musela zavázat, že své děti (syn Jan Frydrych, st. dcera Judita, ml. dcera Johana Emilie) bude vychovávat po katolicku. V r. 1628 upsala panství Kvasice druhému manželu, a to Janu Antonínu z Rottálu. Po smrti Aliny Bruntálské (r. 1651) se Jan Antonín ženil po druhé, a to r. 1652 v Praze. Za manželku si bere Annu Marii (dcera nejvyššího purkrabího Adama ze Štemberka), vdovu po Oldřichu Adamovi z Lobkovic.

Jedinou dcerou Jana Antonína byla **Marie Eleonora** (*1629/+1670) z prvního manželství. Tato Marie Eleonora si v 21 letech bere v Brně r. 1650 za manžela Ferdinanda Arnošta z Valdštejna (nejvyšší komorník českého království).

Jan Antonín z Rottálu zakládá osadu a to Eleonorovice, název podle své dcery.

Pozn: Osada Eleonorovice – 14 malých podsedníků a osada Dřínová – 13 malých podsedníků. Spojením těchto osad vzniklo dnešní Zádřínové. Nechává vystavět „starý“ zámek v Napajedlích čp. 75

Za Rottálů byly založeny tyto osady:

1634 (Alinkovice) – **Halenkovice**

1648 (1648 Janíkovice, 1694 Janová, 1715 Jankovice) – **Jankovice**

1650 (Žltavy) – **Žlutavy**

1656 **Nová Dědina** (25 podsedníků)

1658 **Dřínová** (název podle dřínů)

1660 **Eleonorovice**

1667 (Rottálovice) – **Rusava** 1677 **Kateřinice** (Julius Vilém) 19 půlpodsedníků

1694 (1671 Kosyky, 1718 Kossiky, 1720 Koschik) – **Košíky**

Jak již bylo zmíněno, Jan Antonín hrabě z Rottálu neměl mužského dědice, jeho majetek byl přenechán vzdáleným příbuzným a to bratrům:

Julius Vilém z Rottálu – panství Napajedla, Tlumačov, Otro-

kovice, Kvasice, tzv. **Napajedelská linie**

Jan Kryštof z Rottalu – panství Holešov, Bystřice pod Hostýnem, Prusinovice, Kunovice, Količina, Kyselovice, Veselí, Strážnice, tzv. **Holešovská linie**

Napajedelská linie (panství Napajedla 1612-1767, Tlumačov, Otrokovice, Kvasice)

Julius Vilém z Rottalu (*1637/+1691)

První manželka 1675 hraběnka Anna **Kateřina** z Rindsmaulu.

Druhá manželka 1687 hraběnka Marie Františka Eleonora z Thurheimu.

Julius Vilém založil osadu **Kateřinice** (19 půlpodsedníků), název podle první manželky **Anny Kateřiny**.

Julius Vilém zemřel r. 1691 ve věku 54 let. Na dědictví si dělají nárok všechny jeho děti. František Vilém Helfrýd (*1681/+1709) a sestry Rosalie Terezie, Eleonora Josefa a Marie Antonie.

17. 6. 1692 je majetek předán Františku Vilémovi, není ale plnoletý, proto je správou do plnoletosti (22 let) je pověřen jeho strýc Jan Kryštof (*1635/+1699). Po smrti Františka Viléma 19. 11. 1709 (pochován v Holešově) přechází Napajedelské panství na jeho syna Jáchyma Adama z Rottalu. Jáchym Adam neuměl česky (*1708/+1746), je stár 1 rok a do jeho plnoletosti spravuje panství vdova po Františku Vilémovi, Marie Margareta (*1685/+1763).

Marie Margareta koupila r. 1716 panství Zlínské od Helfrydova bratrance, hraběte Leopolda z Rottalu a 19. září 1720 se provdala za Jana Františka Gotfrýda, hraběte z Dietrichštejna. Všechna panství spravovala až do r. 1730, kdy byl její syn Jáchym Adam uznán plnoletým a ujal se vlády.

Jáchym Adam v letech 1730-1740 vystavěl chrám v Kvasicích, r. 1731 křížovou cestu v Napajedlích na kopci Kalvarie. V r. 1732 se oženil s Marií Josefou, hraběnkou ze Šternberka. Sídli v Kvasicích a často se zdržoval ve Vídni. Je majitelem rodinného paláce ve Vídni. (Rottal Palais – vídeňská čtvrť Innere Stadt na ulici Weihburk grasse). Zemřel náhle 22. září 1746 raněn mrtvicí ve věku 38 let.

Jáchymem Adamem vymřelo mužské potomstvo po zakladateli fideikomisu hraběti Juliu Vilémovi. Napajedelské panství jako fideikomisní se dostalo po právu majorátním v držení hraběte Leopolda, syna Jana Kryštofa, nejmladšího syna druhého zakladatele fideikomisu Kryštofa na Holešově.

Napajedelské panství 1746–1750 se dostává do rukou synovce Jáchyma Adama, a to Leopolda Ferdinanda (*1691/+1750). V letech 1750–1760 přechází panství do rukou Františka Antonína z Rottalu (*1690/+1762). Ten přenechává napajedelské panství do rukou své dcery Marie Anny (*1717/+1767).

Marie Anna je poslední držitelkou napajedelského panství rodu Rottálů, kteří tu vládli od r. 1612 do r. 1767. Marie Anna přenechává napajedelské panství své neteři, po sestře Marii Terezii (*1717/+1756) a to Marii Terezii, hraběnce Monte Ľ Abbate (*1747/+1824).

Pokračování na straně 24.

Pokračování ze strany 23.

Kvasice a Zlín prohlášeny dědičným panstvím.

Kvasice dostala Adamova dcera, Marie Anna (*1738) a provdaná za Františka Adama, hraběte z Lamberka.

Matka, vdova, Marie Josefa zemřela r. 1769 ve Vídni a je pochována v Kvasicích.

Po smrti Marie Anny zdělili Kvasice její synové František Adam a Jan Nepomuk, (+ 1828). Ten odkázal panství svému vnuku Arnoštu, syn hraběte Ed. z Lambachu, tento byl synem Jana Nepomuka a utopil se r. 1825 ve Veselí v řece Moravě. Arnošt z Lambachu zemřel r. 1850. Kvasice dědila jeho sestra Leopoldina, provdaná za Bedřicha hraběte Thuna (+1881). Po něm dědil Kvasice jeho syn, hrabě František Antonín Thun.

Zlín dědila Marie Terezie (*1742) provdaná za Františka, hraběte Khevenhulera. Obě sestry pak splatily podíl v penězích své sestře Marii Josefě, provdané za Jindřicha, knížete Aueršperka.

Zlínské panství odkázala r. 1764 hraběnka Marie Terezie v poslední vůli svému manželovi hraběti Khevenhuleru, jenž r. 1797 ustanovil jeho dědicem Jana Josefa. Ten r. 1804 prodal Zlín Klaudinu, svobodnému pánu z Bretonu, jehož syn jej zase prodal Leopoldu Hauptovi, šlechtici z Buchenrodu.

Holešovská linie (panství Holešov, Bystřice pod Hostýnem, Prusinovice, Kunovice, Količín, Kyselovice, Veselí, Strážnice)

Po smrti hraběte Leopolda Ferdinanda, zbyl jediný mužský potomek rodu Rottálů, a to hrabě František Antonín, syn zemřelého hraběte Jana Zikmunda.

Hrabě František Antonín z Rottalu (*1690/+26.10.1762) zdědil po otci Holešovskou linii.

Hrabě Antonín měl za manželku Marii Cecílii (*1696/+1743) hraběnku z Trautmannsdorfu, velmi vzdělaná, milovnice umění a krásy.

Hrabě Antonín byl v letech 1719–1722 krajským hejtmánem uher-sko-hradištským a do r. 1735 přisedicím zemského soudu. Tohoto roku se vzdal všech hodností a žil soukromě v Holešově. Zdar-mo léčil lidi. Na přání své manželky povolal na své statky různé umělce, malíře, řezbáře a architekty, kteří budovali umělecká díla k ozdobě kostelů, zámků a panství Rottálského.

Manželka Marie Cecílie zemřela r. 1743 ve svých 47 letech, načež Antonín pojal za druhou manželku Marii Terezii, šlechtici z Wienerů.

František Antonín vystavěl kostel na Hostýně, v Holešově i s klášterem, v Bystřici p. Hostýnem, Mysločovicích, hřbitovní kapli v Holešově a jiné. K farnímu kostelu v Holešově přistavěl Černou kapli, pod níž dal zbudovat rodinnou hrobku. Černá kaple vyniká honosnou sochařskou výzdobou, jíž dominují v nadživotní velikosti rokokové sochy zadavatele Františka Rottála a jeho manželky Cecílie.

František Antonín z Rottalu zemřel 26. října 1762. Jeho úmrtím starožitný panský rod hrabat Rottálů vymřel po meči. Rod, který zastával v důležitých dobách význačné úřady a hodnosti. Antonín byl pohřben v hradní kapli holešovského kostela, kterou sám dal vystavět. Svého velkého bohatství použil ke stavbám

a okrasám kostelů (poutní chrám Bohorodičky na Hostýně, far-ní chrám i s farou v Bystřici p. H., v Mysločovicích, kostel a kláš-ter sv. Trojice v Holešově – později klášter přeměněn v kanceláře okresního hejtmanství).

František Antonín z Rottalu měl tři dcery, dvě z nich v roce 1762 již nežily.

Statky Františka Antonína byly rozděleny na 3 díly.

1. díl:

Napajedla – dcera **Marie Anna** (*1717/+1767) provdaná za Qui-dobalda z Ditrichštejna (+1772 zemřel tragicky) Pozn: bydleli na starém zámku v Napajedlích čp. 75.

Marie Anna byla zvyklá nádherným budovám a začala 12. 4. 1764 se stavbou nového zámku. Tento byl dostavěn jejím manželem asi v r. 1769. Panství předala své neteři Marii Terezii Rovere Monte Ábbate (*1747/+1824) provdané za hraběte Jana Ludvíka Cobenzla.

2. díl:

Holešov – dcera **Marie Maximiliána** (*1721/+1756) v době smrti Antonína již také nežila. Podíl panství převzal její manžel, polní maršál hrabě Férenz Nádasdy, jako poručník dětí.

Férenz Nádasdy byl prapravnuk onoho Férenze Nádasdyho, který si vzal Érszebet Báthoryovou – paní na Čachticích.

3. díl:

Thumačov – dcera Adama Jáchyma, **Marie Josefa** (*1735/+1808), provdaná Auerspergová

Kvasice – **Marie Anna** (*1738/+1795), provdaná Lambergová

Zlín – nejmladší **Marie Terezie** (*1742/1777), provdaná Khevenhullerová

Tímto končí vláda rodu Rottálů po 155 letech na území dnešní Moravy.

Použité materiály:

Karel Zezula – Halenkovice dějiny, současnost a perspektivy

Marie Kašíková – Kniha o Halenkovících

Václav Sova – Dějiny Napajedel a blízkého okolí

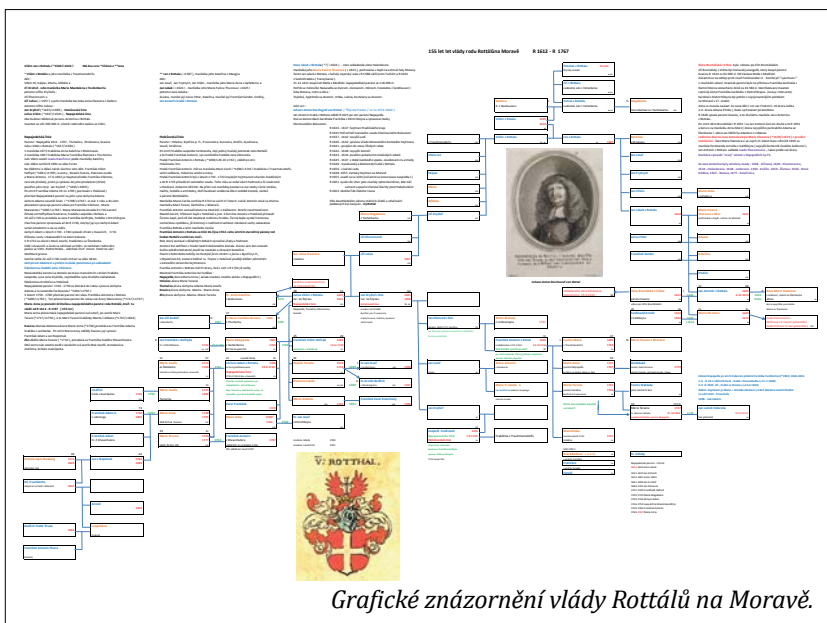
Historie zámku Holešov

Historie města Holešov

Historie Kvasic

Wikipedie

Antonín Stratil

Grafické znázornění vlády Rottálů na Moravě.

PROPISOVACÍ HISTORIE

K 85. výročí vzniku propisovací tužky v Československu

Už v dávné minulosti v 17. století nad ní přemýšlel astronom a fyzik Galileo Galilei, který dokonce zhotovil náčrty jakési „prapropisky“. První patent něčeho, co by se dalo přirovnat k dnešní propisce, si však nechal až v roce 1888 vystavit Američan John Jacob Loud, který tuto pomůcku používal pro značení kůže. Vyhотовit ale propisku jako takovou se podařilo až maďarskému novináři jménem László Bíró, který vyrobil první prototyp roku 1931 a roku 1938 si tento vynález nechal patentovat. Bíró ale nebyl jediný s podobným nápadem. Opět se totiž ukázaly „šikovné české ručičky“ a v červnu 1935 si v tehdejší Československu nechal patentovat pero s kuličkou ve hrotu pražský inženýr Václav Klimeš. Popularita tohoto převratného vynálezu raketově stoupla a koncem čtyřicátých let se kuličková pera neboli propisky, začaly vyrábět po celém světě. I díky tomu se dnes můžete těšit z nepřeberného množství tvarů, barev a velikostí této zdánlivě banální psací potřeby. Slovo propiska souvisí s faktem, že při psaní přes kopírovací papír se dá na propisku tlačit, a tak zanechává čitelnou kopii s trvalým nevygumovatelným záznamem.

Od roku 1935 se na vnitřní části propisovací tužky nic nezměnilo. Je to stále jenom (trubička) dutinka naplněná tuží a ukončena kuličkou.

První propisovací tužky byly vyráběny v papírovém obalu růžové barvy bez loga. Po znárodnění výrobních podniků roku 1948 se objevily propisky v růžové barvě s logem „SVIT“ (ve sbírce) a začala se měnit vizáž. Od papírových, plastových různých barev, kombinace plast – kov (r. 1955-60) začaly atraktivní – jako vícebarevné (2-6), tahákové s manžetou..., svítící... dodnes slouží nejenom na psaní, ale také k propagaci podnikatelů, živnostníků, novinářů, měst, obcí, hrádků, pivovarů... prostě reklama pro společnost.

Nemohu zapomenout na výrobce, kteří tuto škálu 85 let vytvářeli – po celou dobu, tak jak šly roky, nádherný design postupně až do dnešní doby. Dále máme nadstandartní výrobce propisovacích tužek v dárkových kazetách jako je PARKER, GERRY, BALMAIN, které mohou sloužit například jako dárek k dosažení vysokoškolského vzdělání.

Děkuji vám, že jste dočetli tento článek až do konce, a proto mám pro vás velmi zajímavý poznatek z výstavy propisovacích tužek ze dne 27. června – 15. července 2019 v Halenkovících.

V knize návštěv byl zajímavý dotaz: „Jak dlouhou čáru by napsaly Vaše propisky?“ (R.J.)

Pro zodpovězení tohoto dotazu jsem použil obyčejnou náplň v propisce za 3 Kč, která napsala čáru v délce cca 880 m. Ve sbírce mám již 8 500 kusů. Celková délka čáry je 7 480 km.

A nakonec malá výzva – žádná propisovací tužka nepatří do koše ale sběrateli:

číslo telefonu 776 576 635. Vždy se dohodneme.

Zdeněk Langer – sběratel

MATEŘSKÁ ŠKOLA

Po dlouhé koronavirové přestávce se naše školička opět otevřela, zazvonily v ní veselé dětské hlásky, děti se vrátily mezi své kamarády. Však už nám po nich bylo smutno a ony se také těšily na kamarády, na hračky i na své paní učitelky.

Děti si první dny ve školce po obnovení provozu opravdu užívaly. V pondělí ráno jsme po deseti týdnech odloučení s napětím očekávali, jak budou děti reagovat, zda po tak dlouhé době doma s rodiči nebudou slzičky a stýskání. Velice nás potěšilo, že skoro všechny děti přišly s úsměvem a radostí, že jsou opět

UŽ JSME ZASE SPOLU

ve svých třídách mezi kamarády. A pokud ukápla nějaká ranní slzička, tak hodně rychle zmizela. Dopoledne si už ve dvou třídách spokojeně hrály dvojice či malé skupinky dětí a bylo zřejmé, jak je jim dobře. I ve školce máme nová pravidla a preventivní opatření, na která si děti i jejich rodiče brzy zvykli. Všichni je přijali hladce a bez nejmenších problémů. Zdá se, že nepříznivé pro nás bylo zpočátku jenom deštivé počasí. Bránilo nám naplno využívat naši nově upravenou zahradu. Proto jsme vděční za každý sluneční paprsek a kdykoli se objeví, jdeme s dětmi ven na zahradu, kde máme spoustu možností k získávání

nových poznatků. Všímací si změn počasí, pozorujeme a pojmenováváme stromy, květiny, ptáky nebo brouky. Můžeme i kreslit křídami na tabuli i na chodník, počítáme kamínky, šišky, posloucháme zvuky – ptačí cvrlikání, šumění větví. A těch všelijakých barev kolem nás – zkrátka učíme se hrou, manipulací s přírodninami a je to super! Od činností venku nás neodradí ani malý deštík, nejsme přeci z cukru a můžeme si hrát pod pergolou, kde neprší, a kde můžeme poslouchat ťukání dešťových kapiček. Máme před sebou ještě další letní měsíce, tak snad nám počasí dopřeje více času pro pobyt dětí venku i na zahradě.

Marie Mihálová

Po otevření MŠ - hry dětí na zahradě

MŠ FOTO: Simona Přílučková

Výsledky přijímacího řízení do MŠ

Ve dnech zápisu do mateřské školy, který se konal, na základě opatření MŠMT ČR elektronickou formou bez osobní přítomnosti dítěte bylo podáno celkem 21 žádostí. Po termínu zápisu byly dodatečně podány ještě 2 žádosti. Mateřská škola měla k dispozici celkem 23 volných míst, která byla zaplněna. S ohledem na legislativní změny, týkající se přijímání dětí mladších tří let, byly některé děti přijaty s nástupem v měsíci říjnu, listopadu či prosinci. Všichni zákonní zástupci obdrželi písemné rozhodnutí či usnesení o výsledku přijímacího řízení.

Pro rodiče nově přijatých dětí připravujeme prezenční schůzku v mateřské škole, kde je seznámíme se všemi důležitými informacemi o programu i provozu školky v příštím školním roce. O termínu schůzky budou rodiče informováni telefonicky.

Marie Mihálová

ROZLOUČENÍ S PŘEDŠKOLÁKY 2020

25. června 2020 jsme se rozloučili s našimi předškoláky. Slavnostní setkání proběhlo na obecním úřadě v Halenkovicích, kde se sešli rodiče a další příbuzní se svými dětmi, které předvedly krátké pásmo a byly pasovány na školáky. Nastupující žáčky přišli pozdravit také pan starosta Jaromír Blažek, paní ředitelka ZŠ a MŠ PaedDr. Marie Kašíková, paní zástupkyně Mgr. Olga Idesová a slečna učitelka Mgr. Tereza Abrahamová. O slavnostní dort se nám postarala paní Gajdošíková a za dárky pro děti děkujeme sponzorům. Pro rodiče i paní učitelky z mateřské školy je to vždy dojemná chvíle, když se loučíme s dětmi, které jsme viděli vyrůstat i tři roky. Milé děti, přejeme vám krásné prázdniny plné sluníčka a v 1. třídě hodně úspěchů!

Dagmar Holásková

A kdože se s námi letos loučil? Byly to tyto děti:

Eliška Trvajová, Lucinka Mészáros, Sofinka Fürstová, Editka Jánošíková, Elinka Vičánková, Evička Pechtorová, Lucinka Kedrová, Anetka Talašová, Zlatuška Trvajová, Sofinka Kašparová, Sárinka Horková, Timonek Chytil, Mareček Mazel, Daneček Flóra, Petřík Huleja, Lexík Vachuta, Míša Janko, Míša Markovec, Vojtíšek Hubáček, Mareček Machala, Daník Hanáček, Davídek Kourek, Štěpánek Trvaj.

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

Halenkovická škola v době pandemie

Vzpomínka

V pátek 19. června 2020 jsme se naposledy rozloučili s panem Václavem Kalivodou, který pracoval v Základní škole Halenkovice 13 let, z toho 12 let ve funkci ředitele školy. V době, kdy řídil halenkovickou školu, dosáhla velké obnovy školní zahrada, ze které bylo množství výpěstků odváděno do školní jídelny k přímé konzumaci žáků nebo k dalšímu zpracování. Po několika letech se stal režisérem žákovského divadla na škole. Svým dílem také přispěl k vybudování přístavby tělocvičny, školní kuchyně, dílen a cvičné kuchyňky. Za jeho významný přínos pro halenkovické školství mu patří velké poděkování.

Marie Kašíková, ředitelka školy

Když jsem 10. března dopoledne dostala ministerskou zprávu o tom, že od 11. března končí ve školách prezenční výuka, která bude nahrazena distančním vzděláváním, myslela jsem si spolu se svými kolegy, že toto opatření bude platné nejvíce po dobu čtrnácti dnů. Po vyhlášení nouzového stavu 13. března a ve znamení dalších událostí jsme začali všichni tušit, že školy budou zavřeny mnohem déle. Na základě dotazníkového šetření od rodičů dětí mateřské školy a na doporučení rady obce bylo rozhodnuto, že od 17. března bude přerušena také provoz mateřské školy a zároveň uzavřena školní jídelna i tělocvična.

Ze dne na den se dostali učitelé, žáci i rodiče do situace, kterou nikdy předtím nikdo nezažil. Rodiče začali vyučovat své děti na základě metodických pokynů a doporučení od pedagogických pracovníků. Byl to těžký úkol pro všechny zúčastněné strany a chvíli trvalo, než se s novou situací všichni vypořádali. Nakonec se dle mého názoru všechno zvládlo hlavně díky většině rodičů, kteří skvěle spolupracovali se školou. Za to jim patří velké poděkování, protože školu v této nelehké a hlavně zcela nové situaci podporovali a přispívali k dobré komunikaci se všemi učiteli. Jsme si vědomi toho, že při zaměstnání a péči o domácnost to byl úkol opravdu nelehký! Do distanční výuky se zapojilo přibližně 97 % žáků.

Školní vyučování bylo částečně obnoveno za přísných hygienických opatření až po 75 dnech tj. 25. května, a to pouze pro 1. stupeň, a navíc pro neměnné maximálně patnáctičlenné kolektivy. Důležitým aspektem byla také skutečnost, že tato výuka je pro žáky dobrovolná. To znamená, že záleželo pouze na rozhodnutí rodičů, zda své děti pošlou do školy nebo budou preferovat i nadále distanční formu výuky. Do školy nakonec přišlo 75 % všech žáků 1. stupně. Pro tyto děti bylo třeba zajistit dezinfekci, upravit třídy tak, aby byly dodrženy v učebnách potřebné rozestupy, naplánovat novou organizaci dopoledních i odpoledních bloků pro výuku, připravit nový systém výdeje stravy ve školní jídelně a mnoho dalších úkolů tak, aby byla dodržena doporučení, která přicházela v průběhu pandemie do základních škol z Ministerstva školství.

11. května byla umožněna osobní přítomnost ve školách pro žáky 9. ročníku, a to pouze v blocích, které umožnily přípravu na přijímací zkoušky z jazyka českého a matematiky na střední školy. Devátáci chodili do školy jen v pondělí a ve čtvrtek. I když i tato forma výuky byla dobrovolná, účastnili se jí všichni ti, kteří přijímací zkoušky v červnu skládali.

18. května byl obnoven provoz mateřské školy včetně vaření teplé stravy pro děti a zároveň pro cizí strávníky.

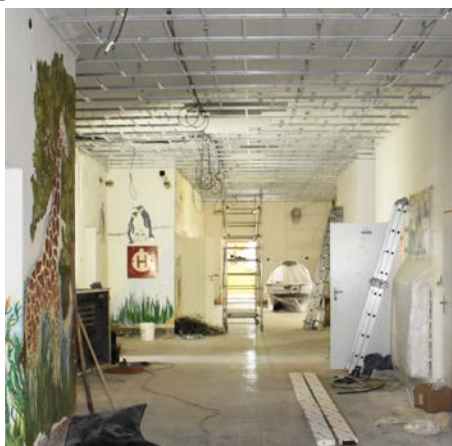
Jako poslední nastoupili 8. června do školy žáci 6. – 8. ročníku opět na základě dobrovolnosti podle speciálně upraveného rozvrhu a také pouze dva dny v týdnu. Početné třídy musely být rozděleny na dvě skupiny, protože i zde platilo pravidlo maximálně patnáctičlenné skupiny žáků včetně školního stravování. Prezenční výuku navštěvovalo 79 % žáků 2. stupně. Ostatní žáci zůstali na vzdáleném vyučování.

Zápis do 1. ročníku základní školy i zápis k předškolnímu vzdělávání proběhl v letošním školním roce bez osobní účasti dětí a žáků. Rodiče posílali přihlášky poštou, datovou schránkou nebo je nosili osobně. Proto jsem byla moc ráda, že po částečném uvolnění restriktivních opatření uspořádali zaměstnanci MŠ v sále obecního úřadu slavnostní rozloučení s předškoláky, jeho součástí bylo pasování na školáky a předání dárků k zápisu i k rozloučení s mateřskou školou. Nechyběl ani „rozlučkový“ dort

a dětské šampaňské.

Rozloučení se žáky 9. ročníku se letos uskutečnilo v obřadní síni OÚ Halenkovice za přítomnosti vedení obce. Zde dostali všichni devátáci vysvědčení, pamětní listy a šerpu s textem „Absolvent ZŠ“. Následovala beseda devátáků se starostou a místostarostou obce včetně malého pohoštění.

Pokračování na straně 29.

Pokračování ze strany 28.

Koronavirová doba bez osobní účasti žáků přinesla mnoho problémů, starostí, nových úkolů a řešení nestandardních situací. Měla však i jedno malé pozitivum, tj. v prázdné škole mohla v předstihu pokračovat rekonstrukce školní budovy, která byla plánována až na hlavní prázdniny. Využili jsme pandemického volna, oslovili jednotlivé řemeslníky a zahájili opravy v prázdné škole s více než dvouměsíčním předstihem. Elektrikáři vyměnili dva zastaralé rozvaděče v kanceláři zástupce ředitele, byly provedeny nové rozvody elektřiny na chodbách, dále vybudováno nové osvětlení na čidla v moderních kazetových stropnicích na chodbě ve dvou učebnách, v přízemí i v kancelářích školy. Proběhla modernizace, a hlavně oprava funkčnosti zabezpečovacího zařízení budovy nové školy a posílení wifi připojení.

V zahradě i dvoře u mateřské školy byly vybudovány nové chodníky a okrajníky včetně doplnění kamínků u herních sestav, srovnán terén malým bagrem a vysázena nová tráva.

Z důvodu návratu žáků do školy byly všechny práce přerušeny až do hlavních prázdnin, kdy bude rekonstrukce pokračovat.

I závěr školního roku neproběhl standardním způsobem. Například závěrečné fotografování tříd proběhne až 4. září. Učebnice a učební texty žáci odevzdají až v průběhu měsíce září.

Ještě jednou vyslovuji velké poděkování všem zaměstnancům základní i mateřské školy za zvládnutí mnoha nelehkých úkolů v době pandemie a také rodičům žáků za vstřícnost, pochopení a spolupráci v celé koronavirové době.

Pevně věřím, že 1. září zahájíme školní rok 2020/2021 bez komplikací, a hlavně ve zdraví!

Marie Kašíková, ředitelka školy

VÝROČÍ JANA AMOSE KOMENSKÉHO

Letos si připomeneme 350 let od úmrtí nejvýznamnější osobnosti pedagogiky a didaktiky v evropských zemích. Jméno Jana Amose Komenského není potřeba nějak více popisovat. Byl posledním biskupem Jednoty bratrské a jeden z největších českých myslitelů, filozofů, spisovatelů a především pedagogů. Je uznáván jako pedagogický reformátor, jenž ve své době razil radikální změny v oblasti didaktiky, což je teorie vyučování. Ať se jednalo o odstranění mechanického učení zpaměti, či názornosti a dostupnosti vzdělávání všem dětem nebo zaměření k praktickým potřebám života. Jeho nejznámější pedagogické spisy Škola hrou či Svět v obrazech jsou dodnes velmi živé a aktuální.

Vedle spisů pedagogických napsal také díla pansofická (vševědná), v nichž chtěl shrnout výsledky veškerého vědění do jednotné soustavy. Komenský celý život zdůrazňoval dorozumění mezi národy, a bojoval tak za světový mír. Snažil se odhalit příčiny válek a najít prostředky, jak jim zabránit. Požadoval mír pro všechny, míru je možno dosáhnout rozšířením všeobecného vzdělání a mírovou organizací světa.

Jeho dílo má světový význam. Po odchodu z vlasti se obracel od specificky české problematiky k otázkám všelidským (boj za mír, problémy pedagogické). Právě proto jeho dílo nezapadlo, jako tomu bylo s díly dalších emigrantů.

Bohdana Ambrožová

*Barbora Bařínková,
VII. roč.*

*Radka Kašpárková,
VIII. roč.*

*Kateřina Linhartová,
VII. roč.*

Poděkování

K 30. červnu 2020 z důvodu odchodu do starobního důchodu ukončil svůj pracovní poměr v Základní škole Halenkovice **p. Jaroslav Grebeníček**, který ve funkci školníka působil v halenkovické škole neuvěřitelných 33 let. Za práci, kterou pro naši školu vykonal, mu patří velké poděkování.

Do nového období jeho života mu přejeme hodně klidu, pohody, radosti ze svých vnoučat, a především pevné zdraví, aby se mohl plně věnovat pěstitelství, zahrádkaření, a hlavně svému celoživotnímu koníčku – holubům.

Dne 17. července 2020 ukončila odchodem do starobního důchodu svůj pracovní poměr na halenkovické základní škole i paní učitelka **Mgr. Eva Sattková**, která působila v naší škole dlouhých 23 let – nejdříve jako učitelka mateřské školy, poté vychovatelka školní družiny, a nakonec učitelka základní školy.

Děkujeme paní učitelce Evě Sattkové za práci pro halenkovické školství a do nového období jejího života jí přejeme klid, pohodu, štěstí, radost z vnoučátek, a především pevné zdraví.

Marie Kašíková, ředitelka školy

PROSPĚCH A CHOVÁNÍ

2. pololetí

Školní družina

Počet žáků: 59 (58 + 1)

I. oddělení: **Mgr. Pavla Kašpárková**
– 15 dětí (první ročník)

II. oddělení: **Simona Přílučková** –
22 dětí (druhý ročník, čtvrtý ročník)

III. oddělení: **Blanka Stuchlíková**
– 21 dětí (třetí ročník, čtvrtý ročník)

Ranní družina: 20 žáků – jeden žák
zapsaný pouze v ranní družině.

1. TŘÍDA

Třídní učitel: Mgr. Hana Čechová

Počet žáků: 15 (6 chlapců, 9 dívek)

Prospěch: prospěli s vyznamenáním
– 15 žáků

samé jedničky: Jakub Čányi, Liliana
Chludová, Pavel Chochul, Eliška
Kašpárková, Karolína Kašpárková,
Matěj Kubiček, Nela Magdalena
Kylarová, Jakub Macků, Nela
Nekorancová, Anna Pavelka, Šimon
Pliska, Adéla Richvalská, David
Staněk, Emily Súpupová, Viola
Vysloužilová

2. TŘÍDA

Třídní učitel: Mgr. Petra

Barcuchová

Počet žáků: 20 (14 chlapců, 6 dívek)

Prospěch: prospěli s vyznamenáním
– 20 žáků

samé jedničky: Dominik Bahula,
Filip Dundálek, Noemi Frolíková,
Samuel Hanáček, Vladimír Hladil,
Jiří Janeček, Aneta Jánošíková, Adam
Karbowski, Jakub Kocián, Valdemar
Kovalovský, Jan Musil, Samanta
Petrášová, František Rusek, Radek
Šimko, Tobiáš Veselský, Tobias
Kocáb

3. A TŘÍDA

Třídní učitel: Mgr. Marta Skýpalová

Asistent pedagoga: Marta Moučková

Počet žáků: 16 (10 chlapců, 6 dívek)

Prospěch: prospěli s vyznamenáním
– 15 žáků

samé jedničky: Silvie Abrahámová,
Ema Kedrová, Hana Machalová,
Klára Plšková, Roman Slezák, Martin
Jelšík, Matěj Vičánek
prospěl: 1 žák

3. B TŘÍDA

Třídní učitel: Mgr. Marcela

Palúchová

Počet žáků: 14 (6 chlapců, 8 dívek)

Prospěch: prospěli s vyznamenáním
– 13 žáků

samé jedničky: Pavlína Fürstová,
Tereza Kašíková, Kristian Kocáb,
Amálie Sudková, Zuzana Surá, Filip
Štulíř, Veronika Vičáňková, Rozálie
Vlachynská

prospěl: 1 žák

4. TŘÍDA

Třídní učitel: Mgr. Tereza

Abrahamová

Asistent pedagoga: Mgr. Pavla
Kašpárková

Počet žáků: 25 (9 chlapců, 16 dívek)

Prospěch: prospěli s vyznamenáním
– 21 žáků

samé jedničky: Šárka Bařinková,
Maxmilián Frolík, Adéla
Gabrhelíková, Johana Hladilová,
Helena Hrubanová, Martin Kašpárek,
Šárka Juřenová, Hannah Kovalovská,
Lucie Mikešová, Aneta Nekorancová,
Rostislav Trvaj
prospěli: 4 žáci

5. TŘÍDA

Třídní učitel: Mgr. Pavla Svitáková

Počet žáků: 25 (18 chlapců, 7 dívek)

Prospěch: prospěli s vyznamenáním
– 19 žáků

samé jedničky: Ludmila
Juřenová, Petra Mrázková, Jiří
Musil, Ondřej Musil, Ondřej
Navrátil, Daniel Očadlík,
Norbert Pešl, Tobiáš Pliska
prospěli: 6 žáků

6. TŘÍDA

Třídní učitel: Mgr. Pavla

Manová

Počet žáků: 26 (14 chlapců,
12 dívek)

Prospěch: prospěli
s vyznamenáním
– 16 žáků

samé jedničky: Veronika
Dobrozemská, Amálie
Hradílková, Milan Koutný,
Beáta Petrášová, Leona
Prokopová, Roman Vašíček
prospěli: 10 žáků

7. TŘÍDA

Třídní učitel: Mgr. Bohdana

Ambrožová

Počet žáků: 17 (6 chlapců,
11 dívek)

Prospěch: prospěli s vyznamenáním
– 7 žáků

samé jedničky: Aneta Kučerová, Klára
Valentíková

prospěli: 10 žáků

8. TŘÍDA

Třídní učitel: Mgr. Libor Lízal

Počet žáků: 18 (12 chlapců, 6 dívek)

Prospěch: prospěli s vyznamenáním
– 8 žáků

samé jedničky: Daniel Juřena,
Kateřina Mrázková, Jolana Plisková,
Tomáš Šubík, Ondřej Dudešek, Radka
Kašpárková, Štěpán Palla, Karolína
Večeřová

prospěli: 10 žáků

9. TŘÍDA

Třídní učitel: Mgr. Olga Idesová

Počet žáků: 16 (7 chlapců, 9 dívek)

Prospěch: prospěli s vyznamenáním
– 8 žáků

samé jedničky: Tomáš Černoch
prospěli: 8 žáků

Vzhledem k distanční výuce nebyli
za 2. pololetí vybráni žáci na panel
cti a nebylo uděleno žádné kázeňské
opatření.

Nejlepší žák školy Tomáš Černoch
Za výborné studijní výsledky, reprezentaci
školy, práci pro kolektiv, ochotu pomoci.

IX. ROČNÍK 2019/2020

– výběr škol a studijních oborů

ZUZANA BĚHŮNKOVÁ

SŠPHZ Uherské Hradiště – hotelnictví

ANETA BOHUNOVÁ

UMPRUM Uherské Hradiště – multimédia

TOMÁŠ ČERNOCH

Obchodní akademie a VOŠ a Jazyková škola Uherské Hradiště
– informační technologie

RADEK ČEVELA

SŠ zemědělská Přerov – farmář

ELIŠKA DONOVALOVÁ

SŠPHZ Uherské Hradiště – cukrář pro výrobu

KATEŘINA MITÁČKOVÁ

Střední škola pedagogická a sociální Zlín, s.r.o. – předškolní a mimoškolní pedagogika

FRANTIŠEK HORKA

Gymnázium Zlín – Lesní čtvrť

VENDULA PAVELKOVÁ

SOU Uherský Brod – chovatelství

MATĚJ PEŠL

SŠ filmová, multimediální a počítačových technologií, s.r.o. – vývoj multimediálních aplikací

KRISTÝNA PRACHAŘOVÁ

SŠ SLUŽEB, s.r.o. – kosmetička

LUKÁŠ PROKOP

SPŠ Zlín – elektrotechnika

TEREZA SKLENAŘÍKOVÁ

SZS Zlín – praktická sestra

RADIM ŠTULÍŘ

SPŠ Zlín – elektrotechnika

KRYŠTOF TRVAJ

SŠ nábytkářská a obchodní Bystřice pod Hostýnem – nábytkářská a dřevařská výroba

ANETA TRVAJOVÁ

Střední škola gastronomie a obchodu
– kuchař – číšník

NIKOL VOJÁČKOVÁ

SOU Uherský Brod – chovatelství

ROZLOUČENÍ S DEVÁČKAMI

Milí devátáci,

dnes jsme se tu všichni sešli, abychom se s vámi rozloučili, předali vám vysvědčení a pasovali vás na absolventy základní školy.

Včera proběhlo pasování předškoláček na školáky. Tito nejmenší převezmou vaše místo na naší škole. Začínali jste tady před devíti lety, byli jste plni očekávání a nadšení. Během devíti let se u vás vystřídala spousta třídních učitelů, a i tento poslední rok nebyl výjimkou, ale věřím, že jste se všemi učiteli prožili něco hezkého, něco, co vás obohatilo. Doufám, že jste se za těch pár let něco naučili nejen do matematiky a češtiny, ale hlavně něco o sobě a o ostatních lidech. Aby nebyla nuda, tak váš poslední rok byl velmi netradiční, a to díky koronaviru. Ale zvládli jste to a zvládli jste se i úspěšně připravit na přijímací zkoušky na střední školy.

Dnes tu před námi stojí mladí lidé, kteří se vydají na další životní etapu. Naučit se něco nového, získat nové kamarády, připravit se na vysněná povolání.

Co vám chci ze srdce popřát, je hodně úspěchů, ať už budete v životě dělat cokoli. Ať vás to baví a přináší radost.

Vždy myslete na to, že úspěch nepřijde sám, ani největší talent nemusí stačit. Úspěch znamená mít cíl, tvrdě pracovat, dělat chyby a mít odvalu. To, že děláte chyby, znamená, že se o něco snažíte a jen nesedíte. A právě to, jak rychle se dokážete ze svých chyb poučit, to určí, co budete za člověka a jestli budete úspěšní.

Věřím, že na své učitele, spolužáky i na základní školu nezapomenete, tak jako my nezapomeneme na vás a budeme vám držet palce.

Olga Idesová
třídní učitelka

Sedící zleva:

Aneta Trvajová, Nikol Vojáčková, Eliška Donovalová, Kristýna Prachařová, Kateřina Mitáčková, Tereza Sklenaříková, Aneta Bohunová

Stojící zleva:

Jaromír Blažek – starosta, Mgr. Olga Idesová – třídní učitelka, Radim Štulíř, Lukáš Prokop, Vendula Pavelková, Radek Čevela, Matěj Pešl, Tomáš Černoch, Zuzana Běhůnková, František Horka, Kryštof Trvaj, PaedDr. Marie Kašíková – ředitelka ZŠ, Bc. Karel Platoš – místostarosta

CVIČENÍ PRO DĚTI OD 1 DO 4 LET

Cvičení pro děti od 1 do 4 let jsem zahájila v roce 2006 z důvodu seznámení dětí s prostorem tělocvičny a různých sportovních či pohybových aktivit v kolektivu svých budoucích spolužáků a kamarádů. Cílem cvičení má být získání základních pohybových návyků formou jednoduchých her, básniček a písniček.

K tomu všemu je využito vybavení místní tělocvičny a spousta různorodých pomůcek získaných za velké podpory a pochopení vedení Obce Halenkovice, SRPŠ i individuálních sponzorů.

Důležitá je všestrannost pohybů s ohledem na věk a individuální schopnosti dětí, vše ale nenásilnou formou v uvolněné a příjemné atmosféře. To celkově přispívá k rozvoji jemné i hrubé motoriky, k rozvoji rozumových i jazykových schopností. Radost z pohybu, který je důležitý pro celkový vývoj dítěte, by měl člověk provázet ideálně celým jeho budoucím životem, ať už bude jeho povolání jakékoliv.

Děti, které si hrají a cvičí, nejen nezlobí, ale také rozvíjí svou osobnost a napomáhá to jejich začlenění do kolektivu. A to je posláním našeho cvičení v tělocvičně.

Cvičení probíhá dle možností pravidelně jednou týdně v rámci 90minutového setkání na půdě tělocvičny ZŠ Halenkovice. Po-

chopitelně k doprovodu rodičů či ostatních příbuzných neodmyslitelně patří jejich aktivní spolupráce při jednotlivých cvičeních a hrách.

Cvičení začíná vždy společným pozdravením, povídáním, proběhnutím a dále následuje program motivovaný podle ročních období, podle počasí, podle dění v obci. Nejčastěji jsou zařazovány překážkové dráhy, pohybové hry, cvičení s různými míči, ale třeba i foukání bublin z bublifuků. Děti jsou pak následně odměňovány motivujícími razítky a různými drobnostmi.

CENTRUM PRO DĚTI OD 1 DO 4 LET

Centrum pro děti působí při MŠ Halenkovice od roku 2008 a je určeno opět těm nejmladším, ale především budoucím školákům, kteří se teprve těší na nástup do školky.

Pobyt a hry v prostředí mateřské školky jim zpravidla pomůže k jejich rychlejšímu zařazení do života ve školce, což bylo hlavním motivem zřízení centra. Děti do centra opět doprovází rodiče či příbuzní, kteří se mnohdy rádi a s vervou zapojují do hraní.

Pracuji jako učitelka v MŠ Halenkovice od roku 2010 a děti mám opravdu velmi ráda.

Veronika Horková

FLORBAL

Mladí florbalisté z Halenkovice a Uherského Hradiště v barvách FBC Slovácko a FK Halenkovice se sešli na přátelském turnaji Přípravků a Elévů ve Sportovní hale Spartak Hluk.

Na turnaji si zahráli systémem každý s každým dle věkové kategorie. V zápase nešlo o výsledek, ale především si zahrát a zasportovat.

*Trenéři: Jaroslav Jurásek,
Radek Šimko, Vít Ides,
David Leštinský*

Přátelský turnaj v Hluku

Poutové vzpomínání nejen na kapitána Třísku

V době mého dětství byla halenkovská pouť velkým zážitkem a pro kluky doslova „celosvětovou“ událostí. Těšila se na ni všechna děcka, ale i dospělí, neboť šlo v první řadě o společenskou událost. Setkávali se na ní často i po roce, rodinní příslušníci, ale i přátelé a známí nejen z dědiny, ale i z těch okolních. Pro děcka začínala pouť už týden předem. Po silnici od Spytihněvi začaly totiž přijíždět traktory s maringotkami, střelnicemi, houpačkami, housenkovými dráhami i vozy s klecemi pečlivě přikrytými před zvědavými očima. Ve škole nás Pláňaváci informovali každé ráno o novinkách – co už stojí, co montují a kdo má ještě přijet.

Psal se rok 1953. Byl to rok poutě nabitý. Pláňavy byly už plné atrakcí, a přece přijely ještě dva cirkusy, sice malé, ale o to významnější. V prvním stanu vystupovali artisté, klauuni a zvířata – pejsci, opičky, oslíci a orangutan, ale vrcholem programu byl zápas člověka s hadem škrtičem. Menší cirkus pak uváděl kromě siláckých prvků a cviků nervy drásající souboj mužů s medvědem. Přihlásit se mohl každý ocelový chlap. Tak to bylo něco!

A aby nebylo překvapení jen jedno, to další přišlo jako bomba až den před poutí. Přijel totiž ve dvou maringotkách i s příslušenstvím „světoznámý“ artista kapitán Tříška. Šlo pochopitelně o umělecké jméno, neboť pan Tříška prý kdysi sloužil na námořní plachtelnici, a proto ono „kapitán“. Ještě téhož večera sledovali desítky občanů vztyčování pětadvacetimetrového stožáru, uchyceného mnoha lany. Pan Tříška vystupoval bez jištění; chodil po provaze, cvičil na něm, visel ve smyčce hlavou dolů, nebo ji držel v zubech či na nohou. Pro kluky bomba!

Onoho roku mi rodiče dovolili, abych si pozval kamarády ze třídy. Kluci přijeli na kolech z Napajedel. Posnídali jsme a vyrazili přes humna k Pláňavům. Hned nad naším u keřů ostružin jsme měli zastávku na občerstvení. V podvečer sobotního dne jsem tam uschoval litr jablečného vína z našeho sklepa a několik cigaret značky Globus. Usedli jsme tedy, zapálili si a vychutnali kamarádské chvíle. Zašustila tráva a nad námi náhle stanula postava mého otce se slovy: „Á, pánové se posilňují...“ Následovalo pár facek pro každého, já dostal jednu navíc, coby hostitel. A mohli jsme pokračovat.

Poutové stánky byly tenkrát postaveny podél silnice už od obchodu s obuví paní Strmiskové, až ke kostelu, na cestě k hřišti, potom přes celé Pláňavy až za zatačku na Katernice. Byly jich desítky. Na prodej byl textil, boty, sklo, porcelán, vše do kuchyně, pletené zboží, košíky, sladkosti všeho druhu

včetně milovaného tureckého medu – sekali ho ručně, halmy a kačení mýdlo. To šlo hodně na odbyt, neboť bylo levné a sladké a dobré – deset šiflíček za dvě koruny. Když jste jich snědli pět, nemuseli jste obědvat!

Za jednou z maringotek věštila budoucnost z dlaní pestře oděná žena s cigaretkou v ústech, o kousek dál prodávala další vědma kočky v měchu – překvapení v obálkách. Z ampliů se linula ohlušující hudba, cinkaly střelnice, na otočných houpačkách se předváděli odvážní mládenci před skupinkami pištících děvčat, balónky vlály ve větru a vznášely se k nebi. Hospody U Bezlojů Na Kopci, a hlavně na Pláňavách byly narvány k prasknutí. Voněly párky, klobásky i guláše, sklenky od piva se odkládaly zvenčí na římsy otevřených oken, aby „sa nezdržovalo“. Chlapi hráli mariáš, pili borovičku, slivovici a rum. Poutní prostranství bývalo tak plné, že lidé postupovali od stánku ke stánku v dlouhých řadách, aby se vyhnuli. A když za hodinu, a pak každou další, zazněla znělka kapitán Tříška opět šplhal k nebi.

Vracel jsem se k obědu s ulepenými rukama, matce a starší sestra jsem předal dárky z poutě – dva pytlíky bonbónů. Poutní obědy byly dobré a voňavé, maso s křenovou, svíčkovou či smetanovou omáčkou chutnaly. Domovy se zaplňovaly návštěvami. Přijela sestra Mařka ze Žlutav, s rodinami přišli po svých poutníci z Napajedel, Pohořelic, Oldřichovic, Kvítkovic, Spytihněvi, Kudlovic atd. K dispozici měli i dopravu. Autobusy pendlovaly mezi Napajedly a Dolinou.

Součástí pouti byla i účast na mši svaté v místním kostele. Stával jsem vpravo před oltářem. Chrám byl plný, rozezpíváný. Pan farář Chála měl zvučný hlas, kostelník Gazdoš přísné oči, a když bylo třeba, uměl i rozdat „ponaučení“ těm rozjívěným. Hospodyně i hospodáři se pomodlili za zdraví a dobrou úrodu. Ateistický svět se sice už rodil, ale zatím nebyl tak silný, aby zničil všechny lidové zvyky, pravidla lidské a občanské slušnosti a zažitou morálku. A pak se postálo před kostelem, pozdravili se rodiny i známí, kteří přišli na pouť.

A bylo tu pondělí. Poutové atrakce odjížděly na další štace, děcka se smutkem v očích sledovala mizející maringotky. Kolem cest ležely tu a tam odhozené sáčky, prasklé balónky a třásně. U chodníku odpočívalo i zlomené perníkové srdce. Snad bylo zbytkem krátké lásky, která se zrodila na sobotní poutové zábavě U Bezlojů a byla zražena hned den poté.

S odstupem desítek let se to krásně vzpomíná. Vše bylo pěkné, barevné a plné nostalgie. A proč ne?

Vratislav Příkazský, Zlín

FARNOST

Velikonoce v době pandemie s malými dětmi

Ráda bych se s vámi podělila o zkušenost, jak lze prožít velikonoční svátky s malými dětmi. Letošní Velikonoce byly jiné než všechny předešlé. Ačkoliv pro někoho díky karanténě mohly být „nenaplněné“, pro naši rodinu se staly hluboce prožitými a nezapomenutelnými. Snažili jsme se našemu 3letému synovi Tomáškovi přiblížit podstatu Velikonoc (že to není jen o mrskání a vajíčkách) a zároveň docílit toho, aby se mu při vyslovení slova „Velikonoce“ vybavilo vzkříšení našeho Pána. Myslím, že se nám to podařilo a všechny další Velikonoce budeme prožívat podobným způsobem jako ty letošní. Snad by pro někoho mohly být inspirací...

Naše velikonoční přípravy jsme zahájili **škaredou středou**, kdy jsme pekli Jidáše ve tvaru kuřátek a tím si krátce připomněli jeho zradu. Jidáše jsme přejmenovali na kuřátka, aby Jidáš neodváděl pozornost a my se zaměřili na Ježíše jako světlo.

Na **Zelený čtvrtek** jsme se soustředili na večer. Před večerí jsme naposledy zazvonili a poté zvonky odletěly. Znovu se rozezněly až v sobotu večer. Ukázali jsme si na mapě Izrael a město Jeruzalém. Postavili jsme si model města Jeruzaléma z kostek včetně večeradla, Kaifášova domu, pevnosti Antonia, chrámu, Getsemanské zahrady, Golgoty a hrobu zavaleného kamenem. Znázornili jsme si poslední večeri složenou ze 12 postavíček učedníků a postavy Pána Ježíše. Následoval obřad mytí nohou, který si náš syn velmi oblíbil. Po něm jsme měli Židovskou (poslední) večeri, při které jsme si zapálili svíčku a kadidlo. Popsali jsme si jednotlivé pokrmy a jejich význam. Naše tabule se skládala z nekvašeného chleba, Maroru (hořkost otroctví), Karpasu (slzy Židů vyplakanych v Egyptě, symbol namáčení ratolestí v misce s krví beránka, když se označovaly večeje domů), Chazeretu, Charosetu (hlína nebo malta, ze které stavěli otroci v Egyptě), Beitzahu (naděje, nový život, křehkost lidského osudu), zeleninové polévky s kapáním, bramborového salátu a kuřecího řízku. K tomu jsme měli symbolické červené víno. Při večeri jsme si pustili píseň „Kde je opravdová láska, tam přebývá Bůh“, kterou si náš syn zamiloval.

Na **Velký pátek** jsme sundali všechny křížky ze zdí a políček a uložili jsme je na fialové plátno. Odpoledne jsme se vydali do Halenkovic ke křížku, který se nachází na konci vesnice směrem na Žlutavy a je usazen na malebném kopečku mezi stromy.

Bílá sobota byla pro nás nejkrásnějším dnem z celých Velikonoc. Před večerí jsme si zopakovali Ježíšův příběh pomocí stavby Jeruzaléma a doplnili o část, kdy ženy přišly k hrobu a kámen byl odvalen. Při vzkříšení jsme zapálili svíčku vedle kříže na Golgotě. Poté následovala slavnostní večere, při které jsme poslouchali písničku „Pochváleno budiž světlo.“ V průběhu večere jsme si vyprávěli o křtu a jeho významu, o tom, co se v průběhu křtu událo a jak jsme to celé prožívali. Po večeri jsme si šli ukázat křestní roušku, křestní svíci, fotky, pamětní list a další věci spojené se křtem.

Po večeri jsme prožili Slavnost velikonoční svíce. Začali jsme písničkou „Toto je den“ a přešli jsme s paškálem do pokojíčku, kde se odehrávala slavnost včetně obnovy křestního slibu. Četli jsme modlitby a Tomášek prstem kreslil znamení kříže, ukazoval písmena a číslice na paškálu a zapichoval zrníčka podle schématu. Při obnově křestního slibu držel v ručičce zapálenou svíčku. Po slavnosti jsme přešli k fialovému plátnu a z něj jsme všechny křížky vrátili zpět na své místo. Také zvonky se znovu rozezněly.

Na **Boží hod velikonoční** jsme upekli velikonočního beránka. Tomášek pomáhal s mícháním a vymazáním formy na beránka. Také jsme upekli chléb, který Tomášek pomáhal mísit. V poledne jsme požehnali naše pokrmy.

Jsmo vděční za toto „zastavení“. Bez něj bychom prožili velikonoční svátky tradičně v kostele a nikdy ne tak hluboce, se všemi tajemstvími a naší aktivní účastí. Budu ráda, pokud jsme někoho inspirovali a rozhodne se jít se svými dětmi stejnou cestou. Věřím, že tak jako náš Tomášek, tak i vaše děti na takové Velikonoce nezapomenou a vždy se jim spojí se „Světlem“ a vzkříšením našeho Pána.

Renata Macháčková Dostálková
zdroj: www.farnosthalenkovice.eu

HALENKOVICKÁ POUŤ...

Již třicet let slavíme svoji halenkovickou pouť opět na třetí neděli po Velikonocích, tedy na čtvrtou velikonoční neděli, ku cti našeho patrona sv. Josefa Ochránce. Vždy jsme byli hrdí na to, že ani období normalizace nás o tuto naši slavnost nepřipravilo. Pouť se pouze přesunula na první květnovou neděli po prvním máji a byla označena za „Jarní mírové slavnosti“, neboť se v této době vzpomínalo i na osvobození naší obce rumunskou armádou dne 2. května 1945.

Radost dětí z houpaček a kolotočů, uspokojení „z úžasného nákupu různého pouťového zboží“ letos není. Není

ani radosti ze vzájemného setkávání příbuzných i přátel, které mnohé hospodyňky uvěznilo v kuchyni při přípravě dostatečného množství jídla a všech laskomin. A když v kuchyni skončily, byly již pouťové krámy sbaleny a kramáři se vydávali směrem ke svému domovu. Dnes je všude klid, z ampliónů se neline hlasitá muzika a nikdo nikoho nezve k návštěvě své produkce...

Bohužel pandemie nám připadá ještě nebezpečnější než cokoliv jiného, neboť nás „zavřela“ do našich domovů, „odstříhla“ nás od osobních vztahů mezi těmi,

Pokračování na straně 35.

Pokračování ze strany 34.

kteří nosíme ve svém srdci, tedy jak od rodiny, tak od přátel. Namítnete, ne to není pravda, máme vyspělé technologie. Skrze mobily, „skajpy“ můžeme hovořit a setkávat se s kýmkoliv a kdykoliv, co teprve sociální sítě. Díky internetu můžeme navštívit bohoslužbu, kázání nebo modlitební setkání v kterékoliv části světa, v kterékoliv farnosti v čase, „kdy se nám to nejvíce hodí“... To vše je pravda, ale osobnímu setkání s těmi nejbližšími se to nevyrovná! Nelze skrze telefon pohlédnout babičku po upracované ruce, pochovat si malou vnučku, obejmout mamku či políbit manžela na dobrou noc...

Možná to je ten největší dar, který jsme mohli objevit v této době. Málodky můžeme najít poklady v okamžiku, kdy se cítíme dobře a máme vše, na co jen pomyslíme. Objevujeme jedinečnost každé bytosti, kterou máme rádi a skutečně se budeme těšit, až se osobně setká-

me a snad, věrme tomu, že to bude brzy. Dojdeme třeba také k poznání, že osobnost, kterou jsme obdivovali a vzhlíželi k ní s úctou si náš obdiv ani úctu nezaslouží. Zato objevíme, že člověk, kterého potkáváme při své cestě do práce a pouze na sebe kývneme, pomáhá všem potřebným lidem v naší ulici obstarat nákupy a vše potřebné.

Mnozí naši předkové odcházeli do samoty, aby se právě zde mohli skutečně setkat s Bohem a slyšet jeho hlas. Snad právě toto je ta doba, kdy jsme v samotě svého domova, můžeme se ztišit a stejně jako naši předkové se setkat s Bohem, slyšet jeho hlas a můžeme změnit i svůj život. Jak je uvedeno v Písmu: Eliáš uslyšel Hospodina, když promlouval hlasem tichým, jemným... (1.Kr,19,12)

Dnešní neděle je také označována jako neděle dobrého pastýře. Ovce je považována za milé zvíře, které je současně velmi hloupé, neboť ne-

dovede nalézt cestu zpět domů. Otec Tomáš van Zavrel ve svém kázání naopak vyzdvihl toto přirovnání k ovci. Neboť Dobrý pastýř jde první a ovce jej následují. Jako ovce si nedělám starost, kde najdu bohaté pastviny, ale plně důvěřuji svému Pastýři, který mne ochrání před „vlky“, kterými v dnešní době může být nezaměstnanost, nesprávně vypočtené daně díky mým podvodům, nedostatek financí, které povedou až k exekucím... Pastýř mne vede cestou jak k napajedlům, která občerstvují, tak k hojným pastvinám, kde nalezneme vše potřebné k životu. Ovce má svobodnou vůli a může si zvolit, zda bude následovat svého Pastýře nebo se dá cestou vlevo či vpravo. Buďme tedy těmi ovečkami, které následují Pastýře. Současně buďme i my dobrými pastýři všem, kteří nám byli svěřeni, jak v rodině, tak na pracovišti...

(ml)

zdroj: www.farnosthalenkovice.eu

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA – POMÁHAT MÁ SMYSL

Téměř půl roku uběhlo od letošní tříkrálové sbírky. Mnohé z vás jistě zajímá, co nového se od té doby událo. Nejprve bych chtěl připomenout, že z celkové částky, která se ve sbírce vybere, zůstává 60 % přímo na Charitě. Z tohoto balíčku pak jde část peněz na projekty v jednotlivých službách a část je určena na přímou pomoc žadatelům z našeho okolí.

Od poslední sbírky jsme řešili několik těchto žádostí. S prosbou o pomoc se na nás například obrátila paní, jejíž příběh nás velmi oslovil. Tato žena se stará o těžce postiženou dívku. Od svého úmyslu vzít si tuto dívku do péče, byla paní od samého začátku zrazována s odůvodněním, že je jen malá pravděpodobnost, že se stav děvčete může změnit k lepšímu. Žena přesto neváhala a tuto dívku si vzala. Dnes je této dívce devět let, navštěvuje speciální základní školu. I přes svůj handicap (snížený

mentální intelekt, Downův syndrom, operace srdce, těžká nedoslýchavost) může navštěvovat školu a být s vrstevníky. Pro silnou nedoslýchavost dívka již od svých dvou let používá speciální naslouchadla, která ale byla v současnosti již nevyhovující a potřebovala tak naslouchadla nová. Jejich cena se pohybuje přes 50 000 Kč, přičemž zdravotní pojišťovna hradí jen malou část. Z toho důvodu se na nás maminka obrátila s žádostí o pomoc. Rádi jsme této žádosti vyhověli a přispěli na doplatek.

Podle ohlasů z rodiny víme, že po pořízení naslouchadel se dívčin stav zlepšil. Podstatně lépe teď reaguje na podněty z okolí, což jí do budoucna může velmi pomoci jak doma, tak i ve škole.

Chtěl bych tímto vyjádřit poděkování všem našim dárcům i těm, kteří se každoročně na této sbírce jakkoli podílí. Díky vám můžeme přinášet pomoc tam, kde je to třeba.

Jan Žalčík,

pastorační asistent Charity Otrokovice

KNIHOVNA

Co bylo a jak jsme OPĚT otvírali

13. března 2020 z důvodu zamezení šíření pandemické nemoci COVID-19 se zámek a zatemnilo po celé republice i ve všech knihovnách. Mnohé knihovny zasedly k šicím strojům a přidaly se k výzvě výroby tolik potřebných látkových roušek. Při neobvyklé činnosti dny rychle ubíhaly. Když naši nejpotebnější spoluobčané byli od všech dobrovolnic rouškami dostatečně vybaveni, vznikl zajímavý prostor pro „úklid“ v knihovnách a posunutí administrativy. Mezitím díky dobře fungujícím e-shopům probíhaly nákupy nových publikací v podobě románů, historických a pohádkových příběhů a mnoha dalšího.... Při „knížních lovech v internetovém prostředí“ bylo možné využít výrazných „cenových“ akcí, kterými se jednotlivá knihkupectví předháněla. Souběžně s tím se v našem knihovnickém regionu Napajedla poskytovatelé a IT pracovníci pustili do větší programové úpravy a ladění výpůjčního systému pro celý region (9 knihoven), což je při běžném knihovnickém provozu hodně obtížné.

Když pominulo období nejtěžší a začaly se objevovat první pozitivní zprávy z hlediska šíření koronavirové nemoci, bylo možné knihy za přísných hygienických pravidel vážným zájemcům po telefonické domluvě v obci přivést. Čtenáři v domácím prostředí mohou v rámci knihovnických služeb využívat e-výpůjček, na řadu přišly tedy výpůjčky e-knih. Daný čas byl výzvou pro další zdokonalování našich vlastních počítačových dovedností, doplňovaly se informa-

ce o životě v knihovně v této komplikované době na sociálních sítích.

27. duben byl termínem, kdy se mohly knihovny znovu otevřít. Situace v blízkém okolí, kdy se nemoc poprvé přiblížila na hranice obce, nedovolila otevřít halenkovickou knihovnu z důvodu bezpečí a zdraví našich obyvatel. Velký den „D“☺ pro nás bylo pondělí 11. května. Všechny knihy, publikace, zvukové dokumenty, prostory knihovny byly pečlivě ošetřeny. Knihovnice v roušce a rukavicích očekávala příchod návštěvníků. Zpočátku byli lidé velmi opatrní a využívali pro návštěvu knihovny telefonicky domluvených setkání. V současné době na konci května návštěvníků i když stále s rouškami na tváři přibývá a ostych opadá. Život se do knihovny vrací. Čtenářky i čtenáři, malí i velcí přichází s otevřenou náručí s viditelnou radostí, že se opět shledávají, kterou násobí potěšení z nově vypůjčených knih.

Vrácené knihy dle pokynů Ministerstva zdravotnictví dezinfikujeme, odkládáme na dva dny do karantény a k tomu navíc jednou za týden celý prostor knihovny prochází procesem ozónování.

Postupné uvolňování pravidel pro společná setkání nám v knihovně snad brzy umožní uspořádat kromě čtenářských besed i pokračování našeho kurzu zpěvu country písniček. Se zpěvem jsme vloni na podzim nadšeně začali, zimu společně přečkali a na jaře kvůli karanténě zvuk kytary utichl.

V průběhu měsíce června jsme spolu s Jirkou Veselým a jeho kytarou, díky zlepšující se koronavirové situaci a na přání malých zpěvaček, obnovili společná setkání s písničkami k táboráku. Jako by čas, kdy jsme se v country kroužku nemohli vidět, ani neexistoval. Všichni malí i velcí zpěváci, kteří přišli, navázali na naše poslední setkání a zpívali, se jim síly stačily. Na předposledním zpívání nás doprovodilo ještě bendžo Pepiho „Uzla“ (Křižka)... a při posledním setkání před prázdninami kromě kytary a bendža i kytara Petra Navrátila. Atmosféra byla báječná - chyběl už jen ten táborák. Natrénováno máme, tak v létě uvidíme.

Pavla Bieberlová

Kulturní akce v knihovně

ZATRHNĚTE SI V KALENDÁŘI

Obec Halenkovice, básnická skupina Herberk a Jaroslav Kovanda (její člen) Vás srdečně zvou na

PREZENTACI SBÍRKY BÁSNÍ FRANTIŠKA HORKY

(z Doliny), která se bude konat v sobotu

12. září ve 13.30 hodin

v prostoru Místní knihovny Halenkovice.

Přijďte povzpomínat na RNDr. Františka Horku a prohlédnout si výstavu neotřelých fotografií „halenkovického prostoru“ od Petra Palarčíka (z Olomouce)

Nový dataprojektor

V červnu jsme zakoupili nový výkonný dataprojektor, na který jsme v předcházejícím měsíci získali dotaci ve výši 15 000 Kč z programu VISK 3 – z rozpočtu Odboru umění, literatury a knihoven Ministerstva kultury, Praha. Už naplno chystáme jeho využití.

V pondělí

23. listopadu 2020

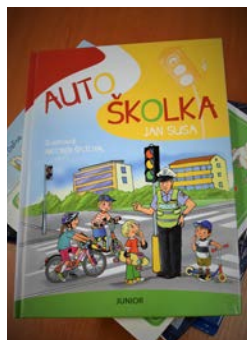
v přísálí KD Halenkovice s cestovatelem

Jiřím Márou poznáme Japonsko.

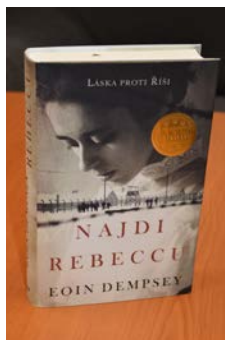

NOVÉ KNIHY

PRO DĚTI

PRO DOSPĚLÉ

YOUNG ADULTS

HASIČI

VÝJEZDY

22. duben

Výjezd jednotky na žádost starosty obce na technickou pomoc, kdy jsme prováděli kontrolu spádovosti na nových a opravených komunikacích. Kontrola nově udělané plochy před hasičskou zbrojnicí a opravené komunikace z části obce Vrchovice směrem ke Svatým. Jednalo se o to, aby při silných deštích nedošlo k vytopení nemovitostí.

*Josef Gabrhelík***13. červen**

Silné bouřky, vítr a vydatný déšť, dnes zaměstnal naši jednotku. V čase 17:30 jsme vyjeli k místnímu fotbalovému hřišti, kde byl spadlý strom. Hned po odstranění jsme byli vysláni na technickou pomoc do Kvítkovic k odčerpání vody z rodinného domu. Po ukončení prací se jednotka vrátila na základnu. Ani jsme nevysedli z auta a byli jsme opět vysláni do Otrokovic do panelového domu k odčerpání výtahové šachty. Během cesty do Otrokovic

jsme byli převeleni KOPISem k odstranění nebezpečně nahnutého stromu u přejezdu směrem na Žlutavu. Strom se nepodařilo strhnout navijákem umístěným na vozidle, proto musel být na místo povolán lesní traktor. To už ale bez přítomnosti naší jednotky, která byla na cestě do zmíněných Otrokovic na odčerpání výtahové šachty. Po odčerpání jsme byli vysláni do firmy naproti Barumu a zde jsme pomáhali s mnoha dalšími jednotkami čerpat vodu, která zaplavila parkoviště a část firmy. Na místě jsme byli cca 2,5 hodiny. Po skončení všech prací a poklesu hladiny vody jsme se v čase 22:45 vrátili na svou základnu...

Radek Vlachynský

DOBROVOLNÍ HASIČI V AKCI

vice za zapůjčení vozíku a Martinovi Trvajovi za poskytnutí traktoru.

*Josef Gabrhelík***23. květen**

Členové SDH a JSDH provedli sběr železného šrotu. Poděkování patří všem zúčastněným a všem, kteří přispěli jakýmkoliv množstvím železa a podpořili tím náš sbor. Poděkování patří taky vedení obce Halenkovice za zapůjčení vozíku a Martinovi Trvajovi za poskytnutí traktoru.

*Josef Gabrhelík***4. červen**

Ve čtvrtek 4. června 2020 se sešli práce-chtiví členové jednotky, kteří společně vybetonovali základy pro sochu sv. Floriána, místo pro umístění stožáru na vlajku a označení požární nádrže. Poděkovat bych chtěl jmenovitě: Karlu Kašpárkovi za odbornou betonáž, Martinu Lalahovi za zapůjčení zemního vrtáku, Michalu Palúchovi za dovoz materiálu a Josefu Gabrhelíkovi ml. za to, že si neublížil při chirurgicky přesném řezání s novým aku-nářadím. Díky vám všem. Poděkování patří také Radku Vlachynskému za rozměrově a tvarově bezchybný "šaluňk".

Michal Palúch**Nová výbava a technické úpravy****2. květen**

Na naší Tatře byly provedeny menší úpravy v rozmístění vybavení. Byl zkrácen výsuv na centrálu a předělán ventilátor. Získaný prostor poslouží k uložení aku-nářadí a dalšího vybavení

*Josef Gabrhelík***4. květen**

V naší „Stařence“ byla provedena výměna motorového oleje, očista a kondiční jízda. „Stařenka“ se těší stále dobré kondici.

Josef Gabrhelík

Stařenka TATRA 138 CAS 32, rok výroby – 1970, letos slaví krásných a kulatých 50 let.

21. květen

Další nové vybavení pro jednotku. Jedná se o aku-nářadí Dewalt. Nářadí dodala firma Elkov a je hrazeno z rozpočtu. Nářadí bude umístěno v CAS 30 Tatra 815.

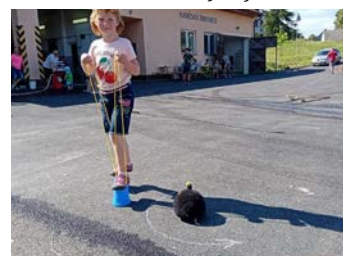
*Josef Gabrhelík***13. červen**

Umístění nového vybavení do CAS 30, jedná se o nově pořízené aku-nářadí. V hliníkových kufrech je nářadí a materiál na vzduch jako je ofukovací pistol hadice a drobný materiál.

Josef Gabrhelík

Mladí hasiči

V sobotu 27. června byl uspořádán pro mladé hasiče a děti hasičů dětský den. Pro děti bylo přichystáno několik stanovišť s různými úkoly, samozřejmě nesměla chybět ani voda, takže na dětech jako vždy nebylo suché niti. 😊 Věříme, že dětem se den líbil a těšíme se na další prázdninovou akci, kterou bude víkendovka.

Josef Gabrhelík

Co nás letos na zahrádkách nejvíc trápí

ZAHRÁDKÁŘI

MŠICE

Mšicí je více druhů, všechny skupiny se dostávají na stromy a zeleninu díky mravencům.

Základním opatřením proti mšicím na stromech je prevence, např. aplikace lepového pásu, který zabrání mravencům v přístupu.

K přímé ochraně proti mšicím je možné využít přípravek MOSPILAN 20 SP a jiné, proti savému hmyzu.

Šetrný postřik se dá připravit z mladé kopřivy:

1 kg kopřiv (mladší bez květů a semínek) zalejeme 10 l vody, 24 hodin louhujeme a poté aplikujeme postřikem na list – využíváme spíše ve sklenících. Tento roztok můžeme použít i jako hnojivo k rostlinám.

Dalším starým „lidovým“ postřikem na mšice je mýdlová voda, připravená z jádrového mýdla (např. JELEN).

MRAVENCI – ekologické hubení – horká voda nebo ocet.

OBALEČ JABLEČNÝ – jeho červík provrtá jablko. Na obaleče jablečného je třeba se připravovat již od května, je třeba na něj myslet už v průběhu brzkého jara. Nejvhodnější termín kontrol je během června a srpna.

Přítomnost obaleče určíme za těchto dvou podmínek:

a) pozorováním náletu motýlků škůdce

na feromonovém lapači – sledujeme 2x týdně

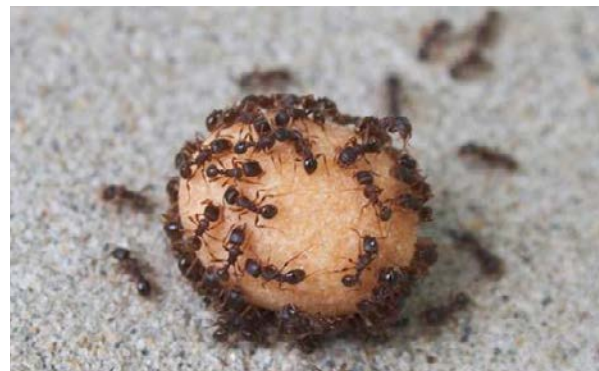
b) pokud venkovní teplota zhruba ve 21 hodin – dosáhne +17°C a vyšší

Následně po tomto zjištění se provede první postřik. Po 14 dnech bývá většinou druhý nálet – sledujeme a postupujeme stejným způsobem.

Postřik, kterým se dá zasáhnout je MOSPILAN 20 SP, RELDAN 22, DECIS apod. Tyto postřiky aplikujeme na list.

Výhodou těchto postřiků je, že likvidují i mšice.

Správné použití a působnost postřiků pečlivě prostudujte v příbalových letáčích jednotlivých přípravků. Je třeba postupovat uvážlivě.

PLÍSNĚ

Na plísně okurek, brambor, rajčat a cibule je možno použít – KUPRICOL 50, RIDOMIL GOLD, ACROBAT MZ WG. Odborníci doporučují střídání více druhů postřiků.

Za ČZS Halenkovice

Vladimír Němec, Dalibor Stuchlík

MYSLIVCI

Myslivost a příroda kolem nás dříve a dnes

Rád vzpomínám na dobu před 55 lety, kdy jsem se začal už vážně zajímat o myslivost v naší obci. K myslivosti mě přivedl hlavně můj bratr, který už v té době myslivost provozoval a díky tomu jsem začal i já mezi halenkovické myslivce chodit a tak jsem taky začal půvab myslivosti pomalu a postupně nasávat. Tento v té době vznikající vztah k samotné myslivosti mě pak už provází po celý můj dosavadní život.

Byla to doba, kdy příroda kolem nebyla záležitostí jenom samotných myslivců, ale příroda byla součástí všech tehdejších obyvatel naší obce. Lidé si okolní přírody vážili a i v době, kdy už na jejich bývalých vlastních pozemcích hospodařilo tehdejší JZD, si svá malá záhumenkova políčka velmi poctivě obhospodařovali. Nebylo v té době vůbec žádnou výjimkou, když i na těchto malých políčkách zanechávali obsečená místa hnízdících bažantů a v té době taky koroptví. Pokud to už ale nebylo možné, tak nám sami přinášeli vysečená jak bažantí, tak i koroptví vajíčka do naší umělé líhně, kterou jsme vlastnili. To samé se týkalo s naprostou samozřejmostí i malých srnčat, která byla velmi opatrně vynášena z těchto ohrožených míst mimo.

Horší situace byla při senoseči na místech, která obhospodařovalo místní JZD. Při používání stále se zlepšující mechanizace při sečení velkých travnatých ploch, byly ztráty na zvěři velmi vysoké. Ani snaha tehdejších traktoristů tomu nemohla zabránit. Plašiče, kterých se v té době využívalo, nebyly ani nijak účinné. Nebylo v našich silách vedení družstva donutit, aby se plašiče i přesto používaly. Ztráty na mladých srnčatech se běžně pohybovaly okolo nějakých 25 kusů a o zničená hnízda bažantů a koroptví se ani raději nezmiňuji.

Lepší situace co se týká ztrát na zvěři, nastala až vlastně po likvidaci JZD jako takového a samotné likvidaci hovězího dobytka, kdy už nebylo třeba velkých travnatých ploch pro potřebu krmiva a tato místa byla už pak osazována jinými plodinami. Už za bývalého JZD Halenkovice nastalo scelování pozemků do stále větších lánů, a tak se už nadobro začala krajina kolem Halenkovic měnit. Ještě k dalšímu velkému scelování došlo v době, kdy zde začalo hospodařit po sloučení našeho JZD a JZD Slušovice. Vznikly tak velké lány, které vlastně trvají až do dnešní doby, kdy zde už hospodaří firma Lukrom. Tam, kde se v době mých mysliveckých začátků pěstovala pšenice, oves, ječmen, brambory, kukuřice a řepa jsou jenom velké lány hlavně řepky a obilí. Zde pak nastává další pro zvěř velmi zásadní problém. V dnešní době vyspělé mechanizace, kdy i takto velké plochy plodin jsou při sklizni po nájedzu kombajnů ve velmi krátké době sklizeny a kolikrát ještě v nočních hodinách podmítnuty a tam, kde ještě nedávno bylo pole řepky nebo obilí, je jenom holé pole bez jakékoliv možnosti pastvy pro naši zvěř. Zvěř začíná strádat a pak dochází k tomu, že se stahuje blíž k lidským obydlím a jejich zahrádkám, kde pak samozřejmě k nelibosti občanů vznikají nějaké škody.

Tytam jsou doby, kdy po žních zůstávala na polích strniště i měsíc bez dalšího zásahu a zvěř nebyla nucena tato pole opouštět a vždy tam pro ni bylo stále dostatek potřebné potravy. Je třeba si uvědomit, že se pro samotnou

zvěř podmínky stále více zhoršují, a tak bychom si měli všichni začít jak samotné zvěře a naší okolní přírody co nejvíce vážit a sami si ji neničit. Je to vždy smutný pohled po okolí cest, kde se hromadí vyházené PET láhve a další odpad. Je smutné, že není problém si s sebou převést plnou a prázdnou už pak jenom prostě vyhodit.

Dnešní doba je taky dobou, kdy se pes stává doslova členem rodiny a neslouží už jako dřív jenom ke hlídání. V dnešní době se pohybuje po cestách, ale i mimo ně velké množství občanů se svými miláčky. Většina se chová ukázněně a není důvod je nějak usměrňovat, ale jsou i takoví, kteří nerespektují platné zákony o volně se pohybujících psech a vůbec si neuvědomují, co může odběhnutý pes napáchat. Věřím, že i těchto pár jedinců si to, co nejdříve uvědomí a začlení se mezi ty slušné a poctivé občany.

Osobně si myslím, že je to velmi záslužná činnost, a že jde taky někdy i o obětavou záležitost, co se týká chovu psů. I přes tato zvířata si vlastně pěstujeme nevědomky ke zvířatům určitý vztah, a je na tom mnoho pravdy, když se říká, že kdo nemá rád zvířata, tak nemůže mít rád ani lidi jako takové. Rád bych se na vás obrátil s prosbou o zachování dosud stále pěkné okolní přírody a o zachování jak zvěře, tak taky samotné přírody pro další halenkovické pokolení a abychom se nemuseli před našimi dětmi stydět za to, že jsme to nebyli schopni dokázat.

Za myslivce: F. Gajdošík

INFORMACE PRO NÁVŠTĚVNÍKY PŘÍRODY

LES JE DOMOV

- napadlo Vás to už někdy?

Jste na návštěvě v domově zajíce, srny, lišky a mnoha dalších obyvatel lesa, kteří, stejně jako Vy doma, nechtějí být rušeni při přijímání potravy nebo při odpočinku. Při našem životním rytmu nás prosím nerušte.

Bylo by pěkné, kdybyste neopouštěli cesty a jednu hodinu před setměním je už ani nevyužívali!

V zimních měsících, pro nás tak těžkých, Vás prosíme o zvláštní ohleduplnost - útek ve sněhu nám ubírá tolik potřebnou energii!

Velkou nepříjemností jsou pro nás i volně pobíhající psi, před kterými musíme utíkat, nejsou našimi kamarády! Mějte, prosím, své psy na vodítku!

Volně žijící zvěř Vám děkuje za porozumění a ohleduplnost!

vydala Česká myslivecká jednota, z.s. a redakce časopisu Myslivost

MĚSÍC SRPEN V MYSLIVOSTI

Po přejezdu kombajnu se pole poskytující dříve dostatek klidových a potravních možností rázem mění na „potravní poušť“, bez zdroje pastvy, krytu i vody pro zvěř. Sláma je na kombajnu většinou ihned drcena a rozmetena na pole a krátce nato je provedena podmítka, která zapraví do půdy slámu a zlikviduje poslední zbytky možné pastvy pro zvěř.

Již v srpnu platí stará zásada: „Poslední snop z pole, první zrno do zásypů“, tedy po žních je nutno začít s příkrmováním spárkaté přežvýkavé zvěře, protože ta má v tomto období přizpůsobený trávicí systém pro trávení škrobnatých zrnin. Letošní sklizeň obilnin bude dobrá a obilní zaldiny pro zvěř bude dostatek.

Při kombajnové sklizni a sběru slámy dochází k velkým ztrátám na drobné zvěři.

Na tichých procházkách přírodou můžeme ještě začátkem srpna pozorovat končící srnčí říji, teritoriální chování srnců a jejich vzájemné potyčky.

Při suchém počasí musí myslivci doplňovat vodu do napajedel.

Na časněji sklizených polích probíhá orba a následné setí ozimé řepky. Pokud chceme z prázdninových procházek odcházet z přírody s poznáním, dosyta občerstvení rozmanitostí přírody, necht' nás na našich toulkách provází také ohleduplnost k volně žijící zvěři.

Bezpečnost především

Srpen je dobou dovolených, a proto musí myslivci dodržovat všechny zásady bezpečnosti při lovu, zejména za snížené viditelnosti – večer a brzy ráno. Nejen s houbaři, ale i s turisty a cyklisty, se můžeme v honitbách setkat na nejneuvěřitelnějších místech a v době, která někdy překvapí. Myslivce by již neměl zaskočit pohled na houbaře procházející temnou lesní houštinou za prvního ranního rozbřesku i za večerního soumraku, kdy jsou podmínky pro sběr hub silně omezeny faktem, že není nic vidět. Houbaření je vášně, která nedá lidem spát a je nutné s tím počítat.

SRPNOVÉ PRANOSTIKY Z KNIHY JAROMÍRA KOVAŘÍKA

Zvěř, lov a myslivost v české lidové slovesné kultuře

O sv. Bartoloměji zchladí jelen vodu. Na sv. Bartoloměje jelen prvně zapřeje.

Co červenec neuvaří, srpen nedopeče. I když ze strnišť občas fučí, horko nás přece jen mučí.

Když fouká v srpnu severák, bude dlouho pěkně pak.

Mlhy na lukách, potocích a řekách v srpnu zvěstují trvalé počasí. Když je v srpnu ráno hodně rosy, mají z toho radost vosy.

Srpen k zimě hledí a rád vodu cedí.

Když v srpnu moc hřímá, bude na sníh bohatá zima.

Moc hub srpnových – moc vánic sněhových.

Stětí sv. Jana, přestávají již parna.

*Za MS PODLESÍ HALENKOVICE: Martin Jančík
Foto: František Riedl*

BIATLON

Biatlon Halenkovice

Letošní letní biatlonovou sezónu jsme odstartovali 13. června oblastním závodem v Břidličné. Závodišlo se ve sprintu a z našich devatenácti sportovců deset vystoupilo na stupně vítězů. Na druhý oblastní závod v Bystřici pod Hostýnem, který proběhl 14. června, jsme vyslali 23 sportovců a dovezli třináct medailí.

Již následující víkend hostil areál Bedlina v Bystřici pod Hostýnem I. kolo Českého poháru dorostu a dospělých. Po oba dny pršelo a původně travnaté a místy šterkové tratě se proměnily v blátivý povrch. Na programu byl v sobotu závod s hromadným startem a v neděli sprinty. Tohoto klání se účastnilo 5 našich biatlonistů.

Nadcházející víkend 26. – 28. června naši žáci absolvovali své I. kolo Českého poháru v srdci České Kanady ve Starém Městě pod Landštejnem. Slunečné až horké počasí provázelo 346 sportovců z 39 klubů po oba soutěžní dny. Náš klub reprezentovalo 10 sportovců. Ze sobotního vytrvalostního závodu si odvezla zlatou medaili **Michaela Mikešová**, stříbrnou **Štěpán Palla**, bronzovou **Šárka Juřenová** a **Ondřej Hubáček**.

V nedělním sprintu naši sbírku medailí rozšířil **Štěpán Palla** a **Alžběta Palúchová** stříbrem a svůj druhý bronz vybojovala **Šárka Juřenová**. V klubové soutěži jsme obsadili třetí místo.

II. kolo Českého poháru se uskuteční na sklonku prázdnin, 21. – 22. srpna v Jilemnici. Předtím se v červnu a srpnu uskuteční ještě několik oblastních závodů ve Zdětíně, Dolní Lhotě u Ostravy, Vsetíně a Rožnově pod Radhoštěm.

František Palla, trenér

Český pohár dorost
Bystřice pod Hostýnem

I. ČP žáci Míša Mikešová

I. ČP žáci Ondra Hubáček

I. ČP žáci Štěpán Palla

I. ČP Staré Město pod Landštejnem

I. ČP Staré Město pod Landštejnem

BIATLON – příprava a trénink v době korony

Za úspěchem všech našich biatlonistů stojí poctivý trénink. Za redakci Halenkovického zpravodaje jsme se zeptali naší zlaté biatlonistky Michaely Mikešové, co jejímu vítězství na posledním závodě předcházelo?

– redakce HZ –

Když se věnujete sportu, v mém případě letnímu i zimnímu biatlonu, tak trénujete celý rok. Na odpočinek mi moc času nezbývá, protože chci zvládat nejen tento sport ale také učení ve škole.

Obvykle trénuji třikrát, čtyřikrát týdně. Trénink je pokaždé trochu jiný – běh, běh a střelba, posilování, kolečkové lyže, horské a silniční kolo.

V letošním roce naše tréninky přerušila pandemie nového typu koronaviru. Klasický trénink, na který jsem byla zvyklá, byl zrušen.

Říká se, že všechno zlé je pro něco dobré.

Výhodou bylo, že jsem si mohla čas rozvrhnout podle svých potřeb.

Celý týden jsem si pečlivě naplánovala tak, abych každý den zvládla trénink, distanční výuku a plnění úkolů do školy, stihla jsem také odpočívat, věnovat se dalším zálibám a pomáhat rodičům.

Můj trénink probíhal jen v prostorách našeho domu a zahrady. V začátcích to byl kruhový trénink – opakování různých posilovacích cviků.

S postupným uvolňováním opatření v souvislosti s koronavirem jsem přidala běh v lese (6 km), pak jízdu na kole (30 - 50 km) a jízdu na kolečkových lyžích (15-20 km).

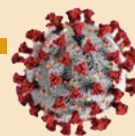
V polovině dubna začal venkovní trénink jen v menších skupinách tak, abychom se střídali na střelnici.

Nyní už probíhá běžný trénink a závodím.

Michaela Mikešová

JUBILEJNÍ BARUM RALLY

Na tiskové konferenci jsme oznámili odložení letošního jubilejního padesátého ročníku

Barum Rally a jeho přesunutí na příští rok.

Rozhodnutí to bylo velmi těžké a nebylo do poslední chvíle jisté, zda se rozhodneme tak, či onak.

Pozitivní a neskutečná věc, solidárnosti a pomoci, která se strhnula po vyhlášení výzvy na fanoušky minulý týden, kdy jsme věděli, že nevyjdeme finančně, byla neskutečná. A pravda je, že vlna štěstí a podpory v zádech, kdy jsme věděli, že se nám vše podařilo, vystřídala vlna zármutku. Když jsme přišli na místní hygienickou stanici, kde se nám

potvrdilo, že koronavirus může být zpátky. Jednání na hygieně jsme podstoupili jak v pondělí, tak v úterý, a i dnes těsně před tiskovou konferencí. Nebylo to jednoduché, kladli jsme si otázku, co je správné řešení ... Ano, či ne.

Na tiskové konferenci jsme měli dvě možné cesty, kdy jsme nakonec zvolili cestu přeložit jubilejní ročník na příští rok, a to právě s ohledem na fanoušky a diváky, kdy nejsme schopni garantovat případné restriktce a rušení částí rally vzhledem k aktuálním omezením, kdy stejně, jak na Karvinsku, může být limit časem snížen i v našem kraji. Také jsme brali velký ohled právě na vás, obce a města podél trati rychlostních zkoušek, kdy jsme nechtěli být pasováni do akce, která pomohla rozšířit potenciální nákazu k vám.

Netěší nás to, ale doufáme, že tuto zprávu budete brát pozitivně, zachováte nám přízeň do dalších let a my se budeme snažit udělat v příštím roce jubilejní ročník se vši parádou, jak si zaslouží.

Děkujeme ještě jednou za vaši podporu a určitě se brzy uslyšíme a uvidíme. S pozdravem

Miloslav Regner,

ředitel Barum Czech Rally Zlín

Tisková zpráva zde se všemi detaily:
<https://www.czechrally.com/26728n-jubilejni-50-rocnik-barumky-je-odlozen>

FOTBAL

PŘÁTELSKÝ ZÁPAS S MAŘATICEMI JSME SI UŽILI

V prvním plnohodnotném utkání jara 2020 jsme srovnali síly s Mařaticemi a stálo to za to. Krásné počasí, spousta diváků, deset gólů, hattrick a k tomu naše vítězství. Co víc jsme si mohli po tak dlouhé přestávce bez fotbalu přát.

Komentář k utkání pro vás připravila Markéta Graclová.

Prvního přátelského utkání po ukončení nouzového stavu jsme se již nemohli dočkat ani my - nadšení fanoušci halenkovického fotbalu, ale ani samotní hráči. I když se zpočátku utkání zdálo, že síly na obou stranách budou vyrovnané a diváci uvidí zápas o několika málo gólech, již v 10. minutě jsme mohli tušit, že toto utkání bude opravdu stát za to.

Halenkovičtí hned na začátku ukázali, že předešlé měsíce bez tréninků neznamenal pro jejich formu žádnou katastrofu, a to krásnou rozehrávkou dua Ondra Kadlčák a Radek Vlachynský, kteří dostali míč přes obranu domácích až k bráně. O minutu později se Ondra Kadlčák postaral o další krásnou akci, kdy z rohu hřiště poslal míč přímo na bránu domácích. Po vyrazení obranou Mařatic se Danovi Kociánovi povedlo vybojovat míč a předat zpět Ondrovi Kadlčákov, který jej přes obranu domácích nakopl k brankové čáře. Tam čekal připravený Radek Vlachynský a pokusil se střelu nasměrovat do brány, ta ale skončila těsně vedle levé tyče.

Následovalo několik dalších pokusů, po nichž se tým domácích začal „přehadovat“. Všichni čekali, že se domácím tato šarvátka postará o prohru, opak byl však pravdou. V 17. min. se hráčům Mařatic povedlo propašovat míč halenkovickou obranou až za záda gólmana hostů Martina Vykoukala. Hosté se však nenechali dlouho pobízet. Ve 20. minutě halenkovičtí na gól domácích odpověděli. Jirka Sudolský prošel s míčem celou obranou domácího týmu, a krásnou střelou překonal mařatického gólmana (1:1).

Halenkovičtí pokračovali v tlaku. Ve 30. min. byl Dan Kocián při snaze udržet míč sražen domácím obráncem. Následné rozehrávky se ujal Ondra Kadlčák, nahrál Jirkovi Sudolskému, který vystřelil pouze do tyče. O pět minut později Mařatice hostům odpověděly nečekaným gólem za záda ležícího Martina Vykoukala. Do konce prvního poločasu měli hosté několik šancí na srovnání skóre (střely Radka Vlachynského, Ondry Kadlčáka a Jirky Sudolského).

To však zůstalo nezměněno a poločas byl ukončen za stavu 2:1 pro domácí.

První polovina druhého poločasu se nesla ve znamení většího štěstí pro hosty. V 51. min. se Jirkovi Sudolskému povedlo opět skórovat a srovnat stav utkání na 2:2. O šest minut později po kombinaci Ondry Kadlčáka, Dana Kociána a nádherné finální přihrávce Lukáše Kociána opět skóruje, tentokrát hlavou, Jirka Sudolský. Svým třetím gólem v utkání navýšil stav na 2:3. Ukázka skvělé formy halenkovických hráčů pokračovala i nadále. V 68. min. se ze zálohy hostů dostal míč až na vyčkávacího Jirku Sudolského, ten nesobecky nahrává Dominiku Poláškov. Dominik si zkušeně položil gólmana a zakončil do brankové sítě (stav 2:4).

Následující minuty se domácí snažili upravit stav utkání, přes obranu hostů a gólmana Tomáše Janoška, který se rozhodl strážit bránu ve druhém poločase, neprošla žádná střela. Naopak, v 71. min. rozjel útočnou akci Honza Kulenda, nahrál si s vybíhajícími Radkem Vlachynským a přesnou střelou překvapil gólmana domácích (2:5). O čtyři minuty později se opět Honza Kulenda postaral o úpravu skóre, a to když od půlky hřiště prolétl po pravé lajně až k bráně domácích a následně nechyvatelně vystřelil podél brankové čáry (2:6).

Domácí už měli očividně dost inkasovaných gólů a v 77. minutě se jim, po přímém kopu, povedlo poprvé překonat gólmana Tomáše Janoška. V následující minutě rozhodčí rozhodl o přísné penaltě ve prospěch domácího týmu, a to po ruce Jirky Sudolského. Domácí tuto šanci využili a snížili stav utkání na 4:6.

Až na zákrok Romana Gabrhelíka, který poslal k zemi domácího hráče, jakoby se jednalo jen o pířko (rozhodčímu se tento střet nelíbil a komentoval jej slovy směrem k halenkovickému útočníkovi: „Kdyby se mi chtěla vytahovat, už ji máš;“), proběhl zbytek utkání v relativním klidu na obou stranách.

Toto přátelské utkání bylo důkazem, že halenkovický fotbal koronavirus na lopatky nepoložil. Budeme doufat, že tato skvělá forma klukům vydrží až do srpna, kdy bychom zase, po půl roce, měli konečně vidět fotbalové souboje o body a první místo v tabulce. Do té doby se snad společně setkáme na dalších přátelských utkáních, které budou ve znamení vítězství, gólů a nečekaných akcí halenkovického týmu.

Markéta Graclová

Velký „trojzápas“ s Tlumačovem

Na středu 17. června 2020 přichystali trenéři mládeže TJ Halenkovice pro své svěřence, ale také pro spoustu diváků, velký fotbalový „trojzápas.“

Byla jím odvěta za podobné trojutkání, které se uskutečnilo o týden dříve, pro změnu v Tlumačově. Tam se našim týmům příliš nezadařilo. I přes dobrý výkon se nepovedlo ani jednomu našemu mužstvu zvítězit.

Přípravy na halenkovické utkání začaly už ve čtvrtek 11. června, kdy bylo krásně sestřiženo hřiště. Bohužel, tráva „roste jako z vody“, takže v den utkání už byla trochu přerostená. To ovšem nevadilo a mladé fotbalistky a fotbalisti si s tímto drobným problémem poradili.

Od 17:00 hod. se připravovaly tři hrací plochy, na nichž se od 17:30 utkaly týmy mladších a starších přípravků a mladších žáků TJ Halenkovice a FC Tlumačov. Velmi mile nás překvapil zájem o tuto fotbalovou událost. Příznivců bylo hodně a parkoviště zaplněné – jak za starých časů. Počasí bylo ideální – slunečno, mírný vítr.

Mladší přípravka svedla tuhý souboj a povedlo se jí dokonce čtyřikrát skórovat, bohužel děti z Tlumačova vstřelili 15 gólů. I tak je třeba naše slečny a kluky pochválit.

Starší přípravka po prvním poločasu vedla. Na druhý poločas ji ale opustil Honza Kašný, který šel vypomoci žákovskému týmu. To se částečně projevilo, starší přípravka své vedení neudržela a prohrála o jediný gól 7:8. I tak podala výborný výkon, za který je třeba pochválit všechny hráče.

Naši žáci nastoupili jen s jedním hráčem na střídání. Bohužel, z důvodu lehčího zranění jednoho fotbalisty v průběhu prvního poločasu, museli vydržet celou půli bez možnosti střídat. I tak se ujali bezpečného vedení, které si drželi po dobu celé první poloviny utkání. Ve druhém poločasu do branky nastoupil Honza Kašný. S jedním hráčem na střídání si tak naše mužstvo mohlo trochu oddechnout. Na průběhu utkání se nic nezměnilo a náš žákovský tým se silným soupeřem zvítězil 7:2. Gratulace ke skvělému výkonu!

Děkujeme trenérům a hráčům všech týmů FC Tlumačov za perfektní přátelská utkání.

RJ

Tak jsme se nedočkali, první domácí utkání roku spláchl déšť

Na neděli 21. června bylo naplánováno přátelské utkání s týmem FC Malenovice, na které jsme se opravdu těšili. Mělo se jednat o první domácí zápas roku 2020.

Přestože předpovědi počasí na víkend nebyly příznivé, neponechali jsme nic náhodě. V pátek jsme provedli vyměření a kompletní nové nalajnování hřiště, s přerostlou, mokrou travou nám pomohl pan Milan Bieberle a jeho výkonný stroj. V sobotu byl proveden úklid a vydesinfikování šaten. Čekali jsme, jestli se počasí umoudří.

Bohužel, nedělní ráno napovědělo, že počasí se nezlepší a předpovědi věstily déšť až do večera. Tráva opět povyskočila a lajny se začaly ztrácet. To by nevadilo, hlavním problémem byl terén, který je po celé hrací ploše podmáčený, v obou brankovištích stojí voda, kaluže jsou místy i mimo vápna.

Ve 12:00 hod. se členové výboru TJ Halenkovice, Jiří Sudolský, Roman Janeček a zástupce hráčů Ondra Kadlčák, po pečlivé prohlídce hřiště, rozhodli utkání zrušit. Toto rozhodnutí bylo prostřednictvím pana Martina Kašpárka, který nám s organizací zápasu pomáhal, sděleno zástupcům FC Malenovice.

Důvody jsou jasné – riziko zranění hráčů, zničení hrací plochy a nedostatečný komfort pro diváky. Úroveň hry by na takovémto povrchu také utrpěla.

Mrzí nás to. Dříve nebo později se ale určitě dočkáme. Dáme vám vědět...

RJ

Halenkovické přípravky se utkaly s Provodovem

Na pátek 19. června bylo naplánováno dvojutkáni mezi přípravkami Halenkovice a Provodova. Z důvodu nepříznivého počasí byly zápasy přeloženy na středu 24. června 2020.

Termín odkladu byl vybrán správně. Ve středu bylo ideální fotbalové počasí, hrací plocha byla čerstvě posečena, hospoda otevřená. Prostě ideál.

Na provodovské se chvíli čekalo, přece jenom je to kus cesty. Přijely oba přípravkové týmy (mladší i starší). Záměrně nepoužíváme slovo mužstva, protože za Provodov nastoupilo hodně děvčat, která si v zápasech vedla velmi dobře. Kluci z obou klubů se ale také nenechali zahanbit.

Na zápasy toto srovnání sil dopadlo nerozhodně. Halenkovická starší příprava po vyrovnaném boji prohrála 4:7. Mladší příprava Halenkovice zvítězila 9:2 – super...

Děkujeme provodovským za příjemné fotbalové odpoledne.

RJ

PŘÁTELSKÝ ZÁPAS S SK JALUBÍ PŘINESL GÓLOVÉ GALAPŘEDSTAVENÍ

První domácí utkání roku 2020 sehráli naši fotbalisté v neděli 28. června 2020. V horkém a slunečném počasí, před 150 diváky, bylo k vidění skvělé fotbalové představení v podání halenkovických hráčů.

Už v 1. min. se našemu týmu zadáři.

V individuální akci zazářil David Marholt, který si převzal míč a před brankářem hostů nezaváhal 1:0. Hosté se špatným úvodem nedali zviklat. Prvních zhruba 15 min. předváděli běhovou, fyzicky náročnou hru, šanci si však vytvořit nedokázali. Zato halenkovičtí se rozjížděli ke skvělému výkonu. V 10. min. zaútočil po levé straně Dan Kocián, který akci i zakončil, bohužel jen do boční sítě. Ve 14. min. z dálky vypálil Ondra Kadlčák nad vinkl soupeřovy brány. První vážnější akcí hostů z Jalubí byl přímý kop po faulu za velkým vápnem. Střela prolétla nad naší branou. 24. min. přinesla pěknou kombinaci, na jejímž konci stál Lukáš Kocián, který nádherně předložil míč Jirkovi Sudolskému – ten zacílil přesně. Branka však nebyla uznána pro ofsajd. V 31. min. další standartní situaci po faulu před vápnem hosté zakončili hlavičkou nad bránu Tomáše Janoška. Ve 36. min. byl na druhé straně hřiště odpískán faul na Jirku Sudolského. Vzdálenost od brány byla ideální pro Jaru Kašpara, který přímý volný kop provedl nejlépe, jak to šlo. K tyči, s odrazem před brankářem 2:0. Do poslední šance prvního poločasu se dostal Milan Stuchlík po přihrávce od Ondry Kadlčáka, bohužel bez gólového efektu.

Po přestávce se obloha zatáhla, podmínky pro hru se tak výrazně zlepšily. Stejně jako první, i druhý poločas začali naši krásnou akcí. Ve 46. min. Roman Gabrhelík z rohu přesně posadil míč na hlavu volného Dana Kociána, který zamířil neomylně 3:0. O dvě minuty později přišla další paráda – Pavel Juřena ideálně nahrál Lukáši Kociánovi, který si míč popotáhl a efektně zakončil mezi nohy padajícího golmana 4:0. Lukáš skóroval

poprvé za A tým – gratulujeme. 49. min. přinesla střelu nad břevno z kopačky Davida Marholta. Hned v 51. min. se Davidovi podařilo zamířit přesně. Ze střední vzdálenosti zacílil pod víko brány Jalubí 5:0. Příležitost ke korekci výsledku hosté dostali v 54. min. Po faulu ve vápně kopali penaltu. Tomáš Janošek směr střely vystihl, ale zasahovat nemusel. Míč šel mimo tři tyče. Nula na kontě Jalubí však nezůstala dlouho. Už v 56. min. předvedli hosté přesný centr, který se jim podařilo hlavou uklidit do naší brány 5:1 – alespoň drobná útěcha pro fanoušky hostujícího týmu, kterých do Halenkovice přicestovalo několik desítek. Hustý úvod druhé půle uzavřel v 63. min. Ondra Kadlčák. Jeho únik po křídle a následná kličkovaná ve velkém vápně byla zakončena parádní střelou do šibenice 6:1. V 69. min. dali hosté po přímém kopu vyniknout Tomáši Janoškovu, který střelu vyrazil. Závěr zápasu naši hráči bez problémů kontrolovali, obrana hrála výborně. V 76. min. předvedl pěknou individuální akci Dominik Polášek, který přihrávkou vybídl Dana Kociána, jeho střela po zemi skončila mimo bránu. Závěrečnou tečku za zápasem udělal parádně David Marholt. Bery si na půlce převzal míč, po křídle unikl bránícímu hráči a přesnou střelou po zemi uzavřel skóre zápasu na 7:1.

Děkujeme všem, kteří nás přišli podpořit, věříme, že si utkání užili stejně jako my.

RJ

Atmosféru a takřka všechny důležité momenty zápasu si můžete přiblížit ve fotogalerii, jejíž autorem je Dušan Chlud. Díky.

Tabulka muži

Tým	Z	V	R	P	Skóre	B	P+	P-
1. Lhota	13	12	0	1	56:17	37	0	1
2. Halenkovice	13	9	0	4	34:19	29	0	2
3. Pohořelice	13	10	0	3	25:18	28	2	0
4. Napajedla B	13	9	0	4	30:21	26	3	2
5. Kašava	13	6	0	7	34:36	19	1	2
6. Spytihněv	13	7	0	6	26:35	19	2	0
7. Lípa	13	6	0	7	28:26	19	2	3
8. Březůvky	13	6	0	7	24:28	18	0	0
9. Lukov	13	6	0	7	28:29	17	2	1
10. Žlutava	13	6	0	7	18:15	17	2	1
11. Tečovice B	13	6	0	7	19:22	17	3	2
12. Vizovice	13	4	0	9	26:39	14	1	3
13. SK Zlín	13	4	0	9	20:33	11	2	1
14. Březová	13	0	0	13	18:48	2	0	2

Tabulka žáci

Tým	Z	V	R	P	Skóre	B	P+	P-
1. FC Zlín U11	7	6	0	1	53:15	19	0	1
2. Štípa	7	5	0	2	37:14	16	0	1
3. Lukov	7	5	0	2	30:24	13	2	0
4. Tečovice	7	4	0	3	34:20	12	0	0
5. Tlumačov	7	3	0	4	31:23	9	0	0
6. Halenkovice	7	2	0	5	19:26	6	0	0
7. Kostelec	7	2	0	5	16:35	6	0	0
8. Topolná	7	1	0	6	16:79	3	0	0

Konečná tabulka sezóny 2019 / 2020. Z důvodu Covid-19 se nesehrál jediný soutěžní zápas jara 2020. Halenkovice tak v této sezóně obsadily 2. místo.

POZVÁNKY

MEDICAL JOGA

Cvičení pro zdravá záda pro všechny

každou středu od 19:30 hodin v tělocvičně ZŠ Halenkovice, začínáme v září 2020.

Lekce jsou vhodné pro všechny nesportovce, sportovce, pro všechny, kteří chtějí rehabilitačně, ale i kondičně procvičit každý sval v těle.

Jde o kombinaci relaxačních protahovacích cviků, jógových pozic, základních cviků SM-Systému a posilovacích prvků.

Používáme jógamatky, lana SM-Systém a profi balanční podložky.

S sebou: karimatku, pitíčko.

Těšíme se na všechny, Blanka Stuchlíková a Leona Hubníková z Napajedel.

Další informace sledujte na webu obce: www.halenkovice.cz a ve vysílání Infokanálu Halenkovice: www.halenkovice.cz/zivot-v-obci/infokanal

ZUMBA A POSILOVACÍ CVIČENÍ

DOSTAŇTE SE DO FORMY – PŘIJĎTE SE PROTÁHNOUT!

Začínáme v září 2020.

Každé **pondělí 19:30 – 20:30 hod.**

probíhá v tělocvičně ZŠ Halenkovice cvičení s prvky zumb.

Cvičení je volně přístupné.

Informace poskytne

paní Dagmar Janečková na tel.: 776 193 777.

NOHEJBAL

NOHEJBALOVÝ TURNAJ

Zúčastnili jsme se nohejbalového turnaje v Babicích, který se konal 27. června. Hrál celkem 9 týmů systémem každý s každým. Náš tým ve složení Dominik Polášek, Michal Hutka, Jan Hradílek ve finále opět utrpěl vítězství.

Přijel s námi Marek Abrahám, který jako rodák doplnil kluky z Babic a skončili na pěkném 3. místě.

Honza Hradílek

FOTO: Amálka Hradílková

POZVÁNKY

Halenkovický AMATÉRSKÝ nohejbalový turnaj TROJIC

Kdy : sobota 12.9.2020. od 8.30 hod.

Kde : sportovní areál za školou

Přihlášky nejpozději do 31.8. na tel.č. 725118825

e-mail: hrada@volny.cz

startovné 150,- Kč na osobu (občerstvení zajištěno... :-)))

max.počet týmů 12

*Jako vždy s sebou vezměte žízeň a dobrou náladu....
těší se na Vás pořadatelé*

Model air show 2020

V sobotu 13. června 2020 se na halenkovickém modelářském letišti Vrchovice uskutečnil již 14. ročník akce Model air show. Z důvodu koronavirové pandemie dlouho nebylo jasné, jestli se tato akce vůbec uskuteční. Po uvolnění vládních opatření se organizátoři z LMK Halenkovice rozhodli přece jenom modelářské setkání uspořádat. Pravidelnými návštěvníky této show jsou modeláři z celé naší republiky, mezinárodní punc této show dodávají modeláři ze Slovenska, kteří do Halenkovice přijíždí také ve velkém počtu. Hlavní program se odehrává vždy v sobotu, kdy probíhají komentovaná vystoupení modelů pro širokou veřejnost. Letos návštěvníci mohli shlédnout letové ukázky modelů s elektrickým pohonem, letadel poháněných spalovacími motory, k vidění byly i letouny s dmychadly nebo proudovým motorem. Jako zpestření programu nad modelářským letišťem provedl několik nízkých průletů skutečný letoun Zlin 526 AFS.

Organizátoři ani letos nezapomněli na děti. Ty mohly, v rámci programu, celou půlhodinu využívat vzletovou a přistávací dráhu pro poletování s házedly, které pro ně modeláři připravili. Každý malý pilot si pak mohl své házedélko odnést domů.

Areál během celého dne průběžně navštívilo asi 300 diváků, kteří mohli zahnat žízeň nebo hlad v letištním bufetu.

Celou akci provázelo slunečné a takřka bezvětrné počasí, díky kterému byl ze strany modelářů o letové předvedení modelů velký zájem.

Během programu se udály také dramatické chvíle, při kterých několik modelů většinou bez vážnější újmy skončilo v blízkém obilném poli. To však k modelářině patří.

Ke konci programu se od východu k Halenkovicím začaly zlověstně přibližovat bouřkové mraky, které však průběh Model air show nestihly ovlivnit. Při příchodu bouřky na letiště již bylo vše sklizeno a zabezpečeno proti poškození. Bouřka tak nenapáchala žádné škody.

Členové LMK Halenkovice již dnes plánují 15. ročník této události, která se nadále těší velké oblibě jak u modelářů tak u návštěvníků.

R. Janeček

Autor fotografií: Stanislav Valnoha

MODELÁŘI

DIVADLO

HALENY

Hola hola, už vás určitě políbila múza (nejen ta divadelnická, to je bez debat), ale i ta spisovatelská a těšíte se, až vyjde další číslo Halenkovického zpravodaje s vaším článkem o Mátovém nebo citronu - derniéra hry... 😊😊😊 My se tady s Pavlínkou taky těšíme, tak nás nenapínejte!!!

Vím, že jste hráli ve Zlíně a Komárově a u nás!!!! Vím, že máte nové stránky!!!! Ale nic nevím pořádně!!! A ani naši čtenáři!! Pustíte pro další číslo nějaké špeky, humorné historky, zákulisní dění, vaše prožitky, reakce okolí, vize do budoucna, pozvánky, pochvaly, či cokoli, co jste prožili?

Hola. Furt se nemuckej s malým Hynečkem a myslí aj na nás!!! Nezapomeň, že nejsi jenom tetička, ale i vaši věrní diváci čekají lačně na pár řádků, aby mohli s vámi jakožto divadelním souborem v jedno splynout a dál plynout, a aby i další generace poznali, jak tvrdý chleba herec má.... Ale jak krásná je to disciplína... tvorbě zdar!!!!

Ahoj, jen mě napadlo, jestli byste nenapsali o Lumpácích a vagabundech, jaké nám to tu sehráli parádní představení?? Zasloužili by si to, že jo?? Papa papa a už mlčím..... ciao Šárka

Než se rozprchnete na dovolené, pošleš mi prosím pár řádků o tom, jak jste úžasní, skvělí divadelníci, a jak jste posbírali na festivalu, co se dalo?

Pánbu vám to oplatí na divácích!!!

V jiných dnech bychom už měli zprávy o tom, že nám hoří koudel u zadku skrz uzávěrku časopisu, že naši věrní diváci jasně čekají na souznění s divadlem. Ale teď při této velké nespravedlnosti, Šáry, posíláme článek v termínu do redakce a pro Tebe a pro Tvé opečovávané fanoušky a čtenáře:

po přestávce jsme opět naskočili do zkouškového vlaku. Znovu jsme si oživilí Dva na Kanapi pro letní představení a znovu se vrháme na Zvířátka na letišti, na jejichž premiéru se můžete těšit 23. 1. 2021. Snad nebudou sněhové závěje tak velké, že se k obecnímu úřadu nedostaneme. 😊

S velkou pokorou a láskou Divadlo Haleny

Ne, nechci s vámi hrát divadlo. Chci tam vždycky přijít a být překvapená z toho, co vidím.

Tento příspěvek věnujeme Šárce Hrubanové. Neúnavné fanynce našeho světoznámého divadelního spolku známého především na Halenkovících. S Pavlínkou Bieberlovou se starali o fotografie a o naše „piárko.“ Chceme vám nabídnout útržky konverzace, které nám Šárka psala, když nás přesvědčovala, že máme být rychlejší a pružnější v dodávání informací do Halenkovického zpravodaje. Pár řádků od ní:

KULTURNÍ A SPOLEČENSKÉ AKCE

29. 8. 2020	sobota	Turnaj přípravek
12. 9. 2020	sobota	Prezentace básnické sbírky Františka Horky
12. 9. 2020	sobota	Halenkovický amatérský nohejbalový turnaj TROJIC
2. a 3. 10. 2020	pátek sobota	Volby do zastupitelstev krajů
10. 10. 2020	sobota	Drakiáda
8. 11. 2020	neděle	Hudební odpoledne
21. 11. 2020	sobota	Divadelní společnost P.O.KROK: Případ čestné nevěstky
23. 11. 2020	pondělí	Cestovatelská přednáška o Japonsku
28. 11. 2020	sobota	Rozsvícení vánočního stromu
12. 12. 2020	sobota	Ples sportovců
16. 1. 2021	sobota	Hasičský ples
23. 1. 2021	sobota	Divadelní spolek Haleny: Zvířátka na letišti/premiéra
30. 1. 2021	sobota	Dětský karneval
6. 2. 2021	sobota	Rodičovský ples
13. – 14. 2. 2021	sobota – neděle	Vodění medvěda
20. 2. 2021	sobota	Pochovávání basy

V kulturním a společenském přehledu může docházet ke změnám! Aktualizace údajů probíhá na webových stránkách obce.

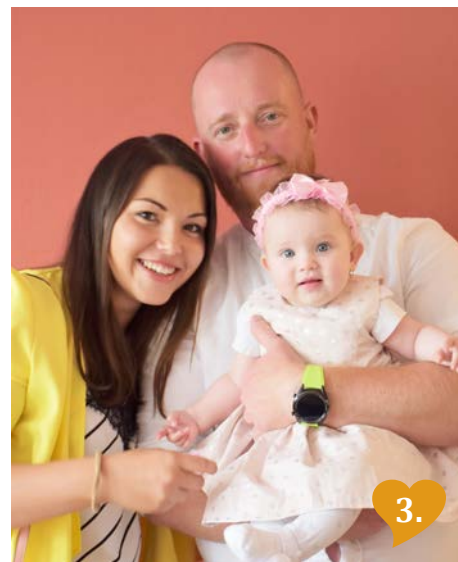
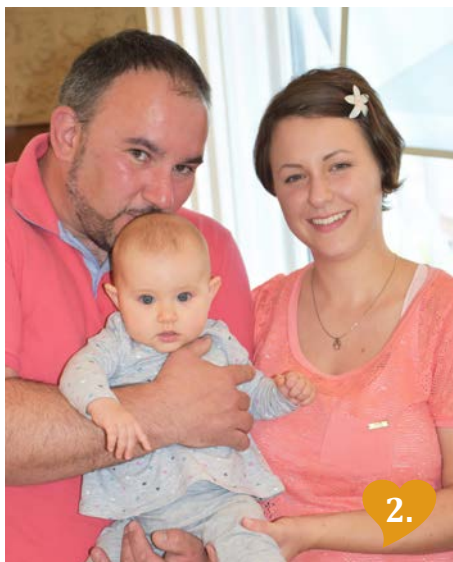

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

V sobotu 30. května 2020 jsme na obecním úřadě v Halenkovicích do života přivítali naše nejmenší děti. Stalo se tak po delší přestávce způsobené šířením nemoci COVID-19. Raději jsme zrušili plánovaný březnový termín, aby naši novorozenci byli v bezpečí. Pozvání na tuto malou slavnost přijali: *Dana Kukulišová a Lukáš Padouk se synem Denisem* (foto č. 1), *Adéla a David Kašní s dcerou Gabrielou* (foto č. 2), *Veronika Kadlčáková a Petr Karbowiak s dcerou Victoríí* (foto č. 3). Pěkný program plný básniček, písniček a tanečků předvedly děti z mateřské školy a žákyně základní školy. Program nacvičily pod vedením p. uč. Elišky Černochové a p. uč. Hany Čechové. O hudební doprovod se postarala p. Zuzana Šalášková. Pozdravit novorozené děti přišli také příbuzní a přátelé. Malou pozornost a pamětní list dětem předala radní obce p. Iveta Stiksová.

Přejeme malým občáncům i jejich rodičům pevné zdraví, hodně štěstí a spokojenosti.

Bohdana Blažková, matrikářka

DIAMANTOVÁ SVATBA

Diamantovou svatbu
60 let společného života
oslavili manželé

Františka a Jaroslav Režní
z Katernic.

Sňatek uzavřeli 27. února
1960 v Halenkovicích.

ZLATÁ SVATBA

Zlatou svatbu
50 let společného života
oslavili manželé

Božena a Jiří Chytilovi
z Kopce.

Sňatek uzavřeli 25. dubna
1970 ve Zlíně.

I TAK LZE PROŽÍT SVÁTEČNÍ DEN

Koronavirová pandemie zasáhla i do společenského života a neumožnila pořádání jakýchkoliv setkání. V letošním roce se podařilo dovršit obdivuhodného životního výročí padesáti let společného života manželům Boženě a Jiřímu Chytilovým, z Kopce. Ale z důvodu přísných pravidel, která v tomto období panovala, nemohli svoji zlatou svatbu, na kterou se těšili, ve společnosti svých přátel patřičně oslavit. 25. dubna 2020 se na nic netušící oslavence, vrhli jejich úplně nejbližší členové rodiny, žijící společně pod jednou střechou a připravili jim neskutečně milé překvapení. Nevěstu ozdobili „závojem“, dostala do ruky svatební kytici, ženicha navlékli do saka a slavnostní obřad mohl začít... I tak se dá s osudovými překážkami vyrovnat.

– redakce –

BLAHOPŘEJEME**Květen****50 let**

Iva Strašáková, Obecnice 661
Lenka Skácelová, Dolina 596
Daniel Kaňovský, Dolina 663

55 let

Ivan Blaha, Dolina 394
Lenka Svačinová, Pláňavy 180

60 let

Břetislav Botek, Pláňavy 372
Stanislav Kolečkář, U Svatých 442

65 let

Ivana Kadlečková, Dolina 408
Ludmila Železníková, Katernice 110
Alena Pešlová, Kopec 649
Libuše Vajdánková, Dolina 417
Miloslava Hubáčková, Katernice 278
Marie Kociánová, Záhumení 463

70 let

Marie Dundálková, Lipová 740
Danuše Dundálková, Dolina 589
Mgr. Petr Navrátil, Spodní Kržle 801

80 let

František Kedruš, Katernice 502

Červen**50 let**

Věra Gajdošíková, Dolina 660
Zdeněk Trvaj, Nová silnice 379
Andrea Danihelová, Dolní Konec 389

65 let

Ludmila Essenderová, Záhumení 606

70 let

Pavla Ondrová, Dolina 491
Jaroslav Vičánek, Pláňavy 257

80 let

Jarmila Surá, Záhumení 617

85 let

Zdeňka Rapantová, Záhumení 567
Libuše Čevelová, Pláňavy 276

Červenec**55 let**

Magda Nováková, Pláňavy 268
Milan Bieberle, Větrák 701
Anna Kašpárková, Zádřinové 546

60 let

PaedDr. Marie Kašíková, Kopec 647

65 let

Zdenka Kašpárková, Obecnice 80

70 let

Anna Běhůnková, Dolina 193
Josef Štulíř, Dolina 412
Pavel Kocián, Pláňavy 405

75 let

Jarmila Kedrušová, Katernice 502

90 let

Anna Snopková, Záhumení 326

Srpen**50 let**

Radek Kýlar, Zádřinové 299
Pavel Němčák, Katernice 139

55 let

Pavlna Plšková, Záhumení 611

60 let

Josef Čevela, Pláňavy 477
Vlasta Hrózová, Kopec 664

65 let

Ladislav Gabrhelík, Záhumení 598
Jarmila Kociánová, Záhumení 561
František Hložek, Obecnice 641

70 let

Ladislav Almáši, Dolina 726

K významnému jubileu Vám upřímně blahopřejeme.

Do dalších let přejeme pevné zdraví, štěstí, pohodu a mnoho spokojenosti ve Vašem osobním a profesním životě.

Bohdana Blažková, matrikářka

OBSAH

Babky, porodní asistentky a doly.....	14
Halenkovické poklady.....	18
155 let rodu Rottálů na Moravě.....	22

MŠ a ZŠ Halenkovice	26
Farnost.....	34
Fotbal.....	44

Uzávěrka 95. čísla je k 30. 9. 2020 – zprávy za období 1. 7. 2020 až 30. 9. 2020, zajímavosti a pozvánky na další kulturní a společenské dění zasílejte nejpozději k tomuto datu na adresu: zpravodaj@halenkovice.cz.